

भारत सरकार
GOVERNMENT OF INDIA
राष्ट्रीय पुस्तकालय, कलकत्ता ।
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

वर्ग संख्या

Class No.

894.8111

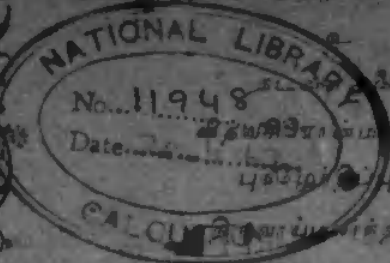
पुस्तक संख्या

Book No.

PU 766 P

श्री० पु० / N. L. 38.

MGIPC—S4—9 LNL/66—13-12-66—1,50,000.

TO மங்களக் கொடி மாலை.

Parangal National

இஃது

குறிப்பிட்ட,

லீ. இராஜா முதலியாரவர்களால்
பார்வைபெற்றது,

மதுரை புதுவாண்டபம் புத்தககூடம்
19. 4. 25. சி. கடைகாரியம்

மு. கிருஷ்ணப்பிள்ளை அவர்களால்

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்

பிரதர்ஸ் அவர்களது

சென்னை

வித்தியாரத்தநாகர அச்சுக்கூடத்திற்
பதிர்க்கப்பட்டது.

இதன் கீழ்

1925.

[அனு-6]

ROJA. MUTHIAH

உபயோகத்தினை. ௨

இந்த எண்ணெய்க்குத் தரிமண
மணம் புகுந்து சிறந்த மலமடைப்போல பல
வித வாதனைகளைக்கொடுக்கும். சில நா
ட்களில் எண்ணெய்க்கு உத்தமத் தடவித்
தொண்ட சற்றுநேரத்திலேயே மாரியிலி
தும்பி. இந்த எண்ணெய்க்கு உத்தம
க்கு தடவிக்கொண்டு உங்கள் கழுத்தப்படி
எத்தனைநாள் பொறுத்த தரிமணமுகி
தும் இதன் தரிமணத்தைப்பார்த்தலாம்.

ஒரு பட்டியின் விலை ரூபா—1.

ரிஸ்வோசங்கியூர் என்னும்

படை சங்காரன்.

ஐயா, உம்முடைய தேசத்தில் எந்த
பாகத்திலாவது மேசப்படைகள் மேச
காரப்படைகள் அல்லது பெண்கள்
டைய தேசத்தில் எவ்வித படைகள்
இருந்தாலும் எமது (படைசங்காரன்)
என்னும் ஒளவுத்தத்தில் போதுமானது
எடுத்து படையுள்ளிடத்தில் தடவி
என்றும் தேய்த்த மூன்றாமண்சேம்
பொருத்த சோப்பு அல்லது சேகாய்
போட்டு தேய்த்த அளவிலிடவும்.

இதனால் இரண்டு அல்லது மூன்றுவேளை மேற்சென்னப்படிசெய்தால் கல்
ல குணத்தைக் காணலாம். இந்த மருந்தினால் அனைவர் கமலடைந்து கத்
தாட்சி பத்திரங்களும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

ஒரு பட்டியின் விலை ரூபா—1.

எமது சேட்கை வேண்டுமானால் அநையது கட்டாய் அனுப்பினால்
அனுப்பப்படும்.

இப்படிக்கு,

பி. தா. லோகநாதமுதலியார் அன்னை கோ,

‘காசியிலிவல்’

பாண்டிச்சேரி, மதுரை.

HAIR OIL

கடவுள் துணை.

பவளக்கொடிமாலே.

கரப்பு கலிகிருத்தம்.

வேதமொகரி சேருமலினைகளும்
தாகபோத விடாததன்ச்செயும்
சோகவாரியி னுயருத்தன்பமும்
போகவாரி மூவகிப்போற்றுவாம்.
கிரககர் தோத்திரம்.

அத்திமுதத்தோனே அரனூர்திருமகனே
சத்திக்கணபதியே சரித்தவயிற்றேனே
காரணமா முகனே கணபதியே முன்னடவாய்
பூராமர்தன்மருகா செல்வக்கணபதியே
பேணுவயிற்றேனே பெருச்சாளிவானே
சந்தருக்குமுன்பிறத்த கற்பகமெமெய்ப்பொருளே
வந்தெனக்குமுன்னடவாய் மாயன்மருகோனே

கலமகன் துதி.

வானிசாஸ்வதியே மறைவவனூர்தேவியரே
சொல்லுவமுலாமல் செற்குற்றம்வாராமல்
காவுதனாமல் கடந்தமம்மாலிக்கதையை
ஜுத்தெழுத்தையே ரொழுத்தாய் அழுத்தமம்மாயென்னுயில்
அட்டெழுத்தையே ரொழுத்தாய் எழுதமம்மா காவதனில்

துரோபகத துதி.

தோருவடிவமுடி துரோபகதயே பாஞ்சாலி
அக்ஷிணியில்வந்துதித்த ஆதிபாசத்தியரே
கெருப்பிப்பிறத்தவனே லீலவரன் தம்மையரே
மத்தாரக்குத்தியற்கு முத்திவந்தமருமகனே
சத்தனவடிவமுடன் தருமராசன்தேவியரே
பாடத்தொடங்கினன் பாஞ்சாலன்சீர்மனே
உன்கதைதலுநான்பாட னுழிவினை என் மாறாமல்
பவளக்கொடிமாலே பாடத்தொடங்கினன் பான்
சற்றேரர்க்குக்குற்றும் என் கடவுழி நெர்த்தமும்
உற்றபிழைகளெல்லாம் உயர்ந்தோமனம்பொறுத்த

இப்புவிவையொல்லேனும் சூப்பிமனமகிழ
அப்பாண்டத்ததை அடிப்பதுரைத்திடுவன்

அல்லி அரநிருக்கை.

அல்லிப்பெருமான் அரசுரஞ்சுரையினான்
ஆறுயிரம்பாண்டுகடற்கு அடிப்பதுரைமன்றாம்
மதுரைநதனானும் வடம்பாண்டுகாடுமையான்
நாறுமலையாளம் நடுவரை தெனமதுரை
தென்மதுரையானுநிற தேன் மொழியாளல்லியம்மாள்
குணரசாண்டாலை அழிந்துபோய் மையென்று
பெண்ணரசாளவென்று பிறத்தரேன அல்லியிலே
குறுவர்-வயிற்றின்பிறத்திலே வன்கொடுமைசெய்ததிலே
ருடலிற் பிறத்திலே குலக்கொடுமைசெய்ததிலே
ஒலிநதனானில் உளபிளவாழ் செருமுண்டு
அடிக்கிறதாற்றதனில் அலைநாற்றுருப்புமுண்டு
காகைலநாதருக்கு தண்ணுங்குறுப்புமுண்டு
சந்திராற்குமச்சமுண்டு சந்திராற்குப்புமுண்டு
குன்றுமணிக்காணும கொஞ்சங்குறுப்புமுண்டு
அள்ள-மயிர்சுருப்பெழிய மறந்தருப்பினிலே
புருவங்குறுப்பெழிய பின்னே கற்புமிலிலே
மனையன்னைசையன் மடலுர்த்தமாதேவி
காளைவிசையன் கட்டழிமாதேவி
வழுபிராயத்திலே வதித்தவந்தரீன்முறான
வெட்டிக்கொலித்து விரபட்டக்கட்டிக்கொண்டான்
பொய்மைநிறுதுகட்டி பூமிபெல்லையானுநான்
அல்லியென்றுபேச்சொன்னால் அழுதபின்னையாய்மும்
கொப்பனைபாள்பேச்சொன்னால் குருவிதண்ணீர்துடிபாறு
கட்டழிபேச்சொன்னால் கல்லுதெய்வக்கத்தாடும்
அல்லியென்றுபேச்சொன்னால் அறுத்ததல்கொக்கரிக்கும்
கட்டழிபல்லியற்று காலைபின்நானெழுந்து
முத்துச்சிவிகையது யேறிமுருகுமுறான
நாதிபருந்தேழியருந் தைபல்லாராழ்ந்தவா
பூங்காவைச்சேலை போயிரக்கிவல்லியரும்
பாளைகொண்பெல்லிங்கி ஓலைகொண்டுநாழிந்து
பொய்கையின்போயிரக்கி பொன்முக்குத்திபண்ணி
முத்துகித்தபல்லும் முருக்கப்பூசெவ்வாயும்
காலேடுகைகொண் கனிவாயுஞ்சுத்திபண்ணி
சிவசிவவென்றுகொல்லி திருநீற்றக்காப்பணிந்து
மதுரையினுட்பெரை மனதினதானினைந்து
மசைக்காடிபணிந்து செவியிதிப்புக்கொருநி
சுத்தனமும்பந்திருந் தவ்வா தத்தானிந்து

அன்லி அரடுதன்.

பார்ப்பார்பாரேதி பண்டாரஞ்செய்யற்கு
 அந்தணர்வேதியற்கும் அதிபாரேதியற்கும்
 தானம்வழங்குவார தாமரைமுழுவாழ்மாரி
 நருமத்தைசெய்தவனும் தண்டினைவிய்மிதறி
 பூங்காவனத்தையிட்டு பொற்கொடியுமனாரானே
 துணியின்மேல்பெரிசை ஒசைகளிப்புருது
 ஓட்டையின்மேல்பெரிசை ஒசைகளிப்புருது
 பேய்த்தாரையூதிவர பெரியடமாடோலடிக்க
 சக்கீதமேளம் சபையிற்றாழ்குவர
 நுக்காதவழி தூரம் பேய்த்தாரையூதிவர
 நுக்காதவழி தூரம் நாககரமுதிவர
 முக்காதவழி தூரம் முரகமுழங்குவர
 தித்தியித்தோமென்று செறபெண்களாடிவர
 தத்தியித்தோமென்று தாளங்கள்போட்டுவர
 தலியர்க்கிபாட எட்டி யங்காளார்பிச்ச
 புலவர்புகழ்ந்துவர புட்ப்பாள் தூயிவர
 எட்டுவார்பாடிவர பாலையர்களுடிவர
 சூடாதகத்துகளும் அரிசைத்திராடாமும்
 கெளரிக்கைபார்த்துமல்லோ கிளிமொழியான்வானுள
 தெத்துக்கடந்த தெருவித்தான்டந்த
 கடைபுக்கடைத்தெருவுக் கருமாரவிதிவிட்டு
 அக்காடிவிதிதரும் அரண்மனைபுத்தான்கேட்டு
 மடத்தெருகடந்த மண்டபமருகில்வந்து
 பல்லக்கைவிட்டிடுறக்கி பார்மினயினாபுகுந்த
 முத்துமிதிவடிவைத் தொட்டுமிக்கடந்த
 மாணிக்கக்கீட்டங்கள் மருடமுடிவைக்க
 தாதிவர்க்குமுத்து தனிக்கவரிவிவர
 மாதர்புகைமுழ மண்டபஞ்சென்றேறினான்
 தூரம்படித்தளமாம் ஒலிப்பூமண்டபமாம்
 இரண்டாம்படித்தளமாம் இரத்தினகிரிமேடைகளாம்
 மூன்றாம்படித்தளமாம் மூத்துச்செம்பொன்படிவரசல்
 நான்காம்படித்தளமாம் நாகரத்தனமண்டபமாம்
 ஐந்தாம்படித்தளமாம் அரக்குமணிமேடைகளாம்
 ஆறாம்படித்தளமாம் அழகானமேடைகளாம்
 ஏழாம்படித்தளமாம் எழிலானமண்டபமாம்
 எட்டாம்படித்தளமாம் எண்ணெய்க்கால்மண்டபமாம்
 ஒன்பதாம்படித்தளமாம் ஒலிப்பூச்சுவடிவாம்
 பத்தாம்படித்தளமாம் பனிகுமாந்மண்டபமாம்
 ஆயிரக்கால்மண்டபத்தில் அல்லியரும்வந்தமர்த்தான்
 பொன்னுலகாராளும் போகவதிவந்தமர்த்தான்
 பன்னிரண்டுமத்தியும் படைத்தலைவர்தமர்த்தான்

பலளக்கோடிமாலை

மத்திரிபிரதானிகளும் மற்றுமுள்ளாசாக்கள்
முற்றுகோடி முடிமன்னர்வந்தமந்தார்
காறுகோடி காரத்தார்வந்தமந்தார்
முடியோடுமுடிசெருக்கும் குருகுழிளம்பலத்தில்
சுட்டையோடுசுட்டை செருக்குஞ்சபைதனிலே
அமரநரும்சமரநரும் ஆஸ்தானமரநதரும்
கலிக்ர்தெயுக்கர்களும் கன்னடியர்மாட்டியரும்
கொந்தகோதுவாபிருக்கும் கோரிழைபாளம்பலத்தில்
அப்பெரிபசுபைதனிலே அம்பியவன்மொதுமிருக்க
காணவருவாரும் கைகட்டி நிற்பாரும்
பார்க்கவருவாரும் பாண்டிப்பெருமாலை
தூரத்தூரசாக்கள் கருளேலகொண்டுவந்தார்
தூரத்தூரசாக்கள் கைவோலகொண்டுவந்தார்
செம்பொன்னம்பூட்டியவருந் தீவுகளிப்பிள்ளைவரும்
இந்தவிதமாக யிருக்கின்றவினையிலே

புலந்திரன் வினைபாடல்.

அந்தச்சமயத்தில் அழகுபுலந்திரனும்
சென்மொறவானுஞ் சினைதொட்பிரியானும்
கொட்டைமறவானும் கட்டாளிநிரியானும்
நாபாக்காச்சுற்றிவந்து நயிருக்கமுளானும்
பாதந்தைச்சுற்றிவந்து பாணக்கமுளானும்
கிளைபாடி லிட்டிவந்து வெண்ணைக்கமுளானும்
வர்பைமுக்கந்தக்கால் முனைப்பாக்கவுச்சடிக்கும்
கிதிவிளாசமநாய் வினைபாடும்வேந்தனவன்
நங்கத்தேரோட்டி தனஞ்செயனார் திபெல்லாம்
செம்பொன்தேரோட்டி திசுழ்வந்தர் திபெல்லாம்
காணிக்கத்தேரோட்டி மன்னர்தெருவி திபெல்லாம்
முத்தத்தேரோட்டியே முடிமன்னர் திபெல்லாம்
கசந்தமணிமண்டபத்தில் வழியேவரும்போது
பஞ்சவர்க்கெனினைக் கண்டந்தபாண்டியனும்
இப்படிக்கொத்ததேர் இயற்றவென்றபுலந்திரனும்
நாபார்டொதுமிற்கு வந்தான்புலந்திரனும்
நடைபகைய சதக்கைகளைகளை
அறைவடபூங்கென்னிபு மறையில்விழக்காட்ட
கண்டசரமும் கனவிரத்தாழ்வடமும்
மார்பிப்பதக்கமின்ன வச்சிரக்கபாய்க்கமின்ன
கட்டிப்பெடுத்திரியிலே விரமுடிதுலக்க
பட்டுதெட்டித்தூட்டியானும் பசும்பொன்னுச்சமுதாடு
கட்டுபுரண்டாடக் கட்டமுதன்வானுனும்
இறகாழ்விதபுடயம் திக்கானிலிழைந்ததும்

பக்கமிருபுரமும் பரிசுபிடித்துவா
 கட்டழகின்மின்னுக கத்திசுழட்டிவா
 சுட்டி சிடித்தவர்கள் இருபுறமுக்குழந்துவா
 தாயார்தொழுந்தாயில் தாரவேந்தன்வந்துவின் நான்
 பந்துவின் தன்மனைக் கண்டந்தவழிமாறி
 அப்பாவருக அழகான கண்மணியே
 சின்னை உலீதீர்த்தவனை பெருமானேவாருமென்றான்
 கண்முன் றுடைய கைலாசநாதனை
 அண்டத்துசந்திரனை அருகிடுக்கும்பாற்குடமே
 சொக்கத்திருமானிகைக்கு தூண்டாமணிகிளங்கே
 அவகைகரைதனக்கு மண்சுயந்தசொக்தரே
 மப்பனுஞ்சொங்குங் கரைதுரைபுமுள்ளவனை
 சங்கித் தழுத்தே சலாபமுடையவனை
 ஆயிரம்பாண்டியற்கு அழகர்விபேரணையோ
 வாராய்களையென்று வாரிமடியில்வைத்து
 ஏந்திமடியில்வைத்தான் இருகொங்கைபாலொழுக
 கட்டையையூக்கியே சரீரமெல்லாமுத்தமிட்டான்
 உச்சிமுந்தானே உள்ளவ்காழ்முத்தமிட்டு
 மமந்தன் புலந்திரனை மடிமேலேவைத்திருந்தான்
 மன்னியனுமென்றனை வணக்கரிபக்க றுமென்றான்

புலந்திரன் தாயாரைப் பவளத்தேர்கேட்டது

கண்ணிப்புலந்திரனும் ஏங்குவரைக்கலுற்றான்
 தாயார்முதல்பார்த்து தார்வேந்தனைதுரைப்பான்
 உலகமதிபாகையினால் உன்மைந்தனானபடி
 மதுரபுரிதுரைபான் உன்மைந்தனானபடி
 தானே நிகிளைபாட வியலான தக்காதம்
 தக்கத்தேர்ந்தாரே தனஞ்செயனாரென்பாட்டன்
 பாணித்தேர்தந்தாரே மன்னத்துரைராசாக்கன்
 நித்திரவிதிநூறும் கிறப்பானதொப்புரளும்
 கட்டிவல்லவியது மதுரைப்பெருந்தெருவில்
 செம்பொந்தேர்தந்தாரே திகழ்வேந்தரென்பாட்டன்
 வாழ்பாண்டுகடும் மதுரைபுஞ்சற்றினா
 பாண்டிப்பெருமானே பவளத்தேர்வேண்டுமென்ற
 போசனங்களைவேண்டாமென்று பிணங்கினுணித்திரனும்
 மமந்தனதுவார்த்தையை கேட்டந்தவழிமாறி
 களாச்சுருமத்தை கேட்டாயேகண்மணியே
 தக்கத்தேர்வேண்டிக் கேளாபல்தண்மணியே
 முத்துத்தேர்வேண்டி முடிமன்னுகளாமல்
 மண்கத்தேர்வேண்டி மைந்தனேகேளாமல்
 வந்துண்டபாற்செய்ததில் இவ்வியேயவனமது

இவ்வாற்றோடந்த செட்டிப்புலந்திரனே
 என் து-உற்றினைத்தானே ஒருகோடிபுத்திரனை
 கமந்தனவன்செட்டிது மனதுதபாமதாய்
 அப்பெரிபசுபதனிலே அனந்தமானதூசர்முன்னே
 ஆவிரம்பாண்டியர்சன் ஐயன்மார்க்குபதனிலே
 வேந்தர்க்குபதனிலே மெல்லியருமேதகைப்பார்
 என்னுடைபடுகாதுவிலே விருத்திநீரரசர்களை
 மந்திரிபிரதானிகளை வாய்மொழிகைக்கேருமென்றார்
 பாண்டிபுலந்திரற்குப் பன்னத்தேர்வேன்மெய்க்கா
 அறித்தாதுகாபுக்கன் அழகானரசர்களை
 இவ்வார்த்தையேட்டு வேதகைப்பார்மந்திரிகள்
 இவ்வேகைடவாது இயலானசற்பவளம்
 வடக்கேவெருதாரம் வன்கைநீவார்த்தாத்தில்
 தீவார்த்தாக்காட்டில் செம்பவளம்வினைபிறகு
 பன்னிருசாதவழி பவளம்வினைபிறகு
 அங்கேவிருக்குதம்மா அழகானசற்பவளம்
 கொண்டுவிருவாருண்டானால் செப்பெனவேகாதுய்ப்பும்
 என் ததேட்டு வேதகைப்பார்வாழ்வாரி
 என்னுடைபடுகாதுவிலே விருத்திநீரரசர்களை
 தீவார்த்தாத்துக்குப் போதகைகளுண்டோ
 போதகைகளுண்டோ புறப்படுகைவிச்சகையில்
 தாய்ப்புலம்வாக்குக்கள் சமர்நள்ளரசர்களை
 கத்திகெட்டுமாராசாக்கள் கைத்தகைகளுண்டோ
 மீதுசுயுள்ளரசர்க்கள் வெளிப்பட்டிவாக்கொன்றான்
 கூடுதருவேன் ராச்சியம்நான் தருவேன்
 பூமிதருவேன் புதுப்பட்டங்கட்டிகைப்பேன்
 என்னைப்பேரார்சாவாய் இனிமப்பட்டங்கட்டிகைப்பேன்
 வன்கைபுண்டானால் வங்குக்கள்நாம்புலம்
 என் ததேட்டவுடன் இயலானமந்திரிகள்
 பட்டத்தம்மந்திரிகள் பார்வேந்தரோதகைப்பார்
 மதகைப்பகைத்தலைவர் மந்திரிகளேதகைப்பார்
 அன்னைப்பெருமானே ஆச்சியரேகீர்க்களும்
 பிறந்தோம்மதகையிலே வளர்த்தோம்மதகையிலே
 மதகைக்குஅப்பரே வனமொன்றாமறிவேம்
 அறித்தபேர்பேரோன்றானே ஆச்சியன்செய்தியெய்
 உன்-ஆச்சியர்க்குத்தான்பபந்த ஆச்சியரேபிரகுதம்
 பவளம்வினைபிறகு பவளம் அங்காட்டில்
 ஆனந்தநிலை அறியுந்தயன்மேளும்
 விசேத்தலைபா விருக்குமாஞ்செஞ்சுவி

[illegible]

பலவக் கொடிமாலை.

ந்துவருவாய் அவரைமந்திருந்தேன்
 மந்திருந்த அச்சுனை வரவழந்தேதனாலே
 மாகத்தினாலே வரவழந்தேன் என்பார்கள்
 வரினேயுள்ளவர்கள் உலகாண்டரகரங்கள்
 ராட்டினேயுள்ளவர்கள் கடைப்பாட்டிப்போது
 ண்டாட்சிப்பார்கள் கலியுகத்தாரோசுவர்கள்
 ரத்தாரகைப்பார்கள் பாரிலை கமேசுவர்கள்
 ரப்படிபழைப்பிப்பேன் இயலான அச்சுனை
 ரன்றதேட்டவுடன் மந்திரிகளே துசொல்லார்
 ரத்தார்பெருமை யுண்டானுத்தார்துழை
 பெற்றார்பெருமை யுண்டானுத்தாரவே
 வளர்த்தார்பெருமை உண்டானுத்தாரவே
 கொண்டார்பெருமை வேண்டாமோகொம்பினவே
 கணவன்பெருமை வேண்டாமோகாநிதவே
 துளன்பெருமைவது வேண்டாமோ ஆரணங்கே
 துளகுதிகாரகளை அரண்மனையில் கட்டிவைத்து
 குதிகாரகளைக்கட்டியே கொடித்துவழந்தாலும்
 துளனிருந்து ஆனாதரகமுண்டோ
 புருஷனுமில்லாப் பெருமைகள் செய்வாரோ
 தாவலர்க்கோ கலிலிலை கைபெண்டுகொண்டார்கள்
 மன்னவாகோ கிலிலை வாழாப்பெண்டென்பார்கள்
 கொண்டார்பெருமை வேண்டாமோ பொற்கொடியே
 புருஷன்பெருமை வேண்டாமோ பொற்கொடியே
 சிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமன் தான்கேட்டு
 வம்பரவாரச்சுனர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்ததில்லை
 மகாராகர்தருமருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யவேண்டி
 துரடா து தவிர அழையுங்கள் கண்கள்களை
 ராட்டுக்கணக்கெழுதும் கலமானமந்திரிகள்
 சினைக்கணக்குள் தெரிக்கெழுதும்மந்திரிகள்
 கோட்டைக்கணக்குகள் குறித்தெழுதும்மந்திரிகள்
 வர்க்கணக்கப்பிள்ளைகளை ஒடியழையுமென்றான்
 அவ்வார்த்தைதேட்டியந்த ஆங்கார து தவர்கள்
 றுட்டமகையுமாக ஒடிவந்தார்து தவர்கள்
 கருணிகராவகாக கணக்கெழுதும்மந்திரிகள்
 அல்லிப்பெருமாரும் அதழத்துவரச்சொன்னானே
 அவ்வார்த்தைதேட்டவுட னன்பாக்கணக்கொல்லாம்
 கடுப்பவந்தார்கள் கணக்குச்சுமைபெடுத்தார்
 கக்கெழுத்தாணி துடதுகாமிக்கருளேனே
 வண்ணக்குத்தேனே வரிசையுடன்கூடித்த
 உச்சொண்டப்போட்டிகள் உதிரட்டந்தார்கள்
 கிந்தனத்தந்தமந்தவந்திந்த

ஆல்விப்பெருமாட்டு அடிபணிந்ததென் டனிட்டார்
 வந்தக்கணக்குக்கு வட்டமலை போட்டார்கள்
 மணிதெக்குப்போட்டார்கள் வந்திருக்கணப்பாவென்ரு
 ர்மாபுரமானும் தர்மலீங்கராயருக்கும்
 துவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அக்கையாருந்தியற்கும்
 வண்ணமிட்டதூயிலை வக்கினயாவெழுதவேணும்
 என்னவென் றுவோயிலிலை எழுதுவிராதுலை
 சோமருடைய சொக்கர்திருவருளால்
 தீரக்காரத் திருமால்கிருகையினும்
 துரைமீனாட்சியம்மை மாநாநிருகையினும்
 அல்லியின்மேலே ஆரணங்குபெண்பிறந்தேன்
 பெண்ணாய்ப்பிறந்து பெருமான்முடிசூட்டி
 அன்னம்போல்மண்ணுண்டேன் ஐம்பந்தா நகரவழி
 ர்மர்திருவுளத்தால் தானியநிலாண்டிருந்தேன்
 இன்னான்வகாரக்கும் ஏதுகுறையில்லாமல்
 வளாதைதபாண்டிருந்தேன் மனக்குறையிலிராமல்
 உன்-செல்வக்குழாயைபது தேவெந்திரன்போன்
 மூப்திராயமையா அழகாய்வளர்ந்தபிள்ளை
 சென் டடித்தப்பந்தடித்து தெருகில்விளைவாடி
 போன் னின்றேநிராட்டியே போதவிளைவாடி
 வந்தேநிராட்டியே தனித்தவிளைவாடி
 வெம்பலாப்க்காய்த விழாத்தபடுக்கையிட்டான்
 வந்திக்கடிக்கிறதும் பதவியாப்பினத்தறதும்
 வகையப்பாட்டிறதும் தாபெடுக்கிறதும்
 வக்கையாட்டிறதும் எவனவன்கோர்விறதும்
 வர்த்தபரிசுரி பண்டிதர்பணிந்தக்களும்
 தாஷித்தபோச்சென்று சொன்னாசென்றதற்கு
 வதப்பிக்கொணுதென்று செந்திராரென்னோடு
 என்னமோ ஏதோவென் றிருக்குதளம்மனதில்
 பெய்சொன்னேனென்று என்னுந்நீர்புண்ணியரே
 வகையாடாழிகைக்கு வாவெணுமுத்தமனே
 என்னுந்நீர்ப்பார்க்குக்கொடுக்கெனவேவந்திடும்கன்
 னந்தசொல்லியே எழுதக்கொண்டபென்றான்
 வகையாப்பிள்ளைகளும் சொல்வகையந்தான்செட்டு
 சமக்குருத்தோகை விக்கெனவேதானவாரி
 ஆல்விபயமான் சொற்படிக்கு அல்விவாணதானெழுதி
 வகையாண்டித்து செந்திரிக்கையான்போட்டார்
 வகையாண்டித்து திருவகுப்பின்கீழ்போட்டார்
 அல்விவாணதானெடுத்த ஆனந்தவாழ்மணி
 செந்திரிக்கையான் செந்திராயகழைத்து
 அழிகைக்குவாழ்வி எட்டிநீருக்குதுதுவரே

பயன்கொடிமாலை.

தருமருக்குகொண்டுபோய் கொடுமென்றான் கைபலகும்
 மலைபோடேதல்கொடுக்கு மன்னனைழுதிருத்த
 ஒலிச்சுருள்வாங்கி வேலவகிடக்கனற்றான்
 மதுரைத்தெருவட்டி வைகைக்கரைவட்டி
 கொடுவட்டி கரிவட்டி தாண்டவட்டி
 சிவ்வென்ற பூத்த செடியுபலவட்டி
 புல்லென்ற பூத்த புலியின்வனங்கட்டி
 ஒவ்வொன்றதொரு மூங்கிலின்வனங்கட்டி
 பாதிமுல்லி பருத்தவனங்கட்டி
 தருமாபுரமருவித் தான்வானுந் தவனும்
 பத்தாப்படியில் பவழக்கால்வண்டபந்தில்
 தருமரிடகொலுவுக்குத் தான்வந்தரிதவனும்
 ஒலிச்சுருள்வனத்து உத்தமனுக்கெண்டனிட்டான்
 ஆர்பணிதாதரி அறிபலுரைபுமென்றான்
 மதுராபுரிபாளும் வாழ்வரசியல்லிபம்மாள்
 அவன்பணிபென்றொல்லி அடிவனங்கெண்டனிட்டான்
 ஒலிச்சுருள்கிரித்தார் உத்தமனாதருமலிங்கம்
 அதிலிருக்கும்மம்மெல்லார் தருமலிங்கத்தானறித்தார்
 மயலாமித்தானே நாடாளுந்தாசாத்தி
 ஐயோமனையென்று அழுதுபுலம்புகிறார்
 சிவசியாவென்றொல்லி சொந்தமேதான்விழுந்தார்
 தம்பியிற்றினை பிறத்தனஞ்செய்யே
 மதுரைநகராளுகைக்கு மைத்தென்றநானிருந்தேன்
 தீர்த்துதேவனானாச சிவலோகம்போருபா
 சொக்கிடபாதஞ் சேருகைக்குராளச்சே
 ஐக்கியமாப்போகவே ஆச்சரிதாடம்பென்
 பென்னுமணிபே புலத்திராசாவே
 அல்லிமகனே அழகுபுலத்திரானே
 கட்டிமகனே கயிலாம்போருபா
 பென்னுக்குடமே புலப்பாமேபோருபா
 கோவென்றசத்தமுடன் குழறிப்புலம்பலுற்றார்
 வெற்றிமதபாண லிமனவனகேட்டு
 தானுமழுதானே தருமருடனா
 தருவசகாதேவ ராசர்புலம்பலுற்றார்
 மந்தாரக்குத்தியகும் மாதாவுப்புலம்பலுற்றார்
 சந்திராதிபாங்குடத் தானும்புலம்பலுற்றார்
 அத்தவரும்நாடும் அரசுத்தரும்பினது
 தக்கபுரமுடைய தருமாவரோதுசெல்லவர்
 வில்லானிபார்த்தன் விகாபனைக்கேசென்றானே
 அச்சுனகாக்கண்டிகை ஐந்தாறுகளாச்சே
 கண்டிவனப்பிடுகை கண்டிபிடுகை

தூரடாது தவறே அழையுங்குன்றோட்டிதன்னை
 தழுக்கடிக்குந்தோட்டியைத் தானாழத்வாருமென்றார்
 எனறுசொல்லத்தாங்கேட்டு எழுந்தோடி தூதுவர்கள்
 பறையறையும்சாம்புவனை பார்த்தழைத்துவாருமென்றார்
 தருமாண்டவந்தவனும் சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்
 எனைவழைத்தது ஏதுருமென்றான்
 அப்போதுதருமலிங்கம் ஆனழாதிதொசைல்வார்
 பாராளுத்தருமருக்கு பாகத்துசொக்கிற்பெனறு
 மெத்தவெயல்விதை காணுதுவந்தனுக்கு
 விசயப்பெருமானே முகத்தில்கிழிச்சென்று
 களைதாங்கிப்போச்சது கட்டழார் தருமருக்கு
 விஜயப்பெருமானே வைத்திருந்தாவிட்டிடுதான்
 என்னு-தருமாபுரமெல்லாம் தழுக்கடித்துவாருமென்றார்
 வீதிபதினயிரம் வீரமுரசுறுயுமென்றார்
 இவ்வார்த்தைகேட்டவனும் எழுந்தாரோசாம்புனனும்
 ஆனையேறிமாலைகுடி அடித்தான்பறைவியாசை
 தருமாபுரிவீதிபெல்லாம் தழுக்கடித்துவாரானும்
 என்னசொல்லிதழுக்கடித்தான் இயலானசாம்புனனும்
 பாராளுத்தருமருக்குப் பாக்கதுசொக்கிற்பெனறு
 களைதாங்கிப்போச்சது கட்டழார் தருமருக்கு
 பெச்சமுச்சில்லாமல் பிணம்பிபாலிமுத்தவிட்டார்
 அனையோருமந்தே அமுதுபுலம்புகுநர்
 அச்சுனராசாவை வாரவைத்திருந்தாலும்
 கண்டவர்கள் கிட்டிடுவதன் கெயனுப்பிடுவதன்
 என்றுஅடித்தானே இயலானதழுக்கோசை
 சொல்லிபடித்தானே தேர்விஜயன் தான் கட்டை
 தேவதாசிகெருவுளுந் தெருவுபதினுயிரமும்
 அந்தெருவுபெண்ணெல்லாம் அனையோருமிறுமெனவா
 களைவருச்சுனரைக் கண்ணிலெண்டதில்லை
 எங்கனிடவீதிவிலை எழில்கிசையவ்வாரநிலை
 மாதுசுபத்திரையாள் மச்சினியாள்வீதிவிலை
 அவ்வேலிருப்பார்தான் அருக்கனவிரிபுநர்
 அவர்சத்தருவென்று சாமத்திற்செண்டதன்டு
 உத்தமனைபென்றுசொல்லி ஓரத்திங்கெண்டதன்டு
 ஓமப்புலையில்கான் உடனிருந்தபாவமுண்டு
 தாகத்ததண்ணீர்க்கு கையேத்திசிறந்ததன்டு
 அம்மிதித்ததன்டு அருந்திபார்த்ததன்டு
 ஆனவியென்று அனையோரும்சொல்லுவார்கள்
 இவ்விடம்வாருரோ எழில்கிசையாருச்சுனரும்
 இடச்சிபுடமானிகையில் இருப்பாள்வெறுக்காமல்
 அவன்-அந்தத்தெருகடத்து அப்பாளேபொருத்தார்

பயனக்கொடிமாலை.

பபத்திகரபாள்விநிலிசை தடுப்போசைமுழங்கிவைத்தால்
 தருமருக்குவந்தொரு தாழ்வெல்லாஞ்சொல்லுற்றான்
 அடித்தமருக்கோசை அருச்சுனமுங் கெட்டுகிட்டார்
 தெர்விசைபனகோமாவா திடுக்கிட்டுத்தானெழுந்தார்
 பஞ்சணமிட்டுமவன் பதறிபெழுந்திருந்தார்
 பபத்திகரபாள்வண்ணி விழித்தவனாழிமதுசொல்வான்
 ஆவரசுக்கெல்ல எழுந்திராணாழி
 எவள்வாசுக்கெல்ல எழுந்திராணாழிவிக்கைபா
 தியிற்பிறத்தவளை சிவகையில்நினைத்திரா
 மிண்ணொளியான்வாசுதுக்கு மேவநினைத்திரா
 தாகுன்னியாசதுக்குப் போகநினைத்திரா
 மதுகாதுகாடல்விபரை மனதிலினைத்திரா
 மற்றொருவரைசிக்கையில் நினைத்திரா
 ஆர்மேலையாகுகொண்டு ஆணழகிரிபெழுந்தாய்
 எவ்வளவுகெட்டவுடன் எழிலாகிசெய்ததுசொல்வான்
 அல்லகாண்பெண்ணரசே ஆரணங்கேடிகேளாய்.
 பாராளுத்தருமருக்கு பாங்குதொக்கினதாய்
 மெத்தவும்பல்லிக்கை நோணுதாம்பெத்தருக்கு
 அதிவினைப்பாவிருக்குது தாமமுடிமன்னனுக்கு
 முடித்திலிழிக்பெண்ண மொய்குமுலைதெடுநார்
 அதுஎன்னதருமமென்று அறிந்தோடிநான்வாரேன்
 சித்தபயன் தங்கையவன் பபத்திகரபாளேதுசொல்வான்
 தருமரதுவாசலல்லால் தைவல்மாரீசென்றுல்
 பற்றொருத்திலிரி சென்றுலையாள்விக்கைபா
 நீ-உண்ணும்பேதெயல்லாமல் உண்ணைன் உண்பாலமிர்தம்
 நீ-திருந்தியேபேதெயலால் தின்னணை உணைடக்காயும்
 என்றததான்செட்டு எழில்விசைபனைதுசொல்வான்
 உணைத்தனியாய்விட்டு உணைந்தான் உங்கையரே
 இன்னொருத்திவாசுதுக்குப் பேரேனென்னறெண்ணுதே
 அன்னனைத்தான்பார்த்து அகாட்சனதில்வாரேண்டி
 பாடிசெதுண்டு நீ பாங்காயமுதுசெய்து
 பாயசங்களுண்டு மலிழ் திருந்தானமங்கையரே
 வாரடோகிரிசுந்தான் மாதரினங்கொடியே
 போகச்சிலவருளும் போய்வாரோன்பெண்ணெயென்றார்
 தனராத்தெவ்வதர வேண்டியதுதையலரே
 தாமாமேகிரிசுந்து சற்றேசெலவருளும்
 மதுசபத்திகரபாள் வாய்நிறந்தேதுகாப்பான்
 ஆனிலும்உய்வுமவன் அகடபாளஞ்செய்திடுவென்
 அகடபாளஞ்ஞாற்பாமல் அர்ச்சனரேவாருமென்றான்
 வைத்தஅகடபாளம் மாருமல்லாருமென்றான்
 கத்தமபுத்தருமருக்கல்லாததான்ருமத்த...

அர்ச்சுனமார்மேலே அன்னிபறைத்தாளே
 சந்தனத்தாளே சதாரய்ப்ப்படமெழுதி
 குங்குமத்தாளே குறிப்பாய்ப்படமெழுதி
 மூத்திரையோ திரத்தால் முஸ்மார்பிக்குறியும்வைத்தான்
 மாதரிடவாசதுக்கு மயிலினை வேபேபாஷைக்கால்
 உன்-குறிவத்துகப்பிடுமோ கோம்பேரிடைபாளே
 உன்-ஆனை யத்துகப்பிடுமோ ஆனத்தவாழ்மாரி
 இருயிருமென் றுசொல்லி எழிலகிசையன் பையாடந்தார்
 நீண்டிடுங்கால்களுக்கு செரிஞ்சிப்பூச்சல்லைமாம்
 மண்டிபிடுங்கால்களுக்கு மா தளம்பூச்சல்லைமாம்
 குத்திரிடுங்கால்களுக்கு குரிஞ்சிப்பூச்சல்லைமாம்
 தூக்கிரிடுங்கால்களுக்கு துத்திப்பூச்சல்லைமாம்
 சந்திரதாந்திதட்டித்தட்டித் தாமரைப்பூச்சுக்குகிட்டு
 சிங்காணிகிலெடுத்து தேர்விகையன் பையாடந்தார்
 பொன்னிழைத்தபட்டாடை பூயிற்புரண்டமுவார்
 பூங்காயணம்புகுத்து புட்பாணொடுத்த
 தருமரைப்பூசுசபன்னன் சம்பங்கிபூபரித்து
 வாய்வேபாசவே வந்துகிட்டான் அர்ச்சுனனும்
 வீதியுமீதி தெருவுவந்தர் ன்ரு
 தருமரிருக்கிற் ற சாதிலிங்கமேடைமேலே
 சாந்தணித்தமேடைமேலே தருமரைத்தான்பார்த்து
 தருமரிடபாதத்தில் சாஷ்டாங்கதெண்டலிட்டு
 கொண்டுவந்தபூமலகைக் குபுருபெயறதான் போட்டு
 அண்ணாசாணமென் றடிபணித்ததெண்டலிட்டான்
 கைகட்டிவிட்டுநீன கட்டழகன் அர்ச்சுனனும்
 வந்துபணித்தவனை வாழ்த்திபெடுத்தனைத்து
 வாழ்வாய்வளர்த்திவாய் வைபவத்தைதபாண்டிவாய்
 நிற்பாப்பினைதரிப்பாய் நினைவாசாண்டிவாய்
 கற்பதித்த தூன்பேரே கைக்காமலாசான்வாய்
 பதினாறுகாண்டிய பார்த்திபாரீகேனாய்
 மதராபுரித்தகையான் வாழ்வாபிபல்விமன்
 பார்த்திபாடன்மகன் தான் பாலன்புலத்திரனும்
 செண்டடித்துப்பச்சடித்துத் தெருவில்விளைபாடி
 கோட்டிவிளைபாடி வீட்டில்வந்தபாலகன் தான்
 களைத்தாற்பால்கிழைத்தானும் காளைபுலத்திரனும்
 காய்ச்சலாகப்பிறதும் கண்ணைச்சொரிபிறதும்
 வெம்பலாங்காப்பிறதும் மெத்தவாப்பினைத்தாதும்
 கவனங்கன்பஞ்சுடைத்து காக்கைவாட்டுறதும்
 தேவபித்திரபாணதாய் தேவனுதாமத்தனுக்கு
 பண்டிதர்பணிக்காநும் பார்த்தவயித்திபரும்
 கைகிட்டிப்போனாராக கட்டழகாடன்மனை

முகத்திலிழிக்கவென்று முடிபுனைந்தாசாத்தி
 ஓயெழுதியே வாரிட்டாருத்தமனே
 சேதமச்சாரம் சுருளேயாய்ந்திருக்க
 போகாதிருந்தாக்கால் பிழைவதற்குந் துயிலும்
 சூகையினுத்தம்பியே அருச்சுனரேபோய்வாரும்
 அச்சதானத்தரை ஐயரைக்கட்டிப்போம்
 அவள்-ஆங்காக்கலனியென்று அரியோமவள்குணத்தை
 மன்னாளுமாசாத்தி வலக்காமுள்ளவன்கான்
 அவள்-வார்த்தைக்குவார்த்தை மறுவார்த்தைபேசாதே
 கைத்தன்புலந்திரற்கு பல்லிக்கைதீரவும்
 உடம்புதெனிகது உலையிதிரிபளவும்
 வாழ்மதுரைச்சிவத்தில் மன்னுதனித்திருந்து
 கைத்தன்புலந்திரன் மன்னுவரவழைத்து
 குமாரனைக்கட்டியவந்து குருசெருமென்றார்
 என்வார்த்தைதள்ளாமல் இச்சனமேருமென்றார்
 போய்வருமென்றுசொல்லி புத்திமிதவுகரத்தார்
 அப்போதருச்சுனனும் அப்படியேகல்லதென்று
 குத்தியம்மாள் தன்பாதல் தொப்பெனவேதெண்டனிட்டார்
 தபாருடபாதஞ் சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டார்
 மதுரைக்குப்போய்வாரேன் மாதாவேசெவ்வருளும்
 போய்வாரும்ச்சுனரே என்னுளெப்பாற்கொடியும்
 வெற்றிமதயாநீ விமாவெவ்வருளும்
 அத்தண்டிப்பேரும் அனையோருருசெவ்வருள
 முகத்திலெகியிட்டி முடிமன்னர் தானமுதர்
 ஏதுக்கமுறிய ஈஸ்வான் துணையிருப்பான்
 கைத்தன்புலந்திரற்கு வட்டமொருக்காலமில்லை
 மாயன் துணையிருப்பார் வாழ்சியபோய்வாரும்
 சொக்கத்தினையிருப்பார் சுந்தாரேபோய்வாரும்
 என்றதெட்டு எழுந்தானர்ச்சுனனும்
 அச்சதானத்தரைபுனந்தானுமாய்
 தோழனுந்தானுமாய் துரிதமாய்கடந்தார்கள்
 கோட்கடகடத்து கொத்தனமுத்தான்கடத்து
 தர்மாபுரங்கடத்து தானடந்தானர்ச்சுனனும்
 காடுகடத்து கரிமலைதான்கடத்து
 சூறகடத்து அரிமலைகடத்து
 செவ்வென்றாடுஞ் செடியும்வன்கடத்து
 கைகைகரைகடத்து மதுரபுரிதேடி
 தோழனுந்தானுமாய் துரிதமாய்கடந்தார்கள்
 மதுரைபுள்ளவரைக் கண்டாண்வான்வியசன்
 அச்சதானத்தரைபுனந்தானுமாய்

மம்தன்புலந்திரற்கு வாட்டங்களுண்டானும்
 மம்மாதோனடு கலங்காதோராச்சிபங்கள்
 வன்னைக்கண்டபேரே என்னைம்புலம்பாதே
 மம்தன்புலந்திரற்கு வாட்டங்களைன் றயிப்பி
 னத்தையினைத்தானே னாடாளுந்தோத்தி
 முன்னதுபுகள் முதலினைத்தானே
 குங்காரக்கண்ணிபென்று அறிவாமலன்ருளத்த
 அச்சுதானத்த கையரும்உறிவார்
 அவன்-வார்த்தைக்குவார்த்தை மறுவார்த்தைபேசாதே
 சொல்லுக்குச்சொல்லு சொல்வள்ளிப்பேசாதே
 ரே-முன்னோடவுமென்று முடிப்பனிசிறுதார்த்தர்
 வான்விசயங்கோமாளும் வந்தவரன்மனைக்கு
 அங்கிருக்கும் தூதவர்கள் அச்சுதானத்ததொழவும்
 உங்கள் துறைபெய்க்கெய்தார் உலகாரும்ராசாவும்
 ஆபிரக்கம்மண்டபத்தில் அங்கேயிருக்கிறார்கள்
 அன்றதேட்டு எழில்விசயன் தானடந்தர்
 மானிக்கமண்டபத்தில் வான்விசயன்போய்க்குதான்
 கொம்பினைக்குமுன்னேவந்து கும்பிட்டான்வான்விசயன்
 கையெடுத்ததும்பிட்டான் காண்பத்தஅச்சுதானம்
 அனங்கின அச்சுதானம் வாயென்றழைக்காமல்
 அனென்றுகேளாமல் ஏராளம்பார்க்காமல்
 நின்றேயர்க்கனனும் கெடுக்காக்கடுத்தவிட
 இருகால்கடுத்தவிட இருகாழிநின்றதும்
 துணைமுதமன்னன் அச்சுதானம்மெனசொல்வான்
 ஒரு-துளிகைமெய்முதும் அரசாதுகையமே
 அந்தவாரொன்று வினகியேனாமல்
 அங்குவந்திரன்னுனை ராசகுலப்பெய்ப்பெருமான்
 அன்றதுதான்கேட்டு இளங்கொடியாளனலியரும்
 நிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
 மன்னவார்க்கனன்மேல் மர்மந்தோடுப்பிமென்றும்
 மம்தனாக்குப்பவனத்தேர் வாராதுபென்றசொல்லி
 அன்னாதுபார்த்தானே அச்சுதனராசாவை
 கண்டனாருக்கனகை கதைபுள்ளமன்னவகை
 முகத்திலேயிறிக்கெயன்று கிதிபாதாமெத்தனாக்கு
 உன்னை-கண்ணிலகணக் கிடத்ததேபெத்தனாக்கு
 தம்பிபுலந்திரனும் தங்கத்தேர்க்கேளாமல்
 மானிக்கத்தேர்வேண்டி கேளாமல்மன்னவரை
 பாண்டியனாட்டானும் பயனத்தேர்க்கேட்டதிலும்
 உன்னை-கண்ணிலகணக் கிடத்ததேபெத்தனாக்கு
 மன்னவாதுமத்தனாக்கு இருக்கக்கிடக்கிடேன்

என்றதுகேட்டானே எழில்விசயனாச்சனனும்
 கில்லாவிபார்த்தனயன் விசயனுமேதொசைவான்
 பாண்டிவனாட்டுக்கு பவனத்தேர்வேண்டுமென்றும்
 ஒரு-ஆனோடேசொல்லி அனுப்பிகவந்திரானுலே
 பவனத்தேர்சொப்பனிட்டு அனுப்புலேபத்தினியே
 கமத்தன் புலந்திரற்கு ஷட்டங்கள்வந்ததென்ற
 தோஷித்துப்போச்சதென்ற சொல்லியனுப்புகாமோ
 தருமருத்தான்கேட்டு தபங்கியழாரோ
 கிமாகதக்கேட்டு மெத்தவழாரோ
 கால்புகுத்ததொரு இரட்டைபர்கள் தானமுதர்
 மந்தாரக்குத்தியரு ஸாதுபுலமகிட்டான்
 திபிற்றித்தவனாக் திகைத்தபுலமகிட்டான்
 அன்னகருகாம அரகத்தருயிற்று
 தர்மாபுரத்தினுள்ளோர் தகித்தபுலம்புலந்தூர்
 இப்படிக்குலை பெழுதவதனாபமே
 பூமிபாசனடோர் உள் பொய்ச்சாலைபெழுதலாமோ
 அவ்வார்க்கதகேட்டுமவன் அகலியருமேதகாப்பான்
 பாராணமேவந்தனவன் பவனத்தேர்வேனுமென்ற
 உண்ணோன்றினியெனெனருக உறங்கேனென்றான் பஞ்சுசிறி
 சாவேன்மடியெனென்றான் சமர்த்துள்ளபுத்திரனும்
 பாகமுதமுன்னெனென்றான் பன்னிருப்போகேனென்றான்
 மெய்பாசன்கொல்லி பெழுதினன்குலியில்
 மானமுடிபாளே வருவதொருக்கா லுமிக்கை
 செந்தன் தக்கவகன் சிற்றிகைச்செபத்திகாபான்
 சேர்வனாக்கை சபத்திகாநாயகியான்
 அவன்மயக்கமெத்தனியா ஆனழகாவுத்தனக்கு
 அவனுகடபமோகமதாய் அகலும்பகையாசிரிப்பாய்
 தேவடியான் கிதிபெய்கை திட்டெண்டுதிருநெயன்
 தி-வருவினாவாரீரோ பென்றெனனிமன் னவனே
 இந்த-உத்திமேனாகையுண்டோ குழந்தைமேனாகையுண்டோ
 உத்தன்மனதரிய பெழுதினன்குலியென்றான்
 மெய்பென்றசொல்லி வந்திராவான் கிசபா
 பவனத்தேர்கொண்டுவந்த தாரீராவான் கிசபா
 குமென்றாக் கொண்டுகிப்போ அக்கவெனருப்போடுமன்றான்
 மதாரபுரிபாளே மருடத்தகாச்சிபரோ
 திவந்தாதத்திப்போய் தேடியெனெனெனவாரோ
 எங்கேயிருந்தாலும் இட்காண்டுகொண்டுகாரோ
 பாண்டியபுத்திரற்கு பவனத்தித்தெனெனவாரோ
 தத்தினாவனியே எனக்குத்தேர்கொண்டுகுவிர்
 பொய்வனகுண்டாகம் போர்கிசபாரீபுலாயும்

மூன்றுகளேறு பொழுதிலேவாரேனென்றான்
 ஒன்பதாண்டிலே உனக்குத்தேர் கொண்மொரேன்
 பவளமெலட்டிபோனிடத்தில் பார்த்திபாஅர்ச்சுனரே
 தேர்வேண்டிப்போனிடத்தினை தேர்ச்சியாஅர்க்கனரே
 காணகத்தில்கன்னியகா கண்மெயங்காதே
 பலித்திறந்திவைய் பரிபாசஞ்செய்திவொய்
 மருமக்களாகவே திருப்பிரோமன்னவனே
 அப்படியாகவே திருந்தேயுண்டானான்
 எமலோகஞ்சென்றானான் இட்டுவந்துசங்கிப்பேய்
 பாதாளம்போனானான் கொண்மொந்துசங்கிப்பேய்
 வான்விசயனர்க்கனனும் மருக்காமலே துரைப்பார்
 ஐந்துபிராயம் அழகுள்ளபுலந்திரனார்
 கைத்தர்மேலாண்டிபது மச்சாதற்கொண்மொரேன்
 கைத்தர்மேலாண்டிபது மதுறுணிந்ததேதான்
 விண்ணிண்மேலாண்டிபது பேதமனம்வந்ததே
 ஏதாய்த்துணிந்தது என்மகன்மேலாண்டிபது
 இறுவருமாகவே திருந்தக்கேபேகசியிலே
 அச்சதானந்த சாயகும்வந்துவிட்டார்
 குருந்தன்மகனாகக் கொப்பெனவேதான்பார்த்த
 வாகுமென்றுதானைமுத்தான் மருடத்துறையல்லியரும்
 கைகைவளராதநின்று வந்திரோமன்னவனே
 வாழ்மதுரைதேடி வழியுந்தெரிந்ததே
 மதுரைக்குழப்பணம் வாகுதிருந்ததென்ன
 என்னைச்சிறைவைத்தாரோ எழில்விசயன்கோமாலும்
 என்னைமறந்து திருந்தானெழில்விசயன்
 அவந்தான்வருகாமல் போனானுமக்கரே
 நீந்தானெருபயணம் இங்குவரலாகாதே
 வான்விசயனில்லாத வாகுஞ்செலவுயில்லை
 கல்விசயனில்லாமல் கைந்தான்வருவேனோ
 ஆனால்கொளையே அச்சதானந்தரே
 பிண்ணபுலந்திரனார் பவளத்தேர்கேட்டதினும்
 ஆகையினாலே யகைப்பித்தேனர்க்கனகா
 மானிடட்டகன்முதலாய் வணக்காதகன்னிகைகான்
 கைத்தனக்காகவே கணக்கினனர்க்கனகா
 பண்டிதனாகாட்டுக்குப் பவளத்தேர்கேட்ப்பனிட்டு
 மூன்றுகளேறு பொழுதிலேவாரேனென்றான்
 கைத்தன்மேலாண்டிபென்ற மன்னவரும்வாகுர்கான்
 அண்ணானேரும் அரித்திடுமிதனைபென்றான்
 ஆம்மா-எந்தெந்த ஆகை மறந்தா லும்வான்விசயன்
 கைத்தர்மேலாண்டி மறப்பாருவான்விசயன்

பயனக்கொடியாயி.

பப்படியுங்கொண்டு வருவானெழில்விசயன்
பப்படியாகவே விருக்கினறியெனயிலே

பாண்டியர்கள் அர்ச்சனனைக் காணவருதல்.

அர்ச்சனர்வந்தசேதி அறிந்தபாண்டியரும்
மருமகனாக்காணுகக்கு வானூரகன்பாண்டியர்கள்
மகமேருபர்வதம்போல் மெழ்ச்சிபுடனவானூர்கள்
பொன்னுமகாடாடும் போரொழுதியாக்ட
அல்லியம்மாள் தன்னருகே அனையாரும்வந்தமந்தர்
மருடத்துகாச்சிபாரும் வணக்கினுளப்போது
வானூயிருக்கெனென்று மரிபகைபணையினுள்
அர்ச்சனரைத்தான்பாத்த ஆறுபிரம்பாண்டியரும்
மதுரைக்குவரவுமக்கு வழியுத்தெரிந்ததோ
வணக்கவளநாடு வழியுத்தெரிந்ததோ
மதுரைக்கொருபயணம் வானூதிருத்தென்ன
வானுமல்லியிருக்க வானுக்கிபவகளுண்டோ
அத்திமாய்பூத்ததுபோல் அதிசயமாய்த்நோணுதுது
பிறவாழுடிதரித்த பெண்பெருமானே துசொல்வான்
பாண்டியனாட்டாரும் பயனத்தேர்கேட்டதினல்
சூகையினுலே அகழப்பித்தேனானிவரை
சீக்கிரமாப்பிடிக்கு போங்காணும்பேர்விசயா
ஆறுபிரவர் அணிதிரளம்பாண்டியர்கள்
வந்தக்காலாரிலிங்க மாதருளப்பெண்ணாசே
இன்றொருகான்போக்கி இனிபொருகானாகாதே
படுபொருகுக்கொர் பாலமிதஞ்செய்யுமென்றார்
பிறவாழுடிதரித்த பெண்பெருமான் தான்கேட்டு
பாண்டியனாட்டாரக்குப் பயனத்தேர்வந்தபின்பு
விருந்துசமைக்கிறதம் வெகுமானம்பண்ணுறதம்
சீக்கிரமாப்பிடிக்கு சென்றுடவுமென்றான்
அண்டாவனமெரித்த காண்பயன் தான்கேட்டு
மமத்தன்புலத்திரற்கு ஊட்டமுண்டாச்சென்று
மமத்தாதுவுத்தாரம் வந்தவுடனாகான்
செய்யுசுபண்ணலிங்க சலபானஞ்செய்யலிங்க
தான்-காலாட்டவாமல் கைஞரப்பறந்துவந்தேன்
இன்றுபதலுக்கு இருத்தகான்போரேனென்றுள்

அர்ச்சனனுக்கு விருத்திடம்

பிறவாழுடிதரித்த பெண்பெருமான் தான்கேட்டு
தனக்குத்தொழிற்செய்யுந் தாழ்முகன்கேட்டு
அடிசிலசமைபுமென்றான் சூகத்தவாழ்மாரி
படுபொதுதாரியர்கள் ஆரணங்குதாரெழுந்த

த்துவிதக்கிறியும் பறினெட்டுபச்சடியும்
 கைபொறிக்கறியும் ராசாக்கள் போசனமும்
 பச்சென்றையும பவளம்போலந்தறியும்
 பொதச்சமைத்தார்கள் பொற்கொடியாதொல்லாம்
 அடிசில்கைமத்தென்று அல்லியர்க்குநென்டனிட்டு
 அமுதன் னுஞ்சாலைபிலே அலையருமர்ச்சனனும்
 போசனம் னுண்டு புணையருக்கையலம்பி
 செங்கரதளத்திலே சோவேலத்திருத்தார்
 அப்போது அல்லியரும் ஆரணங்குநானெழுந்து
 காச்சாக்களிப்பாக்கும் கம்மாறுவெற்றியையும்
 ஆரம்பிப்பாக்குகனும் மேரவ்வெற்றியையும்
 வாகையிலச்சுருகும் ஸ்ரீநாதவர்பாக்கும்
 கோவையிலச்சுருகும் செந்துவர்பாக்கும்
 அன்னிக்கொடுத்தானே ஆனந்தமுகனுக்கு
 அந்தச்சம்பத்திலே அச்சுனரச்சுவும்
 கம்புபரிவாசுரு செய்தாரே அச்சுனனும்
 அப்போது அலையம்மாள் ஆரணங்கேதொல்காள்
 ஐந்துவருகாமக ஆர்ந்திருக்கருமத்தை
 இன்றெழுந்தகாழியைவிட நினைத்திருக்கைமமுண்டோ
 னன்னுலையாகாது என்னுலையல்லியம்மாள்
 அப்போதர்ச்சுனனும் ஆனந்தமுகனுக்கொல்காள்
 அன்னிருகைதவழி பவளவளம்போறேகான்
 மனஸ்தாபம்பண்ணுத மாலமுடியானே
 மனஸ்தாபமென்னதுமே மாதுநிலகுனிந்தான்
 நிலகுனிந்தகாடைதனைக் கண்டத்தாழியர்கள்
 தென்புறம்பள்ளியதை தென்மொழிக்குதான் திறந்து
 அனல்புறம்பள்ளியதை மலிலினைக்குத்தான் திறந்து
 கட்டியின்மெத்தைதனைக் கண்டகிளித்ததரி
 கம்பரிந்தமல்லிகைப்பூ கட்டியின்மேல்பாப்பி
 கச்சாபம்பக்கீரும் வைத்தாரினிமொழிக்கு
 மஞ்சுத்தின்மேலாக மனவன்ருத்தத்தேறி
 தக்கோலத்தின்று தனித்தவினாபாடி
 வெற்றியிதன்று விரும்பினினைபாடி
 கச்சாபத்தின்று கனித்துவினாபாடி
 காமக்கடலிவவர் கலந்துதெனிர்தார்கள்
 மேரக்கடலிவவர் முழுவித்தெனிர்தார்கள்
 கோதகுசபெல்லாக் திர்த்தானேதேர்வியன்
 குருதகுசபெல்லாம் ஆறினாருகமுன்
 மஞ்சுத்தகைகிட்டிதவி வந்தாரிருவருமாப்
 மஞ்சுநீர்ச்சாலையிலே வந்துபுகுத்தார்கள்

பலன்கொடியாயி.

காலோடுகையுங் கனிவாயும்செத்திசெய்த
மாப்போடுதோளும் மதிமுகமுறுசெத்திசெய்த
அலங்காரமண்டபத்தில் அமர்ந்தாரிருவருமார்
தாமமுடிவார்க்கு சதாரகப்பார்க்குநூற்றார்
அந்தச்சமயத்தில் அழகுபுலந்திரார்

புலந்திரன் தகப்பனிடம்வருதல்

நீதிநிலாசமது வினாவாடியேவ்வேந்தன்
பந்தடித்துசெண்டடித்து பலன்வினாவாடி
தாயாராருகே தார்வேந்தனேடிவந்தான்
மகனாகக்கானவே வாரிபெடுத்தினைத்து
உச்சமுக்கந்தாளே உள்ளக்கால்முத்தரிட்டான்
உங்கள்-ஐவர்மடிமேலே செல்லுமென்றாராணங்கு
அப்போபுலந்திரனும் அச்சகனமுன்னேவந்தான்
வாரிபெடுத்தாரே மகனாபுலந்திரனும்
அப்பாலருகவென் அழகுள்ள இத்திரனை
பெயர்ந்துக்குடமே புலந்திரனைவாருமென்றான்
தேர்விசையனருச்சகனும் அருச்சகருக்கேதொல்வான்
அப்போபுலந்திரனும் அச்சகனருக்கேதொல்வான்
ஆயவேலீர்க்கேனும் ஆண்மைபுள்ள அருச்சகனே
தங்கத்தேர்த்தாரே தனஞ்செயுறொன்பாட்டன்
செம்பொந்தேர்த்தாரே சீருடைபவென்மாமன்
மாணிக்கத்தேர்த்தாரே மண்டலத்தருசாக்கன்
முத்தத்தேர்த்தாரே முடிமன்னருசாக்கன்
சித்திரவீதிசனும் நெருவுபதினியிப்பும்
மட்டில்லாவிதி மதுகாக்கிடுட்டிவைக்க
பாண்டியப்பெருமாரை பலனத்தேர்வாங்கேட்டேன்
அப்படியேவாந்தருவேன் அஞ்சாதேயென்மகனே
திவுக்குப்போறன் தீவிரமாய்க்கொண்டுவாரேன்
எங்கேயிருந்தானும் இட்சணமென்கொண்டுவாரேன்
எத்தனைநாளையிலே எனக்குத்தேர்கொண்டுவாரேன்
கமந்தனவர்கேட்டு மனதுதெளிபாமல்
முன்றுள்ளாறுபொழுதிலே கொண்டுவாரேனென்றார்
நுன்பதனானையிலே உனக்குத்தேர்கொண்டுவாரேன்
இருமிருமென் துசொல்லி எழுந்திருந்தார்மன்னனதும்
அச்சகனந்த காவருத்தாறுமாப்
எழுந்தட்டாரே சித்திரமலைமேலே
உடாடத்தாளே கொம்பிளவாளானங்கு
ஆனசேனாபரிவாரங்கள் அனுப்புநெனாசாவே
சேனாபரிவாரத் திரனனிபுங்கட்டிலேரு
உத்தமவீதியர்கள் இருவரும்போரேரு

ஆகியுஞ்சேனையும் அனுப்பவும்சென் டாங்கான்
 இருவரும்பேர்ப்பவரோடும் என் றவழிகடந்தார்
 மன்னவரிருவருமாய் மந்திரவாஸ்கையிடித்து
 வைகைகரைகடத்து மதுரையுரிசுடத்து
 எங்கேகடத்து இனத்தோப்புநாங்கடத்து
 காவல்கடத்து கரியமலைநாங்கடத்து
 வேங்கைபடர்த்தவனம் வெண்களாப்புத்தவனம்
 எட்டடிவேங்கை விரும்பும்வனங்கடத்து
 பத்தடிவேங்கை பருத்தவனங்கடத்து
 வேந்தாறியாத வெளிக்காடுதாங்கடத்து
 சிங்கமுறங்குவனம் சிறுபுலிகள் தூங்குவனம்
 கருகாரைக்கிராமத்தேடுங் கதலிவனங்கடந்தார்
 பவனம்மினையின்று பாங்கானகாடுகண்டார்
 சொக்காடுதிப்பட்டாற்பேரல் தோணுவனங்கண்டார்
 அச்சநாணந்த ஐயரேபெய்தோழா
 நான்போகாதகாடுமில்லை ஆடாததீர்த்தமில்லை
 பார்த்தாரிருவருமாய் பவழக்காடுள் நுழைந்தார்
 கொம்பும்கயிறுகளும் கலந்தகொழுந்துகளும்
 ஒடிப்பட்டிற்றதும் உயர்ந்தகொம்பாய்நின்றதும்
 தாவிப்பட்டிற்றதும் சன்னல்பின்னலாற்றதும்
 வேளிப்பவனமது மின்னலாற்றதும்
 பார்த்தகொழுந்துகடத்து பவனம்மினையிற்றதும்
 பவனப்புதுமைகளை பார்த்துநிகைத்துநின்றார்
 அக்காட்டிற்றாவிருக்கும் ஆங்காரக்கதண்டுகளும்
 ஆகியத்தலைகை அறியுங்கதண்டுகளும்
 குதிரைத்தலைபோல விரும்புமாங்கொஞ்சுகளவி
 சிங்கத்தலைபோலவிரும்புமாஞ்செங்குளவி
 முழுவனவாய்மார்பனவாய் வெளிப்பட்டவெந்தது
 விசயனைக்கொத்துகைக்கு வந்தகதண்டுகளும்
 மன்னனருக்கனின் மட்சரேகைகைப்பார்த்தது
 தேவாதிபிண்டியன் தேர்விசைனர்க்கனங்கான்
 பேருல்பேர்பெற்ற பெருமானிவர்காணும்
 இவகாராய்-சென்றோமேயாமாளுல் குடிசேவெந்துவிடு
 மமது-கட்டமழித்துவிடும் குலக்கேவெந்துவிடும்
 என்றுபயந்து எழும்பிக்கதண்டுகளும்
 அஞ்சிப்பயந்து அடவியிச்சென்றதோவர்
 குணமுருகமன்னன் அச்சகனதுமேதுசொல்லான்
 அச்சநாணந்த ஐயரேபெய்தோழா
 நான்-தேவாதிபிண்டமென்றுநெரித்ததென்குகளும்

மம்மைக்கண்டபோதே நடுகடுங்கிச்சென்றதுதான்
 னன்றவர்கள் சொல்லி யிருக் கும் தலையிலே
 கானகவேடுவர்கள் அவ்வழி யேவாரார்கள்
 அர்ச்சுனமாயவரை அறிந்தாரேவேடுவர்கள்
 கண்டபலத்தார்கள் நடுகடுங்கித் தண்டனிட்டார்
 வேடுவரோடு கிணென்று விதுபனாட்டே கலுற்றார்
 ஆரைபாநாங்கள் ஆரணியவேடமொன்றார்
 இக்காட்டுக்குள்ளே இருக்கும் தண்டமனும்
 உங்களைக்கொல்லாதோ உதமரே சொல்லுமென்றார்
 தண்டிகள் உடட்டாதோ உவலரே உங்களையும்
 தென்றாட்டுப்பேர்களைத் தீண்டாதகண்ணமனும்
 முகமறிபாதவரை முரித்தாடிக் கிணெ
 தண்டுகொட்டிசெத்தவர்கள் கணக்குமிதங்களில்லை
 எங்கள் துரைபவளக்கொடி எழுப்பினதனத்தமுண்டு
 செத்துமடித்தவரை சிவனுடைன் எழுப்பிடுவான்
 என் றுமவர்கொல்ல எதுசொல்வானருச்சுனனும்
 எங்கள் துரையென்றீரே உங்கள் துரைபெரென்ன
 ஆளுகையாச்சியங்கள் அறியவுளாயுமென்றார்
 பெண்ணரசுதானோ புண்ணியரே சொல்லுமென்றார்
 அந்தவரலாற்றை அன்பாதச்சொல்லுமென்றார்
 ஆளுக்கெனையாவே அடியேனரைத்திடுவேன்
 செரும்புராசாக்கள் துரைகளவரைம்பதுபேர்
 னும்பதராசருக்கும் அதுனுமில்லைபெண்ணுமில்லை
 பவளக்கொடிராச்சியத்தை ஆளுகைக்குடாலனில்லை
 காணாதேயிலுக்கு நாணிக்கையாணுமெனவந்தார்
 இலையிலேசாதமுண்டால் என்ன தவமென்றுசொல்லி
 தரைபைபவரெழுதி சாதங்களுண்டார்கள்
 பாலடைக்குப்பால்கொடுப்பார் பசித்தார்முடிம்பார்ப்பார்
 தயித்துவந்தபேர்களுக்குத் தண்ணீர்பந்தல்வைத்தார்கள்
 சாலைகள் போட்டுவைத்தார் சந்திரங்கள் கட்டிவைத்தார்
 கல்லதண்ணீர்விணுதரும் நடபாயுங்கட்டிவைத்தார்
 சேவிபரதேசெட்டு திருமடங்கட்டிவைத்தார்
 குளங்கண்டுத்துவைத்தார் கோபுரங்கள் கட்டிவைத்தார்
 என்ன தவம்பண்ணினனும் எதினும்பின்னை யில்லை
 பந்தாண்டுசென்று பேய்த்தபெருமனைக்கு
 தெப்பளர்ப்பின் று மிகத்துதவம்பண்ணார்கள்
 மமந்தனவேண்டியவல்லோ மானிகைமறத்தார்கள்
 புத்திரனைவேண்டியவல்லோ பூமிமறத்தார்கள்
 அவர்மேல்-ஆனந்திமுதேயடி அதுகுமுனைத்திடவும்

அரகராவென்றுசொல்லி அகோரதவம்பண்ணுர்கள்
 சிவசிவாவென்றசத்தம் தெய்விலாகந்தான்டேட்கும்
 அவர்-பண்ணுத்தவப்பயினை அறித்தல்லோசஸ்வரனும்
 ஈஸ்வரனும்பார்வதியும் இடபத்திலேறிவந்து
 சேறும்புராசனிடம் சிவன்வந்துயேதுசொல்வார்
 நீங்கள்-கடிகுறைத்தவர்கள் துறமாக்கால்போட்டவர்கள்
 அங்காடிக்கடையை அதிரலிலேயிட்டவர்கள்
 பத்தட்டிசெல்லிலே பதவாக்கலத்தவர்கள்
 வரிஞளமடைத்தோர் எந்தன்பகைகுலைத்தவர்கள்
 கத்தவனமறித்தவர்கள் நற்பெண்டைக்கெடுப்பவர்கள்
 பாலைடைக்குப்பால்வாரார் பரித்தார்முதம்பாரார்
 நீங்கள்-ஏதுதவம்பண்ணினாலும் எதிஞ்ஞம்பிள்ளையில்கூ
 இத்தப்பிறப்பிலேயும் எழுந்திறப்பிள்ளையில்கூ
 என்றதாதான்கேட்டு ஏதுசொல்வாராசாக்கள்
 என்னபாவம்பண்ணலும் ஏதுதோஷஞ்செய்தாலும்
 பாவத்தைநீர்த்துவிட்டு பாலகனைத்தருமைபா
 என்றவர்கள் துதிக்கையிலே ஈசர்மனமிரங்கி
 பவளக்கொடியமேலே பாலகையடிண்டாக்க
 ருவ்வாகுவ்வாவென்று குழங்கையழுத்தாடா
 ஆணமதுபெண்ணுமது அழகாய்வளர்த்திடுங்காண்
 செம்மைபாயிருந்தனென்று சொல்லிகடந்தார்காண்
 பெண்ணை பெடுத்தவந்து பேரதவளர்த்தார்கள்
 கவிழ்த்தாந்தவழந்தாளே கன்னியினமலிலும்
 ஒருவயதருவயது வென்றிரண்டுமுன்றுச்சி
 ஐந்தாம்பிராயத்திலே அறிந்தான்பலகலைகள்
 பவளக்கொடியபாளென்று பார்லோகமாளுகிறான்
 ஆணாசாண்டாலே அழிந்துபோய்க் கையென்று
 பெண்ணாசாளுகிறான் பேடைமலிலணங்கு
 என்றதகேட்டானே இளமிகையனருக்கனனும்
 வாய்ப்பிராயமே வயதுமெத்தசென்றவனோ
 பதினாறுவயதாச்சு பக்கமெல்லாம்பிஞ்சல்லோ
 கொஞ்சம்பிராயம் கொழுந்தெல்லாம்பிஞ்சலிலோ
 பாதிப்பிராயம் பக்கமெல்லாம்பிஞ்சல்லோ
 காய்க்கும்பிராயமையா கனிபுதிருத்தற்காலம்
 பூர்க்கும்பிராயமையா பிஞ்சுகிமிக்காலமது
 தன்வயதுதானறிபான் தைவலிளங்கொடியான்
 ஆணுமவெவனே அவளழகைச்சொல்லுமென்றார்
 வேடன் பவளக்கொடியாளழகைச்சொல்வது.
 ஏதென்றசொல்வோயா யினங்கொடியான் தன்னழகை
 பார்ச்சொடியாது பத்தினியான் தன்னழகு

மேடப் பண்பென்புறமுதல் செல்வது.

ிர்முட்டைபோலிருக்கும் நேரினழயான் தன்னழகு
 சேகெண்டைபோலிருக்கும் தேனமொழியான் தன்னழகு
 மேற்புருவமிரண்டழகும் வேப்பிலைச்சாயலைப்போல்
 மயிரழகும்பாவணையும் வண்டுமுதுகதுபோல்
 சச்சம்பழத்திலே யிருண்டகறப்புமுண்டு
 அவள்-மயிரேகறப்பொழிய மற்றகருப்புமில்லை
 அவள்-புருவங்கறப்பொழிய பின்னகருப்புமில்லை
 தேய்பிறைச்சாயலைப்போல் சிறுநெறித்தன்னழகும்
 சிரிபமக்கழகும் சிவந்தமுகத்தழகும்
 முத்துபோற்பல்வரிசை முருக்கிதழ்போற்கெவ்வுதேம்
 வளைந்தணடுபோலே வளர்த்ததுடையழகும்
 முத்தழகும்பாவணையும் கழுநாயகாய்க்காற்போல்
 அண்டபுஜமழகும் ஆணைபோல்தன்னகிறம்
 முளைத்தெழுந்தமுகில்போல் மொய்குழலான் தன்புஜமும்
 பந்துவிரலழகும் மலித்தக்கல்பெருத்ததுபோல்
 மிக்கத்திடையழகும் சிறுனவிரிடையழகும்
 இருதுடைரண்டழகும் இளவாழைத்தண்டதுபோல்
 முத்தசிப்பிதைத்ததுபோல் முழங்காலிரண்டழகும்
 பாய்பின்படம்போலே பாதத்திரண்டழகும்
 புத்தகஞ்சேர்த்தாற்போல் புறங்காலின் பின்னழகும்
 அவளுக்குவொப்பானேர் ஆகுமில்லைவையகத்தில்
 வெவிரெழுதலாம் சித்திரம்போல்பார்க்கலாம்
 படத்தெழுதலாம் பதுமைபோல்பார்க்கலாம்
 சத்திரம்போலே தருப்புநிறுள்நையவண்ணன்
 சூரியனைப்போலே துள்ளுகிறுள்தோளையரும்
 சபத்தைக்காய்ச்சி யிலையிலேவிட்டாற்போல்
 போன்றையருக்கிய பூமியிலேவிட்டாற்போல்
 தங்கத்தைக்காய்ச்சி தரைநீர்க்கிழ்த்தாற்போல்
 சூழ்த்தகருப்பை ஊதிபார்த்ததிறம்போலே
 சூரியின்னிலே சோதியின் னளிற்றத்தாற்போல்
 பார்க்கமுடியாது பத்தினியைத்தன்னழகை
 அவ்வார்த்தைக்கெட்டுமே அர்ச்சனனுமதுசொல்வான்
 அவளை-மண்டலத்துவாசகன் மாலையித்தானே
 வெனியினக்கொடிக்கு கலிபாணஞ்செய்தானே
 வந்து-விசயவணக்கேட்கையிலே வேடுவனுமதுசொல்வான்
 வாலுட்சக்கோடியுண்டு வலகைபகாடிவக்தார்
 பத்துலட்சக்கோடியுண்டு பத்தினியைக்கேட்டவர்கள்
 வண்ணலட்சக்கோடியுண்டு மாதரைக்கேட்டவர்கள்
 மகரிடமாலையிட்டார் காகினியிலாகுமில்லை
 சித்திபகன்னிபாகியே சிருத்திரத்தேரிமலார்

பவளக்கொடியாறில்.

நல்லதவேவெனே நாயகிமாநாவல்
கன்னியிளங்கொடியும் தனவேட்டையாடுகாளே
வேட்டைக்குவாரதுண்டோ வேடுவரேசொல்லுமென்றார்
மாத்தத்தன்னியரும் வாராளேவேட்டைமுகம்
ஆனல்வேளைபாயே அடியேனெருவார்த்தை
மாதமொருபயணம் வனவேட்டைவாரதுண்டு
திங்கெளாருபயணம் வாராளேதன்மொழியாள்
மற்றொருவாளேயிலை வருகிறதில்லையென்முன்
ஆனல்வேளைவேளை அறிபவொருவார்த்தை
காட்டிற்றுலத்தாலே கன்னியிளங்கொடியும்
பவளக்கொடியாரும் பாரிலேட்டைவந்தாலே
இத்தவனத்திலே யிருக்குமிருக்காளில்
எத்தமிருக்கத்தென்பேன் இச்சையுண்டிமாதருக்கு
அவள்வைக்கொண்டமிருக்க ஆனாழநாசொல்லுமென்றார்
ஆனல்வேளைபாயே அடியேன்வாய்விண்ணப்பம்
எத்தமிருக்கது எதிர்பட்டுவந்தாலும்
கண்டமிருக்கதை கண்டிப்பாள்தப்பாமல்
அன்னத்தைக்கண்டாளே ஆசையாய்விட்டேவாள்
மற்றொருமிருக்கதை மாறுகல்லாள்கண்டாலே
வெட்டியெறித்திடுவாள் வீராணியாளாலே
பாணியா தவழி பவளம்விளைகிறது
நடுவேயிருக்கிறது நாயகியாள்கோட்டையது
புறையிருக்கிறது பெருக்கொடியாள்கோட்டையது
ஆனல்வேளைபாயும் அன்புள்ளவேடுவனே

அருச்சுனன் பவளக்கொடியேன்

மோடித்தல்.

வேடுவனும்பேனயின்பு விஜயனுமேதரைப்பாள்
அச்சதானந்த ஐயமேயெந்தோழா
ஆனவதுவார்த்தைனை பன்பாக்கேட்டையிலே
மகமதம்பாணமது மாப்புருகிப்போகுதே
சித்தசெந்தொட்டையின் சிறுமார்புருகுதே
மாரணவனெய்தகளை மகாரப்பினக்குதே
ஆறுகுருபாணமது மாப்புருகிப்போகுதே
அவனைக்-கண்ணிலைகண்டாலே காமனனைநிற்கும்
பார்த்தாலேயாமானை பரிதாபத்திருமென்றான்
அன்றைக்குக்காண்பேனா எண்பதென்பினியை
மாலைதரியாமல் வருவதில்லைபெய்தோழா
தன்பாணம்பண்ணியல் வருவதில்லைபெய்தோழா
அவ்வாழகைப்பார்ப்பதெப்போ என்னுடைதெளிவதெப்போ
தெய்வியைபாணமது குடிசைகைப்பெய்தெப்போ

அச்சநாணந்த வைபருமேதுசொல்வார்
 இக்காணும்வாள்விசையா இத்தமதியுத்தனுக்கு
 மருடத்துரைச்சிவவன் வாழ்வாசிபல்லிபற்கு
 மூன் றுநாளாறு பொழுதிலேவாரோனென்ற
 மைத்தன்மேலாணையிட வந்திரமன்னவனே
 மற்றொருகன்னிபவர மணமாலைகுட்டினால்
 மருடத்துரைபல்லிபருட மங்கைபவன்பொல்லாதான்
 வாழ்பாண்டிகாடுடைபாள் வருவாளேபடைகட்டி
 சொல்லுக்குமஞ்சாளே துடர்த்தபடைபெய்ப்பாள்
 வெட்டத்துணிகதிடுவான் லீரமணிவாளாலே
 வேண்டாங்காணென்றேழை வெறுத்தவிடுமவளாகை
 ஆணுழமும்னன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
 நீ-என்ன தான்சொன்னாலும் என் செலியினேறுது
 மாநாந்தக்கன்னிகைபை மணமாலைகுட்டினாகால்
 ஆன் றுலிகாரத் தெளியுங்காணென்றதாழா
 நான்-செத்துமடித்து செலவழித்துபோனாலும்
 மாண்மடித்து வைகுத்தம்போனாலும்
 செத்தபிட்டுத்தனிலே செத்தழனிபூபூர்ப்பேன
 குடமல்லிபூபூர்த்து கொண்டையிலேபோயிருப்பேன்
 கொண்டைக்குழுவாவேன் கொசுவணத்திற்பையாவேன்
 கண்ணுக்குமையாவேன் அவள்கா லுக்குமெட்டாவேன்
 நாயகியாள்செற்றியிலே நற்சாத்தபொட்டாவேன்
 அவன்-மூத்தானிதொண்டிலே தொத்திவந்துமுள்ளாவேன்
 என்றுதெளியுமோ எக்காலஞ்செல்லுமோ
 என்று-கைசோர்த்துமெய்சோர்த்து கைத்தழுக்குசோர்த்து
 சகைகலைதுலுவித்தி தான்வந்துமேலாடி
 நேமக்கெட்டுமதிருவித்த நினைவுமோறி
 மலங்கிவிழந்தானே மாநர்மேல்நினைவாடி

பலனக்கொடியான் வேட்டைக்குவருதல்.

அன்றையபோதிலே ஆனந்தவாழ்மாசி
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பலனக்கொடியானும்
 செங்கோலுடைபாளும் சிகாரிபுறப்பட்டாள்
 வேல்பொருதுக்கண்ணாளும் வெளியேபுறப்பட்டாள்
 கட்டிபிடிமன்னவர்கள் யெழுலட்சம்பத்தலட்சம்
 சத்திபிடிமன்னவர்கள் கணக்குமிதக்கனிலை
 பட்டபகேரிசமும் பாரியலிச்சமுதாடும்
 கிமிஜாபெரியலகு நேரிசமாம்பெரியசத்தி
 கவிசமும்சுலிசமும் குண்டுமுலுத்தப்பாக்கிலும்
 எண்ணுக்குஆயுதமும் எடுத்தகாயிற்கட்டினுள்
 பாராசாரிபுரையின்மேல் பலனக்கன்னிபெறினாள்

தந்திக்குடைபிடித்தார் ரூபினா தகன்மறைத்தார்
 னுள்பெருஞ்சேவகமும் அனந்தங்கோடிசேனை யனும்
 தாதிசுனாழப்பிரனும் கையல்மார்க்குழந்துவா
 பத்துலட்சம்சேனையுடன் பாரிவேட்டைவாராளே
 ரூபினின்மேம்பிரிசை குதிரையிற்மேல்டங்காவும்
 றட்டையின்மேல்கபத்து ஒகைகிளம்புகுது
 பெய்த்தாராயுதவே பெரியடமாடோலடிக்க
 ின்னமுழங்கிவ திருச்சின்னத்தாண்டமுழங்க
 றுக்காதவழிதாரம் அதற்கேற்றபெரியகாரை
 பயணம்பயணமென்று பயணப்பெரியடிபடுது
 அந்தவனக்களெல்லாம் அதிரவருகினுள்
 பொக்குதடன்போலே போப்புதக்கர்க்கானதத்தில்
 மான்வேட்டையாடியே மயில்தீவட்டைதாளுடி
 ருயில்தீவட்டையாடியே குருவேட்டைதாளுடி
 றக்காவும்கொக்குதளும் வருக்குருவிதாராவும்
 அம்புக்கொருகுருவி ஆரணங்குபெய்துவிட்டான்
 வேட்டைகளையே விடப்பத்துத்தளர்க்காரே
 கானகத்தமண்டபத்தில் கடுகவந்திரங்கினுர்கள்
 பஞ்சனைமெத்தையிலே பதிபக்கொலுவிருந்தான்
 தாம்பூலமுண்டு தனியேகொலுவிருந்தான்
 தாசங்களுண்டு மகிழ்ந்துகொலுவிருந்தான்
 கெளரிக்கையாந்திருந்தான் கெம்பிராபயிபயான்
 சந்தேம்பார்த்த இருக்கிறான் கையனல்லான்
 அப்போதுவான்விசயன் அருக்கனனுந்தானெழுந்து
 அச்சதானந்த ஐயம்முகம்போக்கி
 வந்தாள் காண்கந்தாள் மாதரிளக்கொடியும்
 பயனக்கொடியாளும் கைக்கிளியாள் வந்தாள் காண்
 கானகத்தமண்டபத்தில் வந்தமார்த்தாள் கன்னிபரும்
 மத்தளவேகசபது கேட்டுதுகாண்மாயவரே
 தன்னவடிவானுதும் எடுத்துக்கொள்ளும்போர்விசயா
 அருக்கனரேவுன்னடத்தை பறித்துமிருந்துகான்
 அலைச்சல்படுப்படியாய் அறிபாமலுன்பின்வந்தேன்
 தன்னுடையடிமடிந்தாப்போல் இருக்கின்றேன்கானகத்தில்
 கைவலரேகத்திவந்து மாரடித்துகீழமுக்கான்
 ரன்னைச்சத்திவந்து இழவுகுடுக்கானும்
 பெண்ணுவடிவெடுத்தப் போதவமுதிருக்கான்
 பரிழவுகொடுத்தெனக்கு மயிரிழவுநீர்கொடுக்கான்
 தானேகசீயெழுத்துக் கவிபமுதாளே
 பெண்ணாசைக்கேட்டு பொற்கொடியும்வந்திடுவான்
 ஆதொன்றபார்க்கவே வருவான்காரணக்கு

சுருணங்குயிக்குவந்த ஆரென்றுகட்டாக்கால்
 ஸ்ரீபிரட்டாணவனென்று மயிலைக்குரீருறையும்
 தீர்த்தயாத்நிகரவந்தோமென்று செப்புங்காண்மேன்மொழிக்கு
 மகிலியப்பிச்சுகசேகரும் மாதொழுப்பிடுகான்
 ஆனந்தவாழ்மாரி அவனைமாலைகுட்டுகிறேன்
 கண்ணுக்குக் கண்ணால் தனமாலைகுட்டுகிறேன்
 அழகாரிஞ்சுந்தாலே அவனைமணஞ்செய்திடுவேன்
 வடிவுள்மட்டானால் மதுரைக்குப்போய்கிறீவாம்
 என்றுசொல்லியருச்சனரும் எம்பெருமானைகினைத்து
 பார்த்திபனருச்சனரும் பாமினத்தானினைத்து
 அருச்சுனன் தன்முகொட்டி செத்தவன்போலிருந்தான்
 பொந்திபத்தானடக்கிப் பொட்டெனவேழமியிலே
 மூர்ச்சைபட்டகியே முடிசொர்த்தேழ்சிவந்தான்
 செத்தவனைப்போலாகச் சோழித்துழைமுத்தான்
 அச்சுதானந்த ஐயரவையே துசெய்தார்
 காண்கைகளைவருந் கட்டிவிடத்திவைத்து

ஸ்ரீகுருஷ்ணதேவர் பெண்ணடிவெடுத்துப் புலம்பல்.

பெண்ணுபவடிவுகொண்டு போதப்புலம்புகிறார்
 தன்னுடையதலைமயிரைத் தானுமிரித்துக்கொண்டு
 மன்னனைச்சுற்றிவந்து மாரடித்துத்தான்விழுந்தார்
 கொற்றவனைச்சுற்றிவந்து கோவென்று அழுதுவற்றார்
 மலையேபருவதமே வரட்டமில்லாக்குஞ்சரமே
 செம்மலையேபருவதமே உனக்குச்சேதமில்லைபென்றிருந்தேன்
 மான்மிகுந்தாயோ வைகுந்தம்போனோயோ
 செத்தமடிந்தாயோ விவிலைகம்போனோயோ
 மானவோயிக்குவந்தாய் மாயாவிபட்டணத்தில்
 சாகவோயிக்குவந்தாய் சண்டாளன்சினாயிலே
 உன்னைப்பரிசெய்து ஒருத்தியுமாய்ப்போவேனோ
 அமத்துளர்க்கென்னசொல்வேன் மாமனார்க்கென்னசொல்வேன்
 மன்னவனைச்சுற்றிவந்து மாதபுலம்புதற்றான்
 அழுதகுரலோகை ஆரணங்குகேட்டுகிட்டான்
 பவனக்கொடியானும் பத்தினியான்கேட்டுகிட்டான்
 குடதும்பாடலும் அத்தனையுங்கவமர்த்தி
 ஆரடாதாவோ அடர்ந்தவனத்தனிலே
 பெண்குரலாய்கேட்டிறை போப்பார்த்தவாகுமென்றான்
 அழுதகுரலேது ஆறுப்த்தபார்த்தவாகும்
 அப்போதநாதிபரும் அழகுள்ளமோகவதி
 மோகவதியாரும் முன்னவைத்துதெண்டனிட்டான்
 நாதிபரும்வெவ்வுத காணமிட்டான்மாதருக்கு
 மாதாசிசெவ்வருள் கூணத்தினெருதுதவனம்

பவளக்கொடிமாதே பத்தினிபெயர்நூச்சி
குருவொருத்தனவன் தூதுத்தேவியுமாப்
தன்னைக்கொட்டிமாண்டாரென்று கன்னிபவள்கொந்துமென்
புருஷன்மடித்துவிட்டான் பெண்ணுள்புலம்புகிறான்
அவளைபெழுப்பிவிட்டான் அனந்தகொடிபுண்பமுண்டு
அவன்-தூதுபெழுப்பிவிட்டான் அரிவைபற்குமோட்சமுண்டு

பவளக்கொடிபாள் வந்துகொன்பது.

இந்தமொழிதேட்டு எழுந்தாள்பவளகன்னி
முத்துநிறப்பல்லக்கில் மொக்குமுதுமேறியந்தாள்
மாண்டவன் தன்னருகே வந்தபிரம்பிணங்கான்
அச்சுதாரத்தொன்று மைப்ப்புலம்புகிறார்
பெண்பேல்புலம்புகிறார் பேசும்பெருமானும்
காள்பாருதாமேயிலை பணிபாததீர்த்தயிலை
மிதிபாவனக்களிலை முழுநாததீர்த்தயிலை
தேசம்பலபலவாய் தீர்த்தங்களைடிவந்தேன்
பூமிபலபலவாய் பிரதட்சனம்செய்துனத்தேன்
பவளப்புதுமைமிக்கே பரங்கவந்தேன்மாநாமே
ஆனாயின்மத்தகத்தை அறிபுத்தன்மெய்க்கே
குதிரைகளைபறக்கும் குளியுண்டியவனத்தில்
சிக்கத்தலைபிளக்குஞ் செங்குளியென்றதவே
அரிபாமலிக்குவந்தோம் அரும்பாவிபட்டனத்தில்
தெரிபாமலிக்குவந்தோம் செனத்திரைபட்டனத்தில்
இப்படிவருங்கருமம் பாடுதான் தானறிபென்
மலைபெருவதமே வாட்டயில்லைக்குஞ்சாமே
செம்மலைபெருவதமே சேதயில்லைச்சந்தாமே
கண்ண துணைஉன்னைக் கரைபாளெரித்ததவோ
இரும்பான துணைவுன்னை பிறையாளெரித்ததவோ
செம்பருத்தஉன்னை நெகைடித்ததவோ
என்று-மோதிரக்கையை முகத்தோடறைந்துகொண்டான்
கோவென்றசத்தமுடன் குமரியழுதுவற்றான்
தவாரில்லிரண்டமுதல் தானிபளந்தவரும்
பங்கயஞ்சிக்கண்ணாள் பவளத்தின்கன்னியரும்
ஆடிபெண்ணை அழுதுபுலம்புலதேன்
எத்தலுரைத்ததேசம் பெய்கிறுத்தயிக்குவந்தீர்
மாண்டவபார்காணும் மாநேரிசொல்லுமென்றான்

சூடுகொண்டதெய்கொம்பது.

பவளக்கொடிபாளே பத்தினிபெயர்நூச்சி
குருக்கொண்ட தூதுக்குகொன்றுமென்

வளருண்டோளங்களுக்கு உற்பதியுமுண்டோ
 தேசத்திரிபங்களுக்கு சீமைகள் பூமியுண்டோ
 உலகமெங்கெங்கும் நகரிதிருக்காவி
 தேசம்மெங்கெங்கும் திருக்காவிமாதிரி
 திருப்பதிலிருந்து தீர்த்தங்களுடையதேதாம்
 தம்புலபுரமுமாய் பெண்ணித்தமையுந்தோர்
 பகலாபுதகைபை பார்க்கவந்தோளென்தாயே
 மகிழ்ச்சியுட்கொண்ட மனவாளானிவர்களுமே
 தாலிதரித்துக்கொண்ட தலைவனியர் அனாம
 கைப்பிராயமம்மா வயதுபதினானுவே
 மார்பனவாய்முகமளவாய் வந்ததகதன்மெனும்
 மலைமுடிபாளை மன்னவனைக்கொன்றுதம்மா
 தரலிச்சாடிமுத்து தலைநிக்கராளாச்சே
 எங்கேயேவானம் யிடிக்குதுயென்றிருந்தேன்
 தப்பாதேவானம் தலைநிலிந்துதப்பா
 அனாமலிங்கத்தையிலிங்கை ஆகிப்பாருமென்க
 அள்ளியிடையார் அனனிதனிலிருநிலை
 இருவருமாய்வந்தேமே ஒருத்தர் அப்போவேனோ
 உன்-புண்ணியமாய்போகுது பிழைக்கவழிபாருமென்றார்
 மகிழ்ச்சியுட்கொண்ட தாருமம்மாநாதாவே
 உன்-தருமமாய்ப்போகுதம்மா தாயேமுகம்பாரும்
 என்-த-முந்தானியேத்தி முன்னாலேநின்றானே
 மடிபிச்சைதாருமென்று மடியேந்தியின் குளே
 மாரிழைக்கொடுத்து மயங்கிபழுதாளே
 அலிகதலினக்கேற்றிவைத்தால் அநேகதர்மமுன்னின்று
 பங்கவஞ்சிக்கண்ணுள் பவளக்கொடிபாள்சேட்டு
 இத்தப்-பாடாங்குள்ளினைய அப்பாஸேதள்ளுக்கடி
 என்று-மேகமலைமேலே மெள்ளநடந்துவந்து
 அவன்காலப்பிடித்துக் கரியமுடியசக்கி
 பார்த்தான் திருமுகத்தைப் பார்த்தான் பகைமலும்
 மேலேயிருக்கின்ற முக்காட்கடையாக்கியகடிகை
 உற்றுற்றுப்பார்த்தாளே ஒளிபிறந்தகண்ணாலும்
 வானவர்பெண்டுகளை வலதழிக்குவகள்ளகடி
 பட்டில்லாப்பெண்டுகளை வலதழிக்குவகள்ளகடி
 தேசத்துமாதர்களை சிறையெடுக்குவகள்ளகடி
 புரட்டுவதன் தாதினே பின்னமுக்கப்பார்ப்போமென்றான்
 தாமக்கருக்குமுதலான் தாதிபுரட்டாற்றுள
 முன்னமுதற்பின்னமுதும் முகத்திலமச்சோகைகளும்
 நோளில்தளமலை தொப்புளிலியிந்தவசம்

மீசைமுருக்கமுடன் கைவிழியின் திருவழகம்
 காவலோட்சத்திரம் கவனவிழிபார்க்கையோரும்
 பதினெட்டுலட்சணமும் பார்த்தாரேபத்திரியன்
 தேவாதிபிண்டமடி சனாமிக்குமைத்துவண்டி
 இவனை பெழுப்பினால் எனக்குவரும் மோசமென்று
 பலன்கொடியதூதப் பார்த்தினைக் கட்டுமென்றுள்
 அப்போதச்சொன்னும் சூபனைத் தாவினாத்து
 வான்விசயனச்சொன்னும் மாயவகரத்தான்பணித்து
 எப்படியோடந்தவடி எம்பெருமாள்மோவர்கு
 ஆகாச்சதமென்பேன் அன்னியகரத்தஞ்சுமென்றின்
 அரிசாமாமாயவரே அருகிருந்துகருகாமபா
 கட்டினதேயுண்டானால் கட்டிழிப்பாருமென்றுள்
 மனதில்லினைத்தானே கான்விசயனச்சொன்னும்
 பலன்கொடியாலே பாக்கிமார்க்கட்டினான்
 ஆட்டுங்கொடினாது கடுகெயிற்றுதற்கே
 ஆனைகட்டுஞ்சுக்கியவன் அவனைபொட்டினான்
 ஆபந்தயவாலே அரிசாம்கிருகபயினால்
 அந்தையுமிடமி அறுத்தானே அச்சொன்னும்
 மார்பின்காப்பனியை வாக்கியன்கைகொடுத்து
 கெட்டியாய்கட்டுமென்று கிட்டவாதுநின்றானே
 மாணிக்கச்சாப்பனியால் வலுத்திடுக்கிச்சட்டினான்
 அவன்-காலைபசக்குறே காஞ்செஷ்கடமெத்தவுண்டு
 கையையசக்குறே கைசெஷ்கடமெத்தவுண்டு
 இங்கேருந்தானே எனக்குவருமோசமென்று
 பந்தயஞ்சி கண்ணைப் பலன்கொடியாளும்
 பல்லக்கின் மீதேறி பாக்கியர்க்கும் துயர
 மக்கையர்க்குமுடைய வந்திரக்கினுள்மண்டபத்தில்
 கான்விசயனருச்சொன்னும் பாணிக்கச்சம்மேரியின்
 கட்டையவிழ்த்தவனும் கடுகெழுந்திருந்து
 அச்சதானந்த கார்பரேபெய்தோழா
 ஆயிரந்தோழருக்கு அரிதாயினமணியே
 கன்மரோதோழரே கன்னியுடலட்சணந்தை
 பார்த்திரோபெய்தோழா பலன்கொடிவந்ததை
 இவனாடுகொப்பனினார் பாருமிக்கையவகத்தில்
 சன்வரந்தேவி சன்வரியான மெல்ல
 இராமரிடதேவி மிலட்சுமிமெல்ல
 பிரமணிதேவி சரஸ்வதிமெல்ல
 ஏமணிதேவி மோகனன்னிமெல்ல
 தேவேந்திரன் தேவி சிவிராணிமெல்ல

ஐரிபஞ்சுதேவி சாபாதேவிநிமல்லை
 கந்தருடதேவி கனகவள்ளிநிமல்லை
 மம்மதந்தேவி ரதிமாதுநிமல்லை
 ஆருகடயஅழகுக்கு ஒட்டிடுவனான்கை
 வேரிப்பனமது மினதுகறையுண்டாய்
 ஆயிரநின்றவிலே சோதியின்னம்போல
 கண்ணுலேபார்க்க முடிபயிர்விலைகனிபரை
 சப்படிமறந்து இவனைவிட்டுகொன்போவேன்
 இறப்புக்கும்பிறப்புக்கு மினிபொருபென்னேனுமே
 இவனை-மலைதரியாமல் வருவதொருநாளாயிவ்வி
 இவனாலேபென்னுமிகும் இறக்கிறதரப்பாது
 அச்சதானதத கையருந்தாங்கேட்டு
 என்சுன்னும்வாங்கிசொய் பித்தமதியுந்தனுக்கு
 நொன்மாலேபேட்டொரு நேரழிநார்த்தக்கனிலும்
 பாஞ்சானம்பெற்றபென்னை பத்தினியைமாலையிட்டவர்
 அவனிதுமெத்த ஆரணங்கெனமுதே
 எந்தனததக்கை சபத்திரையையமாலையிட்டவர்
 அவனிதுமெத்த ஆரணங்கெனமுதே
 அகம்பியனாம்பெற்றெடுத்த அருங்கினியைப்போகவதி
 அவனிதுமெத்த ஆரணங்கெனமுதே
 மேகம்பயின்றெடுத்த பிங்கொனியைமாலையிட்டவர்
 அவனிதுயினமுதே ஆனதவாழ்மார்பா
 அச்சிபரைப்பார்க்கென மிச்சமுண்டாயினமுது
 வேண்டாங்காணவாங்கிசொய் வெறுத்தபிரிமவனாகை
 எழுலட்சத்தேவிமா கொடுவாருந்தானிருக்க
 மாதொருத்திக்காக மயங்கியிழுவானேன்
 காண்டாவனமெரித்த காண்பவன்உறுவான்
 கீர்-என்னதான்சொன்னது மென்செகியிலேருது
 மாதத்தக்கன்கனிபரை மனமாலுக்குட்டினுக்கை
 என்னுடைபடுவன் யிருக்கும்காமென்றோழா
 என்னப்படிமுடிக்க வேண்டும்காணீன்பாரே
 இருவருமாகவே யிருக்கிறேவனையிலே
 பக்கவஞ்சீர்கண்ணுள் பலன்க்கொடியுமாய்களும்
 பெழுதசரித்தற போகவேணும்பானிகைத் து
 மார்பின்சாப்பனியை வளங்கொதாதிபென்றான்
 அப்போதுதாதிமார் அநிதரிதமாகவந்த
 ஆர்காணுமன்னவனே அழகானஐயானே
 ஆச்சியார்கட்டிகவந்த அழகுசாப்பனியை
 கட்டிகவந்தபொருதை கடுக்கேதொருமென்றான்

மார்பின்சரப்பளிகை மன்னுதொடுத்திடென்றான்
திட்டென்றெழுந்திருந்து தேர்வியே துரைப்பான்
உங்கள்-அகைக்களேறி குதித்தனோடி ஆரணங்கே
கோட்டைகளேறி குதித்தனோடிகொம்பினபே
அரண்மனைபேறி குதித்தனோடி ஆரணங்கே
மேலேகுதித்தேனோ பவளக்களங்கோட்டையினே
பெட்டிபெத்தேனோ பொக்கிஷத்திருநீனேனோ
மாதவன்வையை வலியவந்ததொட்டேனோ
கன்னன் திருடனைப்போல் கன்னமிட்டுப்போனேனோ
என்னகுற்றம்செய்தேனான் என்னைபவன்நாணம்
கட்டழிமாதவனாகக் கட்டிவைத்தப்போனானே
கன்னனைப்போலாகக் கட்டவுந்தியாயமுண்டே
திருடர்களைப்போலச் சேர்த்துக்கட்டியாயமுண்டே
கட்டினான் திருமோ கன்னியவளாகா
கட்டிவைத்தமாதவனைக் கட்டில்விட்டுபோகலாமோ
கடவழைத்தல்வையே போகவேணும் கொம்பினபான்
அரண்மனைக்குளவனை அழைத்தபாக்கலாகாதே
என்னசுதந்தரத்தில் என்னைபவன்கட்டிவைத்தான்
அம்மாமதனென்று அன்பாகக்கட்டினானே
அந்தமதனென்று ஆகையாய்க்கட்டினானே
அழகானகன்னியென்று மணமாலைசூட்டினேனோ
வடிவானகன்னியென்று வாழ்மணஞ்செய்தேனோ
என்னசுதந்தரத்தால் என்னைபவன்கட்டிவைத்தான்
கையிலகப்பட்டதை விடுவேனோகன்னியரே
மார்பின்சரப்பளிகை மாதேகொடுக்கென்று
வலியவந்தபாக்கிபந்தை விடுவேனோகன்னியரே
சண்டையதுவெண்டுமென்றால் சரியாகவாரோன்று
அவனக்குஅஞ்சவேனோ ஆனந்தவாழ்மார்பன்
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வான்நாதிபவன்
உத்தனுக்குச்செய்த உபகாரமத்தனாயும்
வேங்கைக்குச்செய்த விஷநாரியச்சதடா
மன்னிடத்தமான்மே மன்னுனாத்தப்போலமல்
எழுப்பிவிட்டதோஷமடா இந்தனையும்பெகெறும்
சூடியம்பேசுதற்கு அடுக்குமோஉத்தனுக்கு
என்றதுசொல்லியே நடந்தானிளங்கொடியான்
வாபுவேகமாகவேதான் எந்தாளேமண்டபத்தில்
பவளக்கொடிமாதின் பாதத்தில்தெழுந்தனிட்டு
கைகட்டிவாய்புகைத்து கன்னியருமேதுகாரப்பார்
மார்பின்சரப்பளிகை மன்னவனைபிரயோகித்தேன்
என்னொருகொண்டி பிடிக்கெயன்மொன்னொருகொண்டி

பொழுதுசரித்தற போகிட்டுமரம்மனைக்கி
 மாரிணசரப்பளியை மன்னவனே தாருமென்றேன்
 அன்னவன்மரமனைக்கித் தகைத்து மிடும்பானபேச்சுளும்
 நடழிவான் சொன்ன சொல் எதென் தகைவாரப்பென்
 என் தகைவார திறந்தன் எதுதொல்வான்பயனாக்கன்னி
 அப்பிபாதிதொன்னென் தப்புவருமென் தகைவாரி
 அவனை பெழுப்புவது ஆய் தபென் தகைவாரென்
 மருகுநிலையாச சீசு காக்கிசான்ன சொல்மெய்யாச்சே
 எந்தன்சாப்பளி போனா நம் பாதடும்
 மானிகைக்குப்பிபாவேம் மா தேதபவனமிடு
 என் தவன் சொன்னவுடன் இளகியவனருச்சுன்னும்
 அச்சுநாணந்த காரபர்முதம்நீராக்கி
 என்னவடிவுகான் எடுக்கெவென்றெயன்றேதாழ்
 அன்னத்தின்மேலே ஆகையுண்டுளதருக்கு
 நீர்வேடனைப்பிபாலை மேதெமெய்க்காணும்
 என்னகினைகநிலை எடுத்தப்பிபாலைதெழமுன்
 பார்த்தாசைபட்டல்வா பரிந்துகினைகட்பார்
 ஆயிரப்பெய்மென் தகைவாரி அவன் கையிலேகிடை
 கையுக்குநேர்மிழக்கி விவகர்க்கையிலண்டை
 அங்கேயோய்கிரிநுக்கான் அச்சுதரோன்வாரேன்
 என் த-மபன் பெருமானை மனநிலைதானினைத்து
 ஆபன்பெருமானை அப்பிபாலைத்தரின்
 எமபெருமான்கையுக்கு யேழலகைத்தமபர
 முட்டையின் தஞ்சை முபதிப்பாலைனை
 பிட்டுகளர்த்திரி பிரபலிவமையென்று
 மூத்தரேமென்பொருக்கி முழுமரத்திடுகெட்டி
 காகையின் குஞ்சுனை கருதிகளர்த்திரி
 உன்னியேயப்பி வுயிர்தொண்டிலைவுமென்
 பன்னக்கொடிபாலான் மனமனைகுட்டுகிறேன்
 அன்னவடிவார ஆண்டவனைகிரகோடென்றார்

சூடுருவாநீதவர் அருச்சுனனுக்கு அன்னவடிவுகெடுத்த

அருச்சுனன் தானிக்க ஆபன தவரிந்த
 அன்னவடிவார ஆபன்வாகுகெடுத்தார்
 ஆனாழகுமன்னன் அன்னத்தையிபாலைநான்
 செட்டையழகென்ன செட்டையகெற்றியென்ன
 காலிமழகென்ன சாதுமடிமழகென்ன
 மூடுமழகென்ன முனைமலிநம்பவகையு
 கூவுக்குலமழதும் குவிவிலைசப்பாவிநுக்கும்

ஸ்ரீகுருஷ்ணதேவர் வேடவுருவெடுத்தம்.

அச்சதானத்த னாய்ப்பெருமானும்
 காட்டுக்கிழங்கெடுக்கும் கனவேடன்போலானார்
 கால்செருப்புத்தோக்குல்லவும் கைதனிவேமான்வலையும்
 பைநி ஆத்தும்பல்பழம் பாரிசமுங்கைப்பிடித்து
 கோட்டைவிட்டதப்பாக்கி குண்டுமுழங்கைப்பிடித்து
 தருளாயுஞ்சுள்ளியும் கைதனிவேதான்பிடித்து
 அன்னத்தைபேற்றிக்கொண்டு அவன்வாரான்கானகத்தில்
 பவளக்கொடியான் பத்தினியான் தானிருக்கும்
 மண்டபத்துவழியாக வருகிறாண்டேனவன்
 ஆண்டுகூடுதாழிமார் அன்னத்தைத்தான்பார்த்து
 ஆரடா வேடுவன் அன்னத்தைவிற்றிவன்
 சிற்றுகறியாரி கொல் வேண்டியபொன் தாரேனென்றான்
 அப்படியேகல்லதென்று அழகுள்ளவேடன்கொல்ல
 தடிபெய்த பர்கள் உத்தமிமுன்நாதிபர்கள்
 ஆரேகுருவேடன். அன்னத்தைவிற்றான்
 அன்னத்தைப்பார்த்தால் அழகாயிருக்குதம்மா
 கண்ணிட்டிப்பார்க்க கணமுடியாது
 வைத்துவளர்க்கலாம் வாக்ருமம்மா ஆச்சிபென்றான்
 அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அன்னநடைமாது
 அந்தகல்லவேயனை அழைத்தோடியவருமென்றான்
 தடினாநாதிபரும் ஒருகொடியில்வேடனன்னை
 ஆரடாவேடுவனை ஆச்சியழைக்கிறான்
 அன்னத்தைக்கொண்டுவாடா அழகுள்ளவேடுவனை
 என்ருதெகொல்லிவிடே இசைந்துவழிகடந்து
 பவளக்கொடியான் பத்தினியான்முன்னேவந்தான்
 மண்டாள்பவளகல்லன் கட்டழிபன்னமதை
 என்னப்பாவேடுவனை என்னலிகொல்லுமென்றான்
 ஆயிரம்பொன்கொடுத்தால் அன்னம்தருவேனென்றான்
 அன்னத்தைவாங்கி அழகாய்மடியில்கைத்தான்
 முக்கொலறுச்சுன்ன முனைமார்பில் குத்தலுற்றான்
 மார்பில்லத்ததைபவன் வாய்ப்பிடித்திழுப்பான்
 முகத்தோட்டமுயனைப்பான் முத்தக்கொடுத்திவான்
 பவளக்கொடியானும் பத்தினியேடுகொல்வான்
 என்னடாவேடுவனை இப்படியேமெச்சிமுறேது
 ஆயிழைபார்த்தகை அன்னவளர்த்த அன்னமிது
 பெண்டுகென்றான் பிரியமாய்மேச்சிமுமே
 ஆகைவாய்முத்தமிட்டு அனைத்தவினைபாடும்
 சிறப்புகள் தந்தென்ற கொல்லிவழிகடந்தான்

பணக்கொடிமாலை.

அடி-போசனங்கள் கொண்டு கொடி பென்னுளே பொற்கொடி
 மாம்பழம்பலாப்பழம் வாழைப்பழங்களும்
 கரிவாழை செவ்வாழை காட்டுகளிம்பழமும்
 கொண்டு வந்து வைத்தார்கள் கொம்பிளையாள் முன்பாக
 அன்னத்துக்கு ஆட்டிபே ஆவத்தெளிபவைவந்து
 ஆரடிநாடிகளே அழையுங்கள் தச்சனைத்தான்
 எழுத்து தச்சனை இட்சணமேயழையுமென்றான்
 ஓடினார்தாதிவர்கள் ஒருநொடியிலிட்டவந்தார்
 வந்துபணித்தானே வரிசையுள்ள தச்சனவன்
 என்னை பழைத்தது ஏதுகருமமென்ன
 அன்னயிதானிருக்க அழகு கூண்டுபென்னுமென்றான்
 சொன்னளில் தச்சனவன் சேக்கிரத்திற்கொப்பனிட்டான்
 சோடித்து வைத்தவனுக் தெண்டனிட்டிபெய்கடந்தான்
 அன்னத்தைநானெடுத்து ஆவலுடன் முத்தமிட்டு
 உண்டிலடைத்தவளுக் கொப்பெனவேதானெழுந்தான்
 ஏறினாள் பல்லக்கில் எடுத்தார்பெருங்குடைகள்
 பக்கமிறைத்தார்கள் பாங்கினைநோழிகளும்
 சத்திரினைத்தார்கள் நோழிகளும் பிசிகளும்
 ஆர்பின்மேல்பேரினை அடிபடுதலுசையுடன்
 ஓட்டையின்மேல்பெய்தது ஓசைமுழங்குது
 மேனதான் தான்முழங்க மொய்குழலும்வாராளே
 காடுகட்டி கரியமலைதான் கட்டி
 ஊனமாய்வனங்கட்டி வாழ்மனைக்குவாறானாம்
 தெத்துகட்டந்தான் தெருவிதிதான் கட்டி
 கடையுங்கடைத்தெருவுக் கருமாரதிலிட்டு
 அங்காடிவிதி அரண்மனையுந்தான் கட்டி
 மாடத்தெருவிதி மயிலினையுந்தான் கட்டி
 கோபுரவாசலண்டை கொம்பிளையாள்வந்துநின்ற
 மாளிகையுள்ளே துழைந்தாள் கொழுமண்டபத்தில்
 சிங்காரமண்டபத்தில் தேன்மொழிபாள்போய்ச்சேர்ந்தான்
 அத்திரோமச்சுது ஆதித்தம்போய்மறைந்தான்
 பொழுதுமறைந்தது போதவிருளாச்சு
 ஆரடிநாடிகளே அலைகொந்தோழிகளே
 அன்னத்தைக்கொண்டயில அறிவீர்சந்தாதியரே
 மாடத்தில்கட்டத்தில் கட்டாதேமங்கையரே
 கற்பவனத்தூணு கடுவாகக்கட்டுமென்றான்
 சலவைமாமண்டபத்தில் தான்வைத்துகட்டலுற்றார்
 பாரித்திருப்பாடு பரமேத்ததோணுகைக்கு

மஞ்ச்மலங்கரித்து மண்டபத்துசங்கிலியாய்
 வைத்தழுத்துகட்டினார்கள் மன்னவாருச்சாரை
 பவளக்கொடியாளுடைய பஞ்சணையின்மேலாக
 கற்பவளத்துணருகில் நலமாகக்கட்டினார்கள்
 பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாளப்போது
 தீர்த்தங்கள்வாங்கியே திருவாய்முகக்கழுவி
 போசனங்களுண்டு பொடியள் விகைதுயட்டி
 பஞ்சணைமெத்தை படுக்கையறைசோடியென்றான்
 கடுபெழுந்தார்கள் கட்டழிதாதிபர்கள்
 கண்மூனறுடைய கனவிரகட்டிலிட்டு
 மெத்தைமடித்திட்டு மேலேயணிகோலி
 காமபரிந்தஐக்கலப்பு கட்டிலின்மேல்பரப்பி
 காக்கோட்டைகைகோட்டை இட்டத்தாரிழைக்கு
 ஒருகுதலைக்காணி ஒப்பாடபஞ்சணையாம்
 தவாத் தலைக்காணி சகலத்துதழுவனையும்
 அன்னவுஞ்சல்மேலே அழகாகசோடித்தார்
 அத்தர்புனாகுனை அள்ளித்தெளித்தார்கள்
 கதம்பகஸ் தூரினைக் கரைத்துதெளித்தார்கள்
 சந்தனமுக்குங்குமமுஞ் சவ்வாதுதாண்டெளித்து
 சாயபிராணிவாடைகளும் சந்தனப்புனகமெடுத்தார்
 பஞ்சணைமெத்தைபண்டை தம்பலவட்டி ஸ்வைத்தார்
 காச்சாகளிப்பாக்கும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
 ஆரம்பாக்குகளு மோரங்குவெற்றிலையும்
 வாகரிலிச்சருளும் வன்னத்துவர்பாக்கும்
 கொற்றுத்துவர்பாக்கும் கோவைவிலிச்சருளும்
 முத்துசட்டசன்னாம்பு மொய்குழற்குவைத்தார்கள்
 கெண்டிகையில்நீருக் கொண்டுவந்துவைத்தார்கள்
 குத்துவிளக்கு குடவிளக்குமேத்திவைத்தார்
 மாடவிளக்கு மயிலிளக்குமேத்திவைத்தார்
 ஆயிரம்பெருவிளக்கு வசலிலேற்றிவைப்பார்
 சோடித்தோமென்றுசொல்லித் தேன்மொழிமார்தெண்டனிட்டார்
 அப்போ-பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாள்தானெழுந்து
 வாகைபதினெட்டுக் காக்கிறதாதிபர்கள்
 பத்திரங்காவலென்று பஞ்சணையிற்போயிருந்தாள்
 பள்ளியறைச்சாலையிலே பைங்கிலியும்பேர்ப்படத்தாள்
 ஸ்பாசக்காய்த்த கழுவினிளம்பாக்கும்
 வாயாத்தின்றனளும் மலரணையிற்பள்ளிகொண்டாள்
 நிமிசாபெரியலகு நேரிசமம்பெரியதத்தி
 மந்திரவாளுகி மார்மேலேசாத்திகொண்டாள்
 பவளக்கொடியாளும் பள்ளிகொண்டாள்பெரியாள்

அங்கங்கேதாதிபர்கள் அநீதியோரும்பள்ளிகொண்டார்
 அருச்சுனன் அன்னவடிவைவிட்டு தன்கயரூபமாகுதல்.
 அனந்தமொருநாழி சென்றபிறகாக
 ஆணழகனருச்சுனனும் ஆயனைத்தானினந்து
 மாயனபெருமானை மனதிலேதானினந்து
 கூட்டைத்திறந்தவனும் கொப்பெனவேருபமானான்
 அன்னவடிவைவிட்டு ஆன்ருபமானானே
 பொல்லாததாதல் புலம்புகுதுதெவுளியது
 வன்ருரலிப்பல்லியது வலமுமாய்சொல்லுதுது
 எழுப்பியகாதலும் எண்ணியவன்பார்த்தளவில்
 ஆள்வருத்தாகவே சொல்லுதுதுஇக்கெவுளி
 அடுத்ததுசொல்லுவதும் ஆள்வருத்தாய்காணுதுது
 இத்தனைநாளாக இல்லாததெவுளியது
 ஒருநாளுஞ்சொல்லாதவுச்சிதமாய்ச்சொல்லுதுது
 காட்டிலுந்தவர்கள் கள்ளனோருநாறியேன்
 ஆபாசப்பட்டவனும் அழுதாற்போலேயிருந்தான்
 பின்னுமொருநாழி பொறுத்தபிறகாக
 பொல்லாததாதல் எழும்பிந்தபொற்கொடிக்கு
 எழுப்பியகாதலும் எண்ணியவன்பார்ப்பளவில்
 அடுத்ததுதெவுளியது ஆள்வருத்தாய்காணுதுது
 எண்ணியவன்கலங்கி இளங்கொடியாளேதெவுளியான்
 ஆடிக்காதலே வலங்காச்செங்கமலம்
 பஞ்சணைமேலாக பாம்பெரேபள்ளிகொண்டான்
 ஒருநாளுஞ்சொல்லாதவுச்சிதக்கெவுளியது
 வலப்புறத்துப்பல்லி வலமுமாய்சொல்லுதுது
 தெவுளியின்சாஸ்திரத்தை ஆறுய்ந்துபாராதி
 என்றதகேட்டவுடன் இளங்கொடியாள்தாதிபர்கள்
 அவளறிந்தசாஸ்திரத்தை ஆறுய்ந்துபார்க்கலுற்றான்
 ஆள்வருத்தாய்காணுதுது ஆச்சியேஎன்னசொல்லேன்
 ஆறேதெரியாது ஆள்வருத்தாய்காணுதுது
 அவ்வார்த்தகேட்டமெவளாரணங்கேதுரைப்பான்
 வாசப்பதினெட்டு கார்த்திருக்குமந்திரிகள்
 பத்திரமாகவே கார்த்திருக்கன்பெய்க்கினியே
 எச்சரிக்கைபாடுவே இருக்கவடிவாவல்
 தப்பிதழுண்டானால் தகையத்தறித்திடவேன்
 காலனுடைவலற்கு கட்டுதிட்டம்பண்ணினான்
 பவனக்கொடியான் பத்தினியள்சொற்படிக்கி
 பதினெட்டுவாசனானார் பத்திரமாய்க்கார்க்கலுற்றார்
 அன்னவஞ்சல்மேலாக ஆரணங்குபள்ளிகொண்டான்
 பின்னுமொருநாழி பொறுத்தபிறகாக

ரண்டவனமெரித்த காண்பெழுந்திருந்து
 அப்படிக்குஇவளுடனே இனங்கமருகிடுவேன்
 உன் து-மூச்சைபிடித்தவனும் விளக்கையினை த்துகிட்டான்
 கொம்பினையான்மெத்தைபிலே மணிகளசைத்ததாகான்
 பொட்டெனவேகன்சிலந்து பார்த்தாளேபொற்கொடியும்
 மந்திரவாளாலே விசினுள்மாதுஅன்னி
 மூன்லகையாகாமல் பின்லகையாக்குதித்தான்
 ஏற்பவளத்தாணு நடுவாகிற்றதுங்கே
 வெட்டகிழுந்தது வீரமணிவாளாலே
 பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாளே துசொல்வள்
 மானவர்களானுக்கேள் என்வள்முனைக்குதப்பிடுவார்
 மனுஷருமானுக்கேள் மாண்மெடித்திடுவார்
 உன் துசொல்லி இளங்கொடியாள் தான்பார்த்தான்
 பின்னமொருநாழி பொறுத்தபிறகாக
 மூன்றமார்பனயன் அருச்சுனருசதுகார
 வித்திரையேனியோ ருசாவுறக்கமோ
 மஞ்சத்தைதான்பிடித்து மன்னனைசைத்துகிட்டான்
 அகரவடமுங்கின்சினிபு மணிகளசைத்ததாகான்
 மஞ்சம்புரண்டது மணிகளசைத்ததாகான்
 வெல்பெருதுக்கண்ணனும் விசதுற்றுளநோம்
 விசினவானுக்கு வேந்தனருச்சனனும்
 மூன்லகையாகாமல் பின்லகையாக்குதித்தான்
 ஏற்பவளத்தாணு நடுவாகிற்றதுகான்
 உன்விழித்துப்பார்த்தாளே கட்டழமொதுகன்னி
 பாட்டிலிருத்த கள்ளன் திருடனோ
 மானவர்கள் தேவரிக்கு வந்தாரோநாநிபேன்
 மஞ்சம்புரனுவதேன் மணிகளசைவானேன்
 மானவர்கள் தேவரென்றால் என்வள்முனைக்குதப்பிடுவார்
 மூன்றபமானால் அவர்மிகழக்கபோறதினில்
 உரெடுத்துப்பார்த்தாளே இளங்கொடியருச்சனனை
 மன்னமுதுகிலே மச்சரோகைகண்டாளே
 அப்போகிசயன் அருச்சுனனுமேதுகாப்பான்
 உன்வசதுக்குவானவர்கள் தேவரும்வருவாரோ
 தான்-தேவாதிபிண்டமடி தேர்விசைபனாச்சுனன்டி
 பெர்பெற்றடைப பெருமானுடமைத்துனன்டி
 மாயன்பெருமானுக்கு கைத்துனன்னைத்தான்டி
 உன் து-பங்கொளிகைக்காட்டினுன் பவளக்கொடியானுக்கு
 சொர்த்தபிப்பெயன் சொரிநதப்பிழிழிமுந்தான்
 மூன்றுமுகமன்னன் அர்ச்சுனன் தானெழுந்து
 உயமணிக்கலி சந்தனத்தாவுறபிழிபி

அந்நினைவெனவெனிய வென்சாமகாக்கவுரி
 கற்பழியாக்கன்னியரும் கற்பழிந்துபோனாளே
 கற்பழிந்துபோனென்று கன்னியுலம்புகிறான்
 அப்போகிசயன் அர்க்கனனுமேதுசொல்வார்
 நீதானேகற்பழிந்தாய் கேரிமுறையகமே
 கற்பழிந்தமாதர்களை கன்னியரேசொல்லுகிறேன்
 தீயிழைந்தவனும் தெண்டனிட்டான்பாவையரும்
 மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளிகளாகமும்
 பார்மண்டலமாகும் பார்ப்பான்மடந்தையரும்
 காகம்பயின்றெடுத்த கறுதுதலாக்கன்னியரும்
 அச்சதன் தக்கையவள் ஆரணங்குசுபத்திரையாள்
 மகுடத்துகாச்செயவன் வாழ்வாயெல்லியரும்
 நான் - கற்பழித்தமாதர்கள் கணக்குமிதக்கனில்லை
 நன்றதுகேட்டு இளங்கொடியாளேதுசொல்வான்
 எத்தேசகாலமும் இதுவேதொழில்நானே
 எப்போதுமெத்தனுக்கு இதுவேதொழில்நாண்டி
 குருகுலம்மிஷத்தில் குத்தியபற்றிலே
 ஐயருடன்பிறத்தே னுனத்தவழ்மார்பன்
 அவனிமுழுதும் ஆளுகிறுத்தருமலிங்கம்
 நான் - தெய்விகளென்கொள்கிறதஞ் செல்வகாப்பெருமெ தய
 இதுவேதொழிலாக இருக்கிறேனெத்திழையே
 மன்னவருத்தேயிரும் மனதுவறவானபின்பு
 உன்மேல்மலவாடி உள்ளமுருகுகடி
 அன்னவடிவுதான் கொண்டேனே ஆரணங்கே
 வேடனாகத்தனிலே கிண்பாக்கக்கண்டாயோ
 அதினுஞ்சாகை பறிபாமற்போனபடி
 நான் - மூக்கினுன்மார்பை குத்தினென்மக்கையரே
 உன் - மார்சுதைபைக்குத்தி வலித்தேனடிமக்கையரே
 அத்தா லுஞ்சாகை பறிபாமற்போனபடி
 ஆனதுத்தேகியுமாய் அக்காட்டிவந்தானிருத்தேன்
 கதண்டுகொட்டிசெத்தவனைப் போலாகானிருத்தேன்
 பவளக்கொடியருத்து கட்டிகைத்தாய்ப்பத்தினியே
 கட்டுக்கொட்டிகை பறத்தேனடிமக்கையரே
 அத்தா லுஞ்சாகை பறிபாமற்போனபடி
 ஆகைட்டுஞ்சங்கிலியா காரணங்கேட்டிகைத்தாய்
 சங்கிலிகையான துத்தப் போட்டேனகையரே
 அத்தா லுஞ்சாகை பறிபாமற்போனபடி
 உன் - மார்பின்சரிப்பனியால் வரித்தென்னைக்கட்டிகைத்தாய்
 உன் - தாதுகாரியனுப்பி வரவியாச்சொன்னுபே
 தெ - ருத்தவயர்க்கைபெய்கைச் செவ்விய லுப்பினென்ற

உன்னை-திட்டியனுப்பினன்டி திக்காகச்சொன்னேன்டி.
அத்தாறுஞ்சாடை யறியாமற்போயடி.
அன்னவடிவு எடுத்தேனே ஆரணங்கே
வேடனூர்கொண்டுவர விலைகொடுத்துவாங்கினியே
உன்-முத்துண்டை தக்காண் குத்திவளித்தேனே
மார்பின்சுதைபை வலித்தேனடிதைபலரே
அத்தாறுஞ்சாடை அறியாமற்போயடி.
வேடனூர்போலாக வந்தவனுமென்றோழன்
அன்னத்தைக்கொண்டுவந்து அரண்மனையிற்சட்டிவைத்து
பவளக்காலண்டபத்தில பத்தினியிடட்டிவைத்தாய்
அன்னவடிவைவிட்டு ஆள்நாபமானேன்டி
பஞ்சணைமெத்தைபை அசைத்தேன்மனையசை
அத்தாறுஞ்சாடை யறியாமற்போயடி.
உனக்கு-அழிகபெரிதுகண்டாய் ஆண்மைகன்போதாது
மகுடத்தாசைச்சிவவள் வாழ்வாசியல்லிகல்லான்
அல்லியவளுடைய ஆண்மையுனக்கில்லையடி
இவையெல்லாஞ்சொல்லியே சிரித்தாணியிசைபன்
பவளக்கொடியாக பத்தினியானேறுசொல்வான்
தோழருநீருமாய் வந்தேனென்றிச்சந்தாரே
அருகேவந்தேதோழாவர் ஆணமுதற்பென்கெயென்றுள்
கருக்கு அப்பானே பிள்ளையார்கோவிலண்டை
பிள்ளையார்கோவிலண்டை யிருக்கிறொன்றோழர்
அவரைபழைத்துவா ஆணமுதலோதோழகாதான்

பவளக்கொடியாள் ஸ்ரீகுண்டமுர்த்தியைபழைத்துவா
அர்ச்சனராசியனுப்புதல்.

என்றதுகேட்டு இளங்கொடியேகான்போவேன்
எத்தவழியாக இளங்கொடியேகான்போவேன்
காங்கத்துக்குள்ளாகச் சுருக்காய்கடவுமென்றான்
அப்படியேகல்லதென்று அர்ச்சனனுந்தானெழுந்து
காங்கத்துக்குள்ளாக சுருக்காய்கடந்தானே
கோட்டைகடந்தானே கொத்தளமுந்தான்கடந்து
பிள்ளையார்கோவிலண்டை போரானேவாங்கிசைபன்.

ஸ்ரீகுண்டமுர்த்தி அர்ச்சனராசியை கினைத்துப்புகழ்ப்பன்

அச்சுதானந்த காவர்புகழ்ப்புகுர்
ஆறுபித்தோழனே அர்ச்சனனெபென்னசெய்வேன்
உன்-அண்ணந்தம்மராவதும் அனுப்புகிறொன்றிறகே
இருவருமாகவே இருந்ததிவுதனின்
உன்விழந்துகான் ஊர்வழியேபோவேனே
மாத்மேவகையை மயக்கமெடுத்தே

அவனை-கடிப்பினியிலே காவலர்கண்டாரோ
 பார்த்தப்பெருமானே வுண்பதட்டமறிவேனே
 கடிப்பினியிலே காவலர்கண்டாரோ
 உன்னை-கடிப்பிடித்தாரோ காவலிலைவைத்தாரோ
 அவனை-கடிபெழுந்திருக்க கோடிபேர்வந்தாரோ
 வெட்டிபெறித்தாரோ வீரமணிவானானே
 உத்தமவீரியனே உயிர்க்குழல்கைவைத்தாரோ
 மோண்மெடிந்தாயோ உன்வயிரம்சுந்தனதோ
 மன்னப்பெருமானுக்கு வாட்டங்களுண்டானால்
 சந்தனவடிவழகர் தம்முக்கேதுசொல்வேன்
 வெற்றிமதபாண வீரமுக்கென்னசொல்வேன்
 சரல்புருத்த பிரட்டைபருக்கென்ன சொல்வேன்
 தோளவடிவழகி துரோபதைக்கென்ன சொல்வேன்
 மக்தாக்குத்திபற்கு மாதாவுக்கென்ன சொல்வேன்
 அவர்-அக்கேபிழைபாரே ஆணாபென்னசொல்வேன்
 காணவுப்போறேனோ கரண்டிபக்கொண்டவனே
 காண்டிப்பெருமானே பார்க்கவும்போரேனோ
 என்னதுசொல்லிமாயவரும் ஏங்கிப்புலம்புநற்றூர்
 அத்தசமயத்திலே அங்குவந்தான்வான் அகையன்
 ஏன்காணாமச்சுதரே ஏங்கிப்புலம்புகிறீர்
 என்-சமர்த்துதனும்சேவமும் தாழ்வாகப்போறதினிலே
 எந்தவித்தநாடும் நடழித்தநாள்வருவேன்
 என்றதுகேட்டப்போ எதுசொல்வார்மாயவரும்
 என்னவடிவாக யிருந்தீரவளுடனே
 அன்னவடிவாக அயளுடனேசெர்த்தீரோ
 குள்ளுபமாகி அருக்கினியைச்செர்த்தீரோ
 மனிதருபமாகி மாதகாச்செர்த்தீரோ
 என்னவடிவாக யிருந்தீரவளுடனே

அருக்கனன் பவளக்கொடியான் சேதியைச்சொல்லல்.

என்றதுகேட்டுமப்போ இளவியைபனே துசொல்வான்
 அல்லகாணச்சுதரே ஐயப்பெருமானே
 அன்னவடிவாக இருந்தேனவளிடத்தில்
 பவளக்காண்டானிலே பத்தினியுக்கட்டிவைத்தான்
 பஞ்சனைமெத்தையிலே பன்னிகொண்டான் பத்தினியும்
 அத்தநாத்தினியிலேயே நானெழுந்தேனச்சுதரே
 அவன்-சித்திரைசோதித்து நின்றவழியெனுமென்று
 அன்னவுஞ்சுத்தன்னைநா னரைத்தறிட்டேனப்போழுது
 அகைத்தறிட்டேனப்போழுது அயள் கையில்வாளுருவி
 மூன்றாகையாமல் பின்லாகையாங்குதித்தேன்
 மனிதருபமானாகில் வான்முனைக்குதப்பார்கன்

தெய்வருபமாளுக்கால் திரும்பிப்பிழைத்திடுவார்
 வந்தவராரென்று வாய்மொழியைக்கேட்கலுற்றான்
 நான்—தேவாதிபிண்டமடி. தேர்விசயனருச்சுணண்டி.
 பெருப்புக்குழ்பெற்ற பெருமாள்வர் மைத்துனண்டி.
 மாயன்பெருமாளுக்கு மைத்துனன் நான் தாண்டி.
 இவ்வார்த்தைநான்கொன்னே னினங்கொடியான்மாதருக்கு
 பல்லொளியைநான்காட்டிப் பார்த்துநகைத்திட்டேன்
 நன்மெய்க்கிடீட்டான் கட்டழகின்னிபவன்
 சோதித்துதான் களைத்தான் நோகையினங்கொடியும்
 உடிமறுகினேன் குங்குமச்சாஸியிலே
 மருகிப்பிரிந்தேன் மாதருநானேனே
 உம்மைபழையுமென உத்தரம்பண்ணிவிட்டான்
 அவன்மாளிகைக்குப்போக வாருங்காணச்சதரே
 அப்படியே அர்ச்சுனரும் ஆணழகிருவருமாய்
 சல்லடத்தானதொடுத்து தட்டியிரிந்துகட்டி
 தட்டியின்மெலொட்டியானம் சதுராய்விரிந்துகட்டி
 முத்தினுருமாலை முகமில்லக்கட்டினார்கள்
 சட்டைதமாறுகளும் தரித்தராமருபெற
 பொன்முத்துப்பட்டாடை போத்தினுர்மேனக
 அப்போதருச்சுணனும் ஆணழகினதுசொல்வான்
 அர்ச்சுநானந்த ஸரபரேயென்தேழா
 காப்பளியும்பொன்முட்டையும் எடுத்துக்கொண்டுவருமென்றார்
 அப்படியேயர்ச்சுதரும் அழகுமுட்டைதானெடுத்த
 இருவருமாகவே இகைத்துவழிகடந்தார்
 காக்கத்துவழியாக தருசாகப்போய்கடந்தார்
 பவளக்கொடியான் பத்தினிபாள்கோட்டையிலே
 உள்வாசல்போய்து ஹழந்தார் உத்தமனிரியர்கள்
 அவள்-சிகந்தா தனத்துக்கு முன்பாகவந்துநின்றார்
 வந்தவரைக்கண்டானே மாதாமினங்கொடியும்
 பத்தியுடன் புத்தியுடன் பாதஞ்சாணமென்றான்
 கொண்டு வந்தமுட்டையைக் கொற்றவனுர்க்கிழைவைத்து
 கொம்பனைக்கொதிரேவந்து கொற்றவர்கள் தானமர்ந்தார்
 பங்கவஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளும்
 அப்போ-வேல்பொருதுக்கண்ணுளும் வேந்தர்களைத்தான்பார்த்த
 உட்கனிருவருக்கும் இதவேதொழிந்தானே
 எங்கனிருவருக்கும் இதவேதொழிந்தானென்றார்
 முட்டைபெண்ணெயென்றுசொல்லிக் கேட்டாளினங்கொடியும்
 அப்போ அர்ச்சுநானந்த ஸரபருமேதுசொல்வார்
 அர்ச்சுனர்முன்னாலே அன்னவடிவெடுத்து
 உட்கொதுமுர்ச்சாவடியில் கொம்பனைவேமுன்னேவந்து

அவர்-ஆடலும்பாடலும் அதிசயத்தைநீபார்த்து
அன்னமென்றுசொல்லி ஆணங்கேநான்பிடித்து
வேடனுமாக விலைகறிவந்தேன
நான்சுவிசெயென்று இளங்கொடியேநீகேட்க
ஆயிரம்பொன்னென்று ஆணங்கேசொன்னேனே
-அன்னமொருதட்டும் பொன்னொருதட்டுமாக
பொற்கொடியீகொடுத்த பொன்முட்டைஅம்மரவிது
காண்டபனருச்சனமை காணகத்தில்கட்டிவைத்த
டன்-மார்பின்காப்பளியை மாதாவேயிந்தாவென்று
கருநீலப்பூங்குழலாள் கையிலேதாண்டொடுந்தார்
அப்போதுபெண்மயிலா எவர்கையிற்றன்வாங்கி
பொங்குமணங்குளிர்ந்து பொற்கொடியாளப்போது
மெத்தவிளப்பா யிருக்கிறீர்வேந்தர்களை
போசனங்களுக்கேயென்றாள் பொற்கொடியாளின்கொடியும்
அப்போதுயர்பெருமாளும் அரிசாமர்தாண்டுகேட்டு
அல்லியிடத்தில் அங்கேபுசித்ததுதான்
முன்றுநாளாச்சுது மெல்லியரோநான்பொசித்து

பவன்கொடியாள் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திக்கும்
அருச்சுனனுக்கும் விருந்திடல்.

இவ்வார்த்தைதரன்கேட்டு இளங்கொடியாள்தானெழுந்து
அவனாக்கப்பதமறியா ளரிசிபதந்தானியாள்
அப்படிப்பட்ட ஆணங்குமப்போது
பட்டாடைதான்வாங்கிப் பாவாடையுள்ளுடுத்தி
அடிசில்சமைக்க ஆணங்குதானினின்று
பாண்டத்தைக்கழுவி பணிரீருவ்வார்த்து
பின்னசம்பாதன்னரிசி தீட்டியுலையிவிட்டாள்
முத்துபோல்சாதம் வடித்தாளின்கொடியாள்
நந்தியெனும்பூசனிக்காய் நானுதிதக்கறிகமைத்தாள்
வாழைக்காய்பொரியவிட்டாள் வழுதலக்காய்தான்குழம்பு
சீர்க்கக்காய்பொரியவிட்டாள் புடலக்காய்தான்பொரியல்
நத்திரிக்காய்தான்பொரியல் கருணைபுளிக்குழம்பு
கொத்தவரைக்காய்கள் குளையோடேபொரியவிட்டாள்
பாவக்காய்பச்சடியும் பயிற்றக்காய்பொரியவிட்டாள்
அத்தினிறகொடித்து தித்திக்கப்பால்காச்சி
புத்துருக்குல்லெய்யும் பொன்போல்பருப்புக்களும்
அதிரசமுந்தென்குழலும் அறுசுவைபதார்த்தங்களும்
பத்துவிதக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
பட்டுவிதக்கறியும் இயலானபோசனமும்
ஆயிரத்தெட்டு அரிக்கரியும்பொரிக்கரியும்

கலிகச்சமைபவிட்டாள் கன்னியிளமயினம்
 ஆச்சுதுபேரசனங்கள் அமுதுண்ணவாக்கொன்று
 பாணியும்ஒலையும் பக்குவமாய்க்கொடுத்தாள்
 பாணிகொண்டுபல்லிளக்கி ஒலிகொண்டுநாவழித்து
 தீர்த்தரீர்வாங்கி திருமுகமுஞ்சத்திசெய்து
 வசந்தரீர்வாங்கி மதிமுகமுஞ்சத்திசெய்து
 பூசைபண்ணுமண்டபத்தில் புண்ணியர்கள்வந்துரின்று
 வாகையிலிப்போலே வழித்திட்டார்வெண்ணிற
 கோவையிலிப்போலே குழைத்திட்டார்வெண்ணிற
 பூசைமுடித்து புகழ்வேந்தர்விரியரும்
 போசைமண்டபத்தில் புண்ணியர்கள்வந்திருந்தார்
 வட்டமணியேபாட்டார்கள் வந்தவர்களிருவருக்கும்
 வட்டமணிமீது வந்தமர்ந்தாரிருவருமாய்
 வாகையிலிப்போட்டு வட்டித்தாள்காதமது
 கத்திகரியும்வைத்தாள் தேர்கையினங்கொடியபாள்
 அள்ளிபருப்பையிட்டாள் அதுகொண்டுசெய்வார்த்தாள்
 குளிர்த்தசலம்வெற்றீருங் கச்சாயங்கனிவர்க்கம்
 மித்தனாயுந்தான்படைத்து ஏத்திழையாளப்போது
 உண்ணுங்கொன்று உபசாரிசெய்யுற்றாள்
 பேசைங்கொண்டு பொடியிட்டுகொதுடைத்து
 சிங்காதனத்திலே தேர்வியன்விற்றிருந்தான்
 காச்சாக்களிப்பாக்கும் கம்மாமுவெற்றிலையும்
 ஆரங்கிபாக்குகனும் மோரங்கிவெற்றிலையும்
 அள்ளிக்கொடுத்தானே ஆரண்குயிருவருக்கும்
 பவளக்கொடியமாது பத்தினியாளேதுரைப்பாள்
 சூயசேஅச்சதரே அண்ணாவேரீர்கேளும்
 சேரும்புராசாக்கன் செய்தபெருந்தவத்தால்
 பவளக்கொடியமேலே பத்தினியாள்பென்பிறந்தேன்
 பதினாறுவருஷமாக பட்டமரசாண்டேன்
 கொள்ளவருவார்கள் கோடானகொடியுண்டு
 மாலையிடவந்தவர்கள் வர்னலட்சக்கொடியுண்டு
 நான்மசிலைதரியாமல் மணமாலையுட்டாமல்
 வித்பகன்னியாகளே யிருந்தேனிரிநான்வரைக்கும்
 அருச்சுனராலே வழிந்துதெய்வந்தவங்கள்
 பத்தினிசபதமது பாழாய்முடித்துதே
 வந்தன்விதிப்பயனை ஏதென்மெடுத்துரைப்பேன்
 கதிரைத்தலைக்கவல்லேன் காவேரிரீந்தவல்லேன்
 என்விதிபத்துலைக்குகைக்கு வெல்லவகையறியேன்
 சேரும்புராசுக்கு தேன்மொழியாளென்னகொல்வேன்
 இப்படியாக வினாக்கொடியபாள் தான்புலம்ப

அச்சுநானந்தரும் ஆரணங்கைத்தான்பார்த்து
சன்னென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பார்மங்கைபற்ரு

பூதிருஷ்ணமூர்த்தி பவளக்கொடியானுக்கு ஊவுபிசால்லுதல்
பவளக்கொடியினி பத்தினியேயென்னுஞ்சி
என்னைப்பிறப்பித்த சஸ்வரணபீஸ்வரியும்
அக்கினியாத்துக் கருகாகவேவந்து
சூலமொருகையிலே கபாலமொருகையிலே
மாதுமொருகையிலே மழுவொருகையிலே
விரித்தசடையும் வெண்புவித்தோலாசனமும்
பக்கம்மொலுவிருக்கும் பார்வதிநாயகமும்
கங்காபவானியருக் கருவுதரித்தவனார்
திருக்கண்ணுடையவருந் திருநீறுதானணிந்து
வெள்ளைவிஷபமேறி வித்தகரும்வந்தார்கள்
நான்-கண்டுபயந்து கடுகசாணமிட்டேன்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாதே
சோம்புராசாக்கள் செய்ததவத்தாலே
பவளக்கொடியேமேலே வாலகையுண்டுபண்ணேன்
பதினாறுபிராயமட்டும் பட்டம்தரிப்பித்தேன்
நானே-மத்தியானவேளையிலே மாலைதரிக்கவேணும்
மாலைதரியாமல் மணமாலைசூட்டாமல்
திருத்திரோயாமலில் எரித்திடுவென்பட்டனத்தை
பட்டனத்தைநீருக்கிப் பதியைக்கொளுத்திடுவேன்
மெய்காக்கக்கண்டேன் விழித்தேன்கனவாச்சு
இப்படிக்குக்கண்டென்று ஏந்திழையெசொல்லுமென்றார்
அப்படிக்குச்சம்மதித்தா ளாணங்குமப்போது
போய்வாருமென்றுசொன்னார் புண்ணியிருவருமாய்
அப்படியேநல்லதென்றாள் ஆரணங்குபவளக்கொடி.
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அச்சுனனுமாயவரும்
காங்கத்துக்குள்ளாக துரிசாய்நடந்துவந்து
காங்கத்தையிட்டு வடகோடிகானகத்தில்
ஒட்டையின்னைபார்த்தோயிலண்டை வுத்தமர்கள்போயிருந்தார்
அப்படிக்குத்தானிருந்து ஆரணங்குமங்கைபவள்
சங்கபுமஞ்சத்தில் கைபவளநித்திகைசெய்தாள்
அந்தச்சமயத்தி லாணங்குநா தியர்கள்
அருகேபுடைகுழ அரிவைபர்கள்வந்துநின்று
தட்டியெழுப்பினார்கள் நாமக்குழலானை
அண்ணப்பெழுந்திருந்த ளாணங்குமங்கைபவள்
காம்பழுவிற்ப்பெதென்ன கண்டார்கள்நா தியர்கள்
ஒருகொளுங்குகாத் மல்லிகைபுஷ்பமெல்லாம்
காம்பழுவிற்ப்பெதென்ன ளாணமொசொல்லுமென்றார்

பவளக்கொடியாள் கண்டனவை தாநிகளுக்குச்சொல்லுதல்.

பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியசொல்லுகிறாள்
மஞ்சத்தின்மேலெகான் மாதர்களைத் திரைசெய்தேன்
அந்தநல்லவேளையிலே ஆதிவெணிகேவந்து
என்னை-தட்டிஎழப்பினார் தாமக்குழலாளே
அலண்டுயெழுந்திருந்து யாசென்றுநான்கேட்டேன்
உன்னைப்பிறப்பித்த உம்பர்பிரான்வந்தேனென்றார்
எங்கேவந்திரென்று இளங்கொடியேநான்கேட்டேன்
பகிணுவயதளவும் பட்டமரசாண்டாய்
கேட்டவரம்நான்கொடுத்தேன் கிளிமொழியேஉத்தனக்கு
நான்-மாலையிட்டுக்கொண்டதாக மங்கையரேகிளவுகண்டேன்
மஞ்சத்தின்மேலாக மருவியிருக்கக்கண்டேன்
நான்-கண்டகனவாலே கருகிற்புஷ்பமெல்லாம்
இவ்வளவுநானறியேன் மற்றொன்றுநானறியேன்
என்றேயிளங்கொடியா னெடுத்துவைக்கவற்றாள்
தாய்போல்வளர்த்தெடுத்தத் தாநியர்கள் தான்கேட்டு
மணமாலையுட்டுதற்கு மணமுண்டோமங்கையரே
அப்படியேசம்மதித்தா னரினவையிளங்கொடியும்
இவ்வரத்தடைகேட்க எழுந்தாரே தாநியர்கள்

பவளக்கொடியாள் கண்டனவைக்கேட்டு தாநியர்கள்போய்ச்
சொரம்புராசர்களுக்குச் சொல்லல்.

செரும்புராசரண்டை தீவிரமாயோடிவந்து
முக்காஷடிவணங்கி மூவிருகால்தெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமாதர்களை கண்டார்கள்ராசாக்கள்
என்னைப்பணிந்ததென்ன வந்திழையேசொல்லுமென்றார்
அப்போ-கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கன்னியர்கன்சொல்லுகிறார்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியநாயகியாள்
பகிணுவயதளவும் பட்டமரசாண்டிருந்தாள்
பட்டங்கட்டியாண்டிருந்தாள் பாருலகமத்தனையும்
இன்றையதினத்திலே இளங்கொடியாள்கோட்டையிலே
கண்டவதிசயத்தை கன்னியர்சொல்லுகிறோம்
பார்த்தவதிசயத்தைப் பாவவயர்கன்சொல்லுகிறோம்
என்னவென்றுசொல்லி யெடுத்துரைப்போமன்னர்களே
மஞ்சத்தின்மேலிருந்த மலர்களுகருகிற்று
இதுவென்னவென்றுகேட்டோம் இளங்கொடியாள்நாயகியை
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியசொன்னது
என்னைப்பிறப்பித்த சுவாமியவர்வந்துகின்று
சொற்பனஞ்சாதித்தாராம் தேகைவிளங்கொடிக்கு
பகிணுவயதளவும் பட்டமரசாண்டாய்
பட்டவரம்நான்கொடுத்தேன் கிளிமொழியேஉத்தனக்கு

பவளக்கொடிமாரை.

மணமாலைகூட்டுமென்று மகாதேவர் தானுரைத்தார்
இனி-கேட்டவரம்நான்கொடுத்தேன் கிளிமொழியேயுந்தனக்கு
என்றுவுரைத்தாரும் ஈஸ்வரனாப்போது
இப்படிக்குக்கண்டெனென்று ஏந்தியையாள் தானுரைத்தான்
மணமாலைகூட்டுதற்கு மங்கையற்குமனதாக்க
என்றுவுரைத்தார்க னேந்தியைமார்தாநியர்கள்
இவ்வசனங்கேட்டார்கள் இன்பமுடன் ராஜாக்கள்
வற்றிக்கிடந்த வருன்பெரியகாவேரி
முட்டப்பெருகி முழுதுவந்ததுபோல்
சந்தோஷப்பட்டார்கள் தரணியாளுமராஜாக்கள்
சேரும்புராசாக்கள் துரைகளவரேதுகொல்வார்
எங்கள்-மனதிலிருந்தபடி ஆச்சுதம்மாவுந்தனக்கு
நாங்கள்-பண்ணுந்தபசுபலன் பவித்துதம்மாபத்தினியே
மாலையிடவல்லோ வருந்துகிறோம்நாங்கெல்லாம்
எங்கள் தபசுபலன் ஈடேரிப்போச்சுதம்மா
கன்னியழிபாதார் காகினியிலாருமில்லை
அப்படியேரீயும் அழகுமணமாலைமீடும்
சின்னதருவிந்தாசே சேரும்புராசாக்கள்

சேரம்புராசாக்கள் மந்திரியைபனுப்பித் தழுக்கடிக்கும்
பறையினை அழைத்துவாச்சொல்லல்.

ஆரடாமந்திரியே அறிவுள்ளவிரியனே
இன்றையபோதையிலே எந்தன்மகளார்க்கு
மணமாலைகூட்டவேணும் மங்கையின்கொடிக்கு
தோட்டியைத்தானழைத்து தழுக்கோசைபோடவேணும்
வெட்டியாணைத்தானழைத்து வீரமுரசுறையமிடும்
மண்டலத்துராசாக்கள் வரவழைக்கச்சொல்லுமென்றார்
ஆரடாதுதுவனே அழையடாசாம்புவனை
ஒடியழைத்தவனை ஒருநொடியில்வாருமென்றான்
சொன்னதைக்கேட்டுத் துரிதமாய்த்துதுவனும்
என்னைபழைத்தவகை யேதுகருமென்றான்
அப்போ-ஐம்பதுபெர்ராசாக்கள் ஐயமாரேதுகொல்வார்
பவளக்கொடிமாரை மணமாலைகூட்டுகிறான்
பட்டத்துராசாக்கள் பலபேருந்தானறிய
முரசுறையவாருமென்றார் முடிமன்னன்மந்திரியும்
அப்படியேநல்லதென்று நடந்தானேசாம்புவனும்
வெள்ளாணைமேலாக விருதுகளைக்கட்டினான்
வெள்ளித்தழுக்கடித்தான் வெண்கலக்கொம்பெடுத்தான்
ஆணையேறிமாலையூட்டி அடித்தான்பறையோசை
என்னகொல்லித்தானடித்தான் ராசாக்கள் தாண்டேக்க
சேரும்புராசாக்கள் செய்தவந்திலே

பவளக்கொடியமேலே பிறந்திருந்தபதிவிரதை
 பதினாறுவருமாறாய் பட்டமரசாண்டாள்
 மணமாலைசூட்டுதற்கு மரதுநினைவானான்
 கொம்பியைகேட்டவர்கள் கோடானகோடியுண்டு
 மாணியிடவந்தவர்கள் வையகத்தில்கொடியுண்டு
 இன்றையநாளவரைக்கும் மணமாலைசூட்டாமல்
 நித்தியகன்வியாகவே இருந்தாநிர்நாளவரைக்கும்
 இப்போ-மணமாலைசூட்டுதற்கு மரதுநினைவானான்
 ஆருக்குக்கிடக்குமோ அன்னடைமாறு
 சிங்கடமழையிலே திகழ்புனர்நூசத்திலே
 இருபதுராழிகையில் எழில்மங்கிவளஞ்சூட்டுதற்கு
 மணவள்ளரசாக்கள் மந்திரிகள் தான்கேட்டார்
 அநினவோருமறியிவென்று அடித்தான்பறையோசை
 அடித்தான்பறையோசை அந்ககரந்தான்கேட்ட
 மண்டலத்துரரசாக்கள் மந்திரிகள் தான்கேட்டார்
 திக்குள்ளரசாக்கள் துரைகளெல்லாங்கேட்டார்கள்
 பின்னையார்கோயிலண்டை இருந்ததொருபேர்விசயன்
 அடித்தபறையோசை ஆணமுகன்கேட்டுவிட்டான்
 சந்தோஷப்பட்டல்லவோ சரிசங்கன்பூரித்து
 என்னவடிவாகப் போவோம்மாம்பந்தனுக்கு
 ஆரைநினைக்கதுற்றான் அளவற்றசிரந்தையிலே
 மாயன்பெருமாலை மனதிலேதானினைந்து
 அடியளந்தமாயவனே ஐயாசாணமைபா
 தாற்குந்குலதெய்வமே கரியமால்மைத்துனரை
 வெண்ணையுண்டசெவ்வாபா வெற்றிகொடுக்குந்துபா
 தன்னுக்குநிமைபோலே கார்க்கிறேனென்னசொன்னீர்
 இதுவேனையிதுசமய மேந்திழையைக்காருமையா
 பவளக்கொடியாலை மணமாலைசூட்டுதற்கு
 மாலைவந்துமார்பில்விழ வரந்தாருமெந்தனுக்கு
 நற்காலேழமுன்பொருத்தி முனைமாதத்தில்கூண்டுக்கடி
 காக்கையின்குஞ்சுபோல் கடிவிலனர்த்தாயே
 மூட்டையின்குஞ்சுகளை முகமரியாப்பால்கரை
 சிட்டுவனர்த்தீசே பிரபஞ்சமாகவென்று
 உத்தந்தபவாலேயல்லோ ஷடீர்கொண்டிலாவுகிறேன்
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணான் பவளக்கொடியாலை
 மணமாலைசூட்டுதற்கு வடிவெனக்குத்தாருமென்றார்

முநீகிருஷ்ணதேவர் அர்ச்சுனனுக்குக் கிழப்பிராமண
 ரூபங்கொடுத்தல்.

அந்தச்சமயத்தில் அர்ச்சுனரரசதுரை
 கொண்டுநின்றொன்று வண்பட்டிமணமுண்ட

ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் அருகவராகனுக்கு கிழப்பிராமணவதவன்
கொடுத்தல்.

நா னு னு ம் யு த்து ந் து செ ன்ற ந லை த் த கிழ வ னு னு
 னு ம் பை ப் பூ ப் போ லே னு வ ண் ட கிழ வ னு னு
 நா னு ன் பூ ப் போ லே ந லை த் த கிழ வ னு னு
 ப ண் ணை ப் பூ ப் போ லே ப ழு த் த கிழ வ னு னு
 கு ஷ்ட ரோ கி பி ரா ம ணை ப் போ ல் கொ ற்ற வ ரு ம் ரு ப மா னு
 வெ ள் ன ரி ப் ப மும் போ லே வெ டி த் த து தி சே க மெ ல் ல ரம்
 வெ டி த் த ர ண த் தில் பு ழு கு ள் டெ ளி யு னு
 சீ ழு கு ளி லை ந ண் ணீ ரு ம் சி ன் னு தே தி ரோ க மெ ல் ல ரம்
 கு ழு ண் னு னு பொ ட் டை ஒரு கா லு டெ ண் ண டி யா னு
 செ ட் டை த் த லை யா ன் னு ஒ டி ந் த தெ ண் டா யு த் தம்
 செ ல் லெ றி த் த பு த் த க த் தை ச் சே ர வே ணை பி டி த் து
 ப் ப ட் ய ம் போ லாக ப ரத் த திரு நா ம பி ட் டார்
 அ ச் ச நா ண த் த ரு ம் அ றி யா த சி ன் னை யா னு
 பி ரா ம ண ரு ப ம னு யெ டி த் தா னை பு ண் ணி ய னு ம்
 லி ன் னை யா ர் கோ லி ல ண் டை இ கு ள் தா ரி ரு வ ரு மாய்

சேரம்புராசாக்கள் கலியாணஞ்செய்வதற்கு
 பந்தலலங்கரித்தல்.

அ த் த ச் ச ம ய த் தி லே சே ரா ம் பு ரா சா க் க ள்
 வா ச ல ல ங் க ரி த் த ர் ம ண மா லை கு ட் டி த் த ரு
 மு த்தை ப் பி ன் ன் தா ர் க ள் மு ண் னு ண் கா ல ப் பத் த லி ட் டார்
 ப வ ள ம் பி ன் ன் தா ர் க ள் பத் த க் கா ல ட் டார் க ள்
 வெ ள் னி யா ல் கா ல் லி னு த் தி வெ த் தி லை யா ல் பத் த லி ட் டார்
 க ரு ம் பா லே கா ல் லி னு த் தி அ ரு ம் பா லே பத் த லி ட் டார்
 ஈ ர் கு ப் பி ன் ன் தா ர் க ள் இ ரு கா த ம் பத் த லி ட் டார்
 மு ள் க லி ன் ன் தா ர் க ள் மு க் கா த ம் பத் த லி ட் டார்
 நா ண ல் பி ன் ன் தா ர் க ள் நா ற் கா த ம் பத் த லி ட் டார்
 ன் ண் ணி ம ய ம் பி ன் னு வா ச ல ல ங் க ரி த் த ர்
 மா லி லை த் தோ ர ண மும் ம கு ட ல் லை தோ ர ண மும்
 அ ர சி லை த் தோ ர ண மும் ஆ லி லை த் தோ ர ண மும்
 க ளி ன் னு டி ச ல் லி க ட் டி க வ ரி மான் க ள் கு ளி ட் டி
 ப ச் சை க் க ளி க ளை ப் பத் த லி லை தோ ள் க ளி ட் டார்
 வெ ட் டி வே ர் கு ரி வே ரு ம் கி த லி த மாய் த் தோ ள் க ளி ட் டார்
 ப் ப ட் ல ல ங் க ரி த் து பா வ ணை யா லொ ப் ப மி ட் டார்
 கோ த் த மு த்தை து ள் கி கெ ர் லு மு க த் தில் பத் த லி ட் டார்
 மத் த மு த்தை ப் பத் த லி லை மா ணி க் க மாய் வை த் தி கை த் து
 வா ளை ம ம ம் க மு கு மாய் வா ச லெ ல் கு ள் க ட் டி னு ர் க ள்
 சே ர லை ய லா ட ர மும் தெ ரு வெ ள் கு ள் க ட் டி னு ர் க ள்
 எ ன் னெ ள் கு ள் தோ ர ண மும் எ ன் கு ள் திரு ளி ன் க ரு ம்
 க ள் ன ல் ன் தோ ர மும் க ள் க ள் க ள் க ள் க ள் க ள்

அத்தர்புறுகுனை அன்னித்தெனித்தரர்கள்
சத்தனமுக்குக்குமும் சவ்வாறுதான் தெனித்தரர்
நிலக்கோலமிட்டார்கள் நிலத்தின்மேல்பூத்தெனித்தரர்
பந்தலலக்கித்துப் பட்டுத்தனப்பாய்ப்போட்டார்
தந்தப்பாய்ப்போட்டார்கள் சரிதைநிலக்கோலமிட்டார்
ஆயிரமணங்குபெற்ற ஆரட்டிமணிபெடுத்த
கற்பகப்பந்தலிலே கட்டியேதுக்கினார்கள்
இரும்புக்கலசங்கிலிபால் இப்பெறவேகட்டினார்கள்
ஆரட்டிமணியை அடித்தரர்களேகைபெற
ஆரட்டிமணிசத்தம் அக்களிக்கேட்டிடுமாம்

ஐம்பத்தாறுதேசத்து ராசாக்கள் வருதல்.

அடித்தபறைபேகை அல்லவருங்கேள்புற்று
ஐம்பத்தாறுதேசத்து ராசாக்கள்வாரூர்கள்
ஒரணியாம்பச்சைகிலு ஒன்றாறுபிரமாம்
இரண்டணியாம்பச்சைகிலு இரண்டாயிரஞ்சேனைகளாம்
ஆணையேறுத்துகைகளெல்லாம் ஆணையேறிவந்தார்கள்
குதிரையேறுத்துகைகள் கொற்றாரும்வாரூர்கள்
கண்டபிடங்களைல்லாம் கருமலைபோல்வான்களாம்
பார்த்தபிடங்களைல்லாம் பர்வதம்போல்தேரணிகள்
கண்டகொள்ளாக்கெஞ்சேனை மண்டகொள்ளாமகாரதங்கள்
ஏகமாய்த்திரண்டு எல்லோரும்வாரூர்கள்
பூயிப்திருதங்கே பூகோகங்குலங்கிடயே
வாரூர்கள்ராசாக்கள் மகம்மேருகுலங்கிடயே
பின்னையர்கோயில் ஓர்மாய்வாரூர்கள்
காண்பருச்சனஞர் கண்டானேதுகைகள்நன்னை
அக்கநாணத்த ஐயரேரீக்கேளும்
இத்தண்டராசாக்கள் இச்சையுடன்வாரூர்கள்
பன்னக்தொடியானை பர்மாவைகுட்டுதெற்கு
அனந்தம்கோடிராசாக்கள் ஆகையுடன்வாரூர்கள்
மாயந்தபவாலே நான்மாவைகுட்டினால்
இத்தண்டராசாக்கள் இஞ்சிதிற்றராங்காவார்
மக்கற்றுப்போவாரே இருத்தபிடஞ்சொல்லாதே
என்றகைத்தவரும் எல்லோருடன்சுடந்தார்
பார்ப்பான்வருகிறதைப் பார்த்ததுகைகளெல்லாம்
சுழக்கிழுவனவ னேதுக்குவாரான்களன்
தொலும்பரம்புளஞத் தொக்குதுழுவனக்கு
அக்கச்சுதைகளெல்லாம் ஆடுதெழுவனக்கு
இத்தக்கிழுவனவ னேதுக்குவாரான்களன்
என்றபிரித்தார்கள் இயலானராசாக்கள்

கோலிந்தாவென்று இசைந்நவனும்கீழ்விழுந்தான்
தள்ளாடித்தடிபூயிற் றான்வருவாள்மெள்ளமெள்ள
கொக்கென்றிருப்புயார் கேழைவந்துமாரடைக்க
வப்புயாய்கொட்டிவந்த வாய்கீருசொள்ளொழுக
கண்ணிரண்டுக்கேரவிரை காதிண்டுக்கேளாறு
தூக்கிபடிவைப்பாராஞ் சமுன் றுலிழுவாராம்
எடுத்தடிவைப்பாராம் இரடிவிழுவாராம்
அறம்புகன் தட்டினான் அறுபதிடம்விழுவார்
மூக்கில்வேர்த்தட்டினான் முப்பதிடம்விழுவார்
இப்படியாக சிருக்கின்றவேளை யிலே
இவனைக்காணுதேயல்லோ கலக்குகிறான் பவளகன்னி
மாலைபிடத்தேடி மயங்குகிறான் மங்கையவள்
இவனைக்-காணுதேடி யல்லோ கலக்கிதவிக்கிறான்
சேராய்புராசாக்கன் துறாசனிடபந்தலிலே
வாகனங்கள்விட்டிரங்கி வந்தமர்ந்தராசாக்கன்
மணக்கோலபந்தலிலே மன்னவரும்வந்தமர்ந்தார்
சூரியவிழுவதும் அர்ச்சுனனும்வந்தமர்ந்தார்

பவளக்கொடியாலை ஸ்ரீராமனுஞ்செய்தது ஆபரணங்கள்
அலங்கரித்தல்.

பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாலை
சூரியந்தாதிமார் ஆரணங்குமோடிவந்து
சலவைக்கலமண்டபத்தில் கைபலகுமோடிவந்து
பூமிரத்தனமணிமண்டபத்தில் பொற்கொடியைக்கட்டிவந்து
தண்டையசைய சதங்கைத்திருநிகென
கொண்டையசைய குயில்வந்துகத்தாட
வட்டமனைமேலே மாநாசைசிருக்கவைத்து
நல்லெண்ணெய்கொண்டுவந்து நலங்கிட்டார்பந்தலுக்குள்
சந்தனபெண்ணெய்கொண்டு கைபலர்க்குமிட்டார்கள்
குங்குமபெண்ணெய்கொண்டு கத்தலுக்குமிட்டார்கள்
மூன்றுறுபிராமணஸ்திரீகள் மூன்றுநலங்கிட்டார்கள்
ஐந்துறுபிராமணஸ்திரீகள் ஐந்துநலங்கிட்டார்கள்
மங்களம்பாடியே நலங்கிட்டார்கத்தலுக்கு
சோபனங்கள்பாடியே நலங்கிட்டார்கத்தலுக்கு
ஆலாத்திசற்றியே அபிஷேகமாட்டிற்றுந்
மஞ்சளச்சாலையிலே மஞ்சளநீராட்டிவைத்தான்
குட்டுமஞ்சளநீராட்டப் ஓரிபவளநீராட்டி
ஸ்ரீராமன்கன்பண்ணியே தரிமக்கருங்குழலாள்
நீர்காட்டிவிழ்த்தியே கெருப்பில்தலிசாய்த்து
சரத்தில்களைந்து இழைசேர்த்தபட்டுத்தி
விளத்ததுவில்களைந்து நாகரிகப்பட்டுத்தி

பாவாடைபுள்ளுதித்திப் பட்டாடைமேல்சாத்தி
ஆனந்தமாரியறகு அலங்காரம்பண்ணுற்றார்
பூவரகமுள்ளைதொட்டே போதமயிர்க்காதி
சீயியென்கூறுத்து சிமிழ்போலகொண்டையிட்டு
வாரிமுடித்தார்கள் மாணிக்கக்கொண்டையிட்டார்
ஒவ்வொருமயிர்களுக்கு ஒவ்வொருபொன்னிதழாம்
பொன்னிதழும்பூவிதழும் போதமுடித்தகொண்டை
சத்திமுடித்துவைத்த கொண்டைவந்துதோளசைய
தட்டிமுடித்துவைத்த கொண்டைவந்துதாமசைய
கொண்டைக்குத்தண்டையும் கொண்டைதாங்கிமாலையும்
ஆயிரம்பொன்பெற்ற அன்பானசவுரிவைத்து
கொண்டைசடைபிள்ளை குப்பியலங்கரித்து
ஆன்மயிலும்பெண்மயிலும் அணிந்தாரமுதபெற
பல்லியுமாழவாரும் பக்கத்திலணிந்தார்கள்
சந்திரபிறைசூரியபிறை நையலற்குத்தாணணிந்தார்
கெற்றிக்குச்சுக்கட்டி கெர்விழிக்குமையெழுதி
கண்ணுக்குமையெழுதி கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டார்
முத்தாலைபொட்டுமிட்டு முன்னுலேதொங்கவிட்டார்
அன்னகொப்புலர்னகொப்பு அருகுவானிசொருகுவானி
மாணிக்கவானி மயிர்க்கேழேகோலியிட
கல்லிழைத்தகம்மலும் காதில்தரித்தார்கள்
இருதலைபட்டினளும் இசைத்ததொருகொப்பழமும்
பத்தம்புகடிகளும் பச்சைக்கல்முருகுளும்
முத்தணிந்தமுக்குத்தி கத்துமணிந்தார்கள்
ஒற்றைச்சாடுகளும் ஒருபுரமார்பொற்சரிசை
முத்துச்சாப்பனியும் மோதனமாலையளும்
வட்டச்சாப்பனியும் மார்க்கிறைத்ததாழ்வடமாரும்
கொத்துச்சாப்பனியும் கோலமணித்தாழ்வடமாரும்
சந்திரகாந்திசாப்பனியுந் தரித்தார்களப்பேறு
நாயக்காரதண்டியும் கடுக்கமுத்தித்தாண்டித்து
தோள்வாங்கிகவாங்கி துதித்திட்டகவனையல்
கடாஞ்சரிபவழம் காவிறைத்தபொன்வனையல்
பத்துவிரலுக்கும் பதித்தாயினபாழி
உத்திரசஞ்சமது போட்டார்களுத்தயிக்கு
எட்டுவிரலுக்கும் இசைத்தகணைபாழி
அரைக்கிசைத்தகுட்டிபாண மழகுபெறகாத்தினர்
கலாழிகல்லினையம் பிராழிபிள்ளினையம்
ஆடையாபாணமெல்லாம் அலங்கரித்தாரன்றோம்
பட்டுபளபளன்ன பாடகக்காலசைய
அங்குலிபிண்டிபெண்ணாம்பொன்வளையம்

திருநீற்றுக்காப்பு திருச்சாந்துபொட்டுமிட்டார்
 அஞ்சனக்கண்ணுக்கு அழகானகையுயிட்டு
 மல்லிகைமாலை மாதிரிக்கழுத்திலிட்டார்
 சந்தனமும்பவ்னீருங் குழைத்துமேபூசினார்
 பங்கபஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாகும்
 அப்போ-ஆகாரினை தந்த ளளவற்றசிக்கையிலே
 ஆலைவாப்பசொக்கரை அடிபணிந்துதெண்டனிட்டான்.
 மாயம்பெருமானை மனதிலேதானினைந்து
 ஸ்ரீரங்கநாயகரே துணைவாருமெந்தனுக்கு
 ஆபம்பெருமானை அவன்மனதில் தானினைந்தான்
 பாமசிலைநுளால் பார்வதிதிருபையினால்
 பவளக்கொடியேமேலே பிறந்தபதிவிரகை
 ஆதிசிலம்புமாலை அனுப்புங்கள்எந்தனுக்கு
 ஈஸ்பரியாள்புமாலை அனுப்புங்கள்எந்தனுக்கு
 சூழ்பிட்டுநின்றானே கொப்பெனவேமாதுகன்னி
 சொக்கர்மனநிழந்து சிக்கையிக்கஞ்சிரந்து
 ஆலைவாப்பசொக்கரும் அம்மன்மீனாட்சியும்
 திருமாலைசந்தனமும் திருநீற்றுக்காடுதெடுத்த
 ஆரணங்குமாதினுக்கும் அப்போதனுப்பியிட்டார்
 வந்தபூமாலைபை மாதரவர்க்கெபித்தார்
 மாணிக்கத்தேர்தனிலே வந்துமெள்ளயேறினார்கள்
 ஏறினபோகையிலே எடுத்தாரெடுங்குடைகள்
 சத்திக்குடைபிடித்தார் சூரியனைக்காணாமல்
 பக்கங்குடைபிடித்தார் பகவானைக்காணாமல்
 கவித்துக்குடைபிடித்தார் கதிரோனைக்காணாமல்
 முந்துறுதேவக்காயை முடியோடேருகையிட்டார்
 ஐந்துறுதேவக்காயை அடிதொடைததுகையிட்டார்
 மேளமுழங்குதுகைன் மும்மண்டலமசைப
 அடிபடுதுபேரிகை அங்ககர்த்தத்தனிக்க
 பேரிகைசத்தம் பெருகியேமுழங்குதங்கே
 ஐங்காதவழிதூரம் பொய்க்காளமுதிவா
 நாற்காதவழிதூரம் கெடுக்கியேதான்முழங்க
 முக்காதவழிதூரம் முரசமுழங்கிவா
 மச்சாதமேறி வாராளாய்மதுகன்னி
 அங்கெடுத்தாசாக்க ளைவோரும்பார்த்துரைப்பார்
 ஒருவர்க்கொருவ ருசந்தமேபேசுகிறார்
 நீருழத்தொருப்பை ஐதிபார்த்தநிரம்போகே
 சூரியின்னவிலே சோதியின்னவின்னாற்போல்
 தங்கத்தையாச்சிலே தகையிலேவிட்டார்போல்
 அங்கத்தையாச்சிலே தகையிலேவிட்டார்போல்

பொன்னியுருக்கி பூமிபிலேவிட்டாற்போல்
சந்திரனைப்போலே தனும்புகிறான் கைபல்லால்
சூரியனைப்போலே துலங்குகிறான் தோகையரும்
சூருக்கிருக்குமோ அண்ணமாரோநாமறிபேயம்
எவருக்கிருக்குமோ இந்தல்லபாக்கியங்கள்
தாங்களே சொல்லியே தலைபெடுத்துப்பார்த்திருந்தார்
ஆயத்தவாழ்மாரி அவளுடையதேர்வருது
அரசர்சபையெவோ ஆரணங்குதேர்வருது
அரசர்சபையெவோ ஆரணம் துதேர்நிறுத்தி
எண்ணுதமென்றுகிறான் எலப்பகங்கொடியான்
ஆணையுமன்னு அரசர்சபையே
வடிவோடுவருமென்று மன்னவனைச்சொல்லுகிறான்
என்னவடிவாக யிருக்கிறுயோநானறிபேன்
இவனைப்போல்பெண்கள்தான் செங்குத்திடையாதே
நாட்டிலுமையாதே நாயகியான் தன்போலே
எனறமனதில் இகைத்துவழியேனீரோ
தருமாபுரிக்கல்லோ தானடந்துபோனாரோ
எனசெய்வேனீஸ்வரரோ நானே துமறிபேனே
கிழக்குமுதல்களோக்கி பார்த்தாளேரசுகண்ணி
பக்கத்தில்தோழியவன் பாக்கியவளே துசொல்வான்
முத்தமுடிதரித்த முடிமன்னரசாக்கன்
என்ற-தாதிபவன்சொல்ல கைபல்லால் தான்கேட்டு
தெற்குமுதலாகத் திரும்பினான்மெல்லியவன்
பக்கிருந்தவன் பாக்கியவளே துசொல்வான்
வச்சிரமுடிதரித்த மந்திரிசன்ராசரம்மா
மண்டலத்தையாளுகின்ற மகாராசரசரம்மா
மாலைகழட்டியே மன்னர்மேல்பாடுமென்றான்
மேற்குமுதலாகத் திரும்பினான்மெல்லியவன்
பக்கத்திலிருக்கின்ற பாக்கியவளே துசொல்வான்
பயுத்தத்தாராசாக்கன் பல்லக்குதாரகளம்மா
திக்காசையாளுகிற துரைகணியர்களம்மா
மாலைகழட்டியே மன்னர்மேல்பாடுமென்றான்
வடக்குமுதலாகத் திரும்பினான்மாதன்னி
பக்கத்திலிருந்ததொரு பாக்கியவளே துசொல்வான்
திக்காசையாண்டதொரு துரைகணியர்களம்மா
வடதேசராசாக்கன் மன்னரிவர்களம்மா
உன்னழகுக்கேற்ற புருஷனிருப்பான்டி
உன்-மனதுக்கிசைந்த மனவாளந்தானிருப்பான்
மாலைகழட்டுமென்றான் மாதரினங்கொடியை

பவளக்கொடியான் அருச்சுனை மாலைதரித்தல்.

புத்தபல்கீர்த்தன்னார் மவளக்கொடியாதாம்

அப்போ-பாணாநிலைத்தாளே அளவற்றசிக்றையிலே
 பாணாநிலைத்தாளே எண்ணமற்றசிக்றையிலே
 ஆகாயவாணியம்மர அம்மன்பிடாரிகளே
 மஞ்சளமுநியரே மடிசேலைக்காரிகளே
 பொங்குகயினரே பொற்கொடிபாண்டவரே
 இல்லாததுதேவதைகள் எல்லோருக்குணையிருக்கள்
 ஆவாய்சொக்கரே அங்கயற்குணமினாட்சி
 மதரைமினாட்சிபம்மன் ஸந்தாதுணையிருக்கள்
 என்னைப்பிறப்பித்த ஈஸ்வரரேதுணையிருக்கள்
 மாலன்பெருமாளே மங்கைநல்லட்சரியே
 ஆயன்பெருமாளே யனைவருக்குணையிருக்கள்
 முப்பத்துமூக்கோடி முனிவரெல்லார்க்குத்திருக்கள்
 வசிஷ்டருக்குநியம்மாள் மணிமாலைத்திருக்கள்
 நான்-ஆயவமிட்டமாலே அருச்சுனர் தன்மூத்திள்
 நான்-சுழட்டிவிட்டமாலேது தேர்ச்சியன் தன்மூத்திள்
 அருச்சுனனுக்குத்தன்மூத்தி லுழைமாலையிலேனும்
 என்னவடிவாக இருக்கிறோனாநியேன்
 தேவரைத்தானினைத்து சுழட்டினுன்மாலேதன்னை
 சுழட்டிவிட்டமாலேது தெய்வநிலைகம்போருது
 ரூபியமண்டலத்தை சுற்றியுலாவுது
 எதிர்பட்டதேவர்களை வாவரையும்பார்த்துநரும்
 நாறுபக்கத்து ருசாக்களைசுற்றிலரும்
 தேடிபெயர்க்குதே தேர்ச்சியனருச்சுனரை
 ஆர்ப்பின்பிபாலாக இருந்ததோருச்சுனர்மேல்
 வாழ்ச்சியன்தோள்மேலே வந்துவிழுந்தது
 பிராமணத்தன்மூத்திள் விழுந்ததுபூமலை
 தேவதாந்துமிழுழங்க தேவர்பூமாரிபெய்ய
 ஆகாயபேரிகைதா வடிபடுதமிழிதிமென்ற
 புஷ்பலருஷத்தான் பொழிந்தார்கள்தேவரெல்லாம்
 ஆரட்சிமணிகளு மடித்ததழைசயுடன்
 சோம்புராசாக்க ள் துரைகளவர்பார்த்தவிட்டார்
 சோம்புராசாக்க ள்ளேகந்துரைபிருக்க
 மண்டலத்துருசாக்கள் மத்திரிகள்வந்திருக்க
 மற்றொருவர்நோள்மேலே விழாமலித்தமலை
 பார்ப்பான் கழுத்திலே விழுந்ததென்னபாலிது
 ஆர்ப்பின்பிபாலிட பிருந்தாளோவாரணக்கு
 வேதிபற்குமாலிட விதிந்ததென்பென்மனை
 செல்லமாய்ப்பென்பிறந்து சீரழிபாளாச்சே
 அருமைலாய்ப்பென்பிறந்து அம்பலமானீரே

பவளக்கொடிமாலை

கல்லெடுப்பரிசுக்கு காத்திருக்கோளாச்சே
பாதாளிபரிசுக்கு பார்த்திருக்கோளாச்சே
இத்தக்கிழவனுக்கு இதுக்காநான் வெண்வளர்த்தேன்
குருட்டுக்கிழவனுக்கே கோடிஞாள் தபசுபண்ணை
மொட்டிக்கிழவனுக்கே வேணான் தபசுபண்ணை
சண்டிக்கிழவனுக்கே தனிமாலைகுட்டியிட்டாள்
இத்தக்கிழவனுக்கு அவர்தான் அழியிட்டாகள்
பாவிக்கிழவனவன் பத்தனுக்குள்ளன்வந்தான்
ஆர்காண்பிராமணரே அழகுமலைதாருமென்றார்
பெண்ணரசிபாட்ட பூமலைதாருமென்றார்
அப்பேரதவான்விசய னாரியனுமேதசெய்வான்
பங்கபஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாட்டு
மாலைதரிக்கிறார் மன்னவர்களை றசெல்லி
பிச்சைகருவத்திடத்திற் பூமலைபாட்டுகிட்டாள்
வேணுமென்றவந்தேனெ மெல்லியகாமலைபிட
இவளைநான் பென்னைவைத்து என்னசெய்யப்போனப்பா
தன்னாதமிழவனுக்குத் தையருமென்காணும்
எனக்கிட்டமாலைதன்னை எடுத்துத்தரித்துக்கொள்ளும்
மாலைதரித்துக்கொள்ளும் மங்கிலிபஞ்சுட்டுகிறும்
உங்களுக்குப்பெண்டிருக்க வுகைத்திலுள்ளபடி
வளர்த்துபெடுத்தீர்கள் மாலைதரித்திடங்கள்
இந்தாறுமாலைபென்று ஈபந்தார்பிராமணரும்
அந்தச்சமயத்தி லாரணங்குதான்கேட்டு
பங்கபஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியோடிவந்து
என்னை யும்பெற்றெடுத்த இயலானவண்ணாவே
மாளாக்கிழவனுடன் வார்த்தைகளை னுங்களுக்கு
என்றலைதிப்பயனை எவருமறிவார்கள்
ஆதிசெவ்வன் மெழுத்தை ஆருமறியார்கள்
எல்லாத்தலைவிலும் ஒரொழுத்துகொழுத்து
பாவித்தலைவிலிந்த பிராமணகாரெழுதிவைத்தார்
கதையைத்துணைக்கவல்கென் காவேரிநீர்தவல்கென்
என்விதியைத்துணைக்குகைக்கு வெல்லவகையறியேன்
அன்றெழுதுமாதிரிவன் அழித்தெழுதப்போறதில்லை
தலைவிலெழுதினதைத் தன்னிலைத்தப்போறதில்லை
எட்டிலெழுதினதை எடுத்துகாக்கப்போறதில்லை
தலைவிலெழுதினது தவருதொருக்காணும்
ஒருவனுக்குமாலைபிட்டா ருலகத்தாருள்ளபடி
இருவருக்குப்பெண்டாக விருப்பேனான் தகப்பா
வாரும்பிராமணவென்று கதைகையைத்தான்பிடித்து
மாணிக்கவாசலிலே மறைபவனைக்கொண்டுகொண்டு

அந்தச்சமயத்தி லாவன்பெருமாளும்
செந்தும்பிப்பாலை ஸ்ரீராமர்வடி வெடுத்தார்
சிவ்வென்றுதான்பறந்து தேன்மொழியாள் தன்செவியில்
வந்துவழைத்தார் மயிலையாள் தன்செவியில்
அஞ்சாதேயஞ்சாதே வருத்தங்கையஞ்சாதே
ஆனாழகுமன்னன் அர்ச்சனாசன்கான்
என்றுவுரைத்தா ரிளங்கொடியாள் தன்செவியில்
அருஞ்செவியில்தா னுரைத்து ஆபனம்போயிட்டார்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணன் பவளக்கொடியாளும்
வேடத்தைமாற்றி விசைபர்வடிவெடென்றான்

அருச்சுனன் கிழம்பிராவணவடிவையகிட்டுத்
தன்சுபரூபமெடுத்தல்.

சோரம்புராசாக்கள் சிந்தைகுளிர்த்துவிட
கண்டபேர்பயந்துவிட கால்கைதெமொற
சிந்தைகுளிர்த்துவிட தேர்ச்சியன்வடிவெடுத்தார்
அங்கங்குளிர்த்துவிட அருச்சுனன்வடிவெடுத்தார்
முன்னமுகம்பின் னமுகம் முதுகெட்டச்சேகைகளும்
பல்லிலேபாசவினை நாலிலேபட்சத்திரம்
நாலிலேபட்சத்திரம் கயனகிழிபார்வைகளும்
மாயன் தயவாலே வான்சிசுபன்ரூபமாகார்
ஆயன் தயவாலே அருச்சுனன்ரூபமாகார்
கண்டவர் தான்மயங்க காண்டபன்வடிவெடுத்தார்
பார்த்தவர்கள் தான்மயங்க பார்த்திபன்வடிவெடுத்தார்
ஐந்துபிராய மறிபாப்பிராயமென்று
அச்சுதானந்த ரைபருவந்துவிட்டார்
பவளக்கொடியாறு பார்த்துமகிழ்துவிட்டான்
சோரம்புராசாக்கள் தேர்ச்சியன்றனைக் காண்டு
கண்டுகிழிந்தார்கள் காண்டபன்ச்சுனரை
பார்த்துமகிழ்த்தார்கள் பார்த்திபன்ருச்சுனரை
விசயனமுகுண்டு மெத்தமகிழ்த்தார்கள்
அங்கள் - மகளர்க்குபேத்த மணவாளன்வந்தீரோ
அருச்சுனரைப்போலாக வாராமலாணழகா
பிராமணவடிவாக ஏனெடுத்திர் புண்ணியரே
வந்தென்னைப்பெண்கேட்டால் கொடுக்கேனென்றசொல்லுமே
நனைக்கிழவனைப்போல் பேன்காண்வடிவெடுத்திர்
என்றுமனமகிழ்ந்தா ரிபலானராசாக்கள்
அந்தச்சமயத்தி லனந்தமான ஹரைகௌல்லாம்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணன் பவளக்கொடியாளும்
ஆரியமாமாயிடு அழைத்துபோகக்கண்டவர்கள்
இஞ்சிதின்றரூர்த்துபோ லேக்கரித்தருசாக்கள்

மிருத்தங்கிழவனுக்கு வேதிபர்க்குவாய்த்தென்று
 அங்கிருந்தென்பல னென்றெண்ணிராசர்கள்
 அவரவர்மாளிகைக்கு அணுவரும்போகலுற்றார்
 சேறும்புராசர்கள் துரைகளவரோடுசொல்வார்
 மில்லிசபனருச்சுனை வேந்தர்வாவழத்து
 கல்லவேளை தப்பாமல் ராகுதலம்வாறாமல்
 வாச்சிபங்கள் திபாச்சிபங்கள் வாராதவேளைகண்டு
 சேனைமனைபோட்டு சேனைபந்தலிட்டு
 சென்னலரிக்கொண்டு செங்கதிரோன் பொங்கலிட்டு
 மாப்பிள்ளையும் பெண்ணையும் மனைமேலே குத்தவைத்து
 மூத்து துபிராமணஸ்தீர்கள் மூத்து முளை தெளிக்க
 சாதுங்கரமும் சந்திரர்க்குமூன்பாக
 அம்மிவலமாக அரசாணிமுன்பாக
 வேதப்பிராமணர்கள் வேதங்களோடு தவிர
 ஓமப்புகைபெறிய லுடனாகவே தஞ்செல்ல
 காப்பரிசிதான்வழங்கி கங்கணமூங்கட்டினார்கள்
 சேறும்புராசர்கள் துரைகளெழுந்திருந்து
 மாவுக்கழுதா லும் மஞ்சளூடெலவிறையும்
 தாலியுக்கறையுந் தாண்டொண்டிவந்தார்கள்
 குருகுலத்தாராசவே குந்திமகனாரே
 மந்தாரக்குந்தியரும் பெற்றமகனாரே
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணன் பவளக்கொடியாரை
 தந்தேனுனக்கீத்தேன் தாரைநீர் பிடியுமென்றார்
 காதுக்குமிஞ்சியிட்டார் கைக்குகளை யாழியிட்டார்
 கைபலகைத்தாண்டொடுத்து தாரைநீர்வார்த்தார்கள்
 ஏந்திழைபைத்தாண்டொடுத்து இஷ்டநீர்வார்த்தவரும்
 மாலைதரித்து மணமாலைகுட்டுமென்றார்
 அப்போதருச்சுனனு மாயனை ந்தானினைந்து
 தாலிகைக்கட்டினான் தேர்விசயனருச்சுனனும்
 பிரமமுடிமூன் துமுடி போட்டானே வான்விசயன்
 காப்பரிசிதான்வழங்கி கங்கணமூந்தானவிழந்தார்
 அம்மிமிதித்து அரசாணிகற்றிவந்து
 பெரியோர்களெல்லோரும் பெருக்கமனமெழுந்து
 மன்னவனுந்தேவியுமாய் மாளிகையினுட்புகுந்தார்.
 தங்கத்தின்மேகையின்மேல் தனஞ்சயனும்கீற்றிருந்தார்
 ஐம்பதபேரு மவர்களுடதேவிமாரும்
 பொங்கிமனங்குனிர்ந்து பொற்கொடிமாதொல்லாம்
 தனஞ்செயற்கும்தேவிபற்கும் சமமாகசேனைபிட்டு
 பாடும்பழமும் பரிவுடனே தாண்டொடுத்தார்

பாலமித்தமுண்டு பசிபாறித்தானிருந்தார்
அப்பாலவந்தமனிதருக்கும் மகாபெரியசேனைகட்டும்
அத்தரும்பன்னீரும் அழகாகத்தான் தெளிந்து
சந்தனமுகத்தெய்தி தாம்பூலந்தான்வழங்கி
பாரசீகதபுட்பம் பரிமளங்கள் தன்னுடனே
சூரியெருதானம் கொடுத்தார்பெரியோர்க்கு
தட்சணைத்தாம்பூலம் தார்வேந்தர்நான்கொடுத்தார்
வந்தமனிதர் மகாசேனையெல்லவர்க்கும்
கைக்குச்சலங்கொடுத்தார் சுட்டழகரெல்லவர்க்கும்
பந்தியமர்த்தி பரிமாறிபோசனங்கள்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்பருப்புநளும்
பத்துவகைபச்சடியும் பசிபாறியாவர்களும்
புத்துருக்குரெய்யுமாய்ப் போதயிகப்படைத்து
மூப்பமுஞ்சர்க்கரையும் அப்பளமுந்தார்படைத்து
ஆபாசந்தீரவே பாயாசந்தான்கொடுத்து
போசனங்கள் ஓண்டு புஷ்பவேந்தர்யாவருந்தான்
கைகாலம்பி கையிருத்தமன்னரெல்லாம்
வேடிக்கையாக விற்றிருந்தார்பத்தலிலே
அப்போ-வெட்டியபாக்கும் மிகுமணக்குவெற்றியும்
சொன்னபுஷ்பமாலைகளும் சேடுசகலாத்துகளும்
வைத்துக்கொடுத்தார்கள் வரிசையெருபானம
ஒட்டைகுதிரைகள் உத்தமர்கள்மொய்பெழுதி
உத்தமரெல்லோரும் உள்ளங்களிகர்த்து
காண்மபனருச்சுணனும் கன்னியவள் கபங்கினியும்
ஊர்கோலமானபின்பு வந்தமனுத்தேவியும்
பன்னியரைமண்டபத்தில் பரங்குடனேபோகனுற்றார்
வந்திருந்தராசர்கள் மன்னவாகளெல்லோரும்
அவரவர்களுக்கியத்தை ஆளுகைக்குப்போனார்கள்
வாள்விசையங்கோமானும் மருவுண்டோனிருந்தான்
பதினாறுகளாக்க பார்த்தன்வந்துமாலையிட்டி
இப்படிபாக யிருக்கின்றவேளையிலே
அல்லிப்பெருமாளும் ஆரணங்கேதுசெய்தான்
மருடத்துரைச்சியரும் வாழ்வகையல்லியரும்
கொச்சித்துரைச்சி கொடிமதுரைபல்லியரும்
மச்சிதுரைச்சி வடமதுரைபல்லியரும்
காலியிந்தானெழுத்து கனிவாயைச்சுத்திபண்ணி
பாணகொண்பெல்லிளக்கி ஒலெடுகாண்டுகாவழித்து
பொய்கையிப்போயிரங்கி பெருக்கெய்யுமப்போது
சாத்துகில்கொத்து இழைசேர்த்தபட்டுத்தி
வித்தகொத்தித்தொத்து சாதரிதப்பட்டுத்தி

சொக்கரானென்று திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு
 மதுரைமீனாட்சியரை மாநாவைத்தானினைந்து
 அரன்பூசைபரிபூசை அறுஷ்டானப்பண்ணியவன்
 இவ்விதமானதொரு அலங்காரப்பண்ணுற்றான்
 சல்லடத்தான் தொடுத்து தட்டியிருவெடுத்து
 தட்டியின்மேலொட்டியாணம் சாதாவிர்த்துதட்டி
 சல்லடத்தின்மேலேயவன் தாமரைப்பூச்சுக்குவிட்டான்
 சங்குவைத்தான் வெள்ளைவைத்தான் சாதிரிக்கபொட்டுமிட்டான்
 வலதுபுரத்துசுக்கிலை மாகாளியட்சரமும்
 தென்புறத்துசுக்கிலை தெய்வகன்னியட்சரமும்
 முத்துகபாயணித்து முதுகெல்லாமங்கிபொட்டான்
 வச்சிரகபாயணித்தான் மாரீசிகைய அங்கிபொட்டான்
 கிரீடபூஜைத்தி கிரீத்தியுடன் தானணித்தான்
 அங்கிகபாயணித்தான் அல்லிமலர்நாபகமும்
 கேடயவல்லையமும் கிளிமொழியான் தான் தரித்தான்
 மந்திரவாளெடுத்து வலதுகையில் தான் பிடித்தான்
 பதினெட்டு ஆயுதமும் பத்தினியாள் தான் தரித்தான்
 முத்துமிதிபடியை தொட்டுநடந்து வந்து
 வசந்தமணிமண்டபத்தில் மாதவளும்வந்தமர்த்தான்
 மொழிந்த மண்டபத்தில் கொம்பளையும்வந்தமர்த்தான்
 மந்திரியவளசேனை மயிலினையும்வந்தமர்த்தான்
 தாதுகளுக்கோழிகளுக் கையலகைச்சூழ்ந்தமர்த்தான்
 செங்கையலத்தாதி சேனாபதியவளசேனை
 வெண்சாமரைக்கவுரி விசியவன்பக்கம் கின்றான்
 ஆலவட்டஞ்சாமரை அருக்கினிமார்விசுவர
 மல்லிகைகிசிகளும் பயில்விநிதான் விச
 செண்டாடிபந்தாடி தேன்மொழிமார்துழந்துவா
 கேளிக்கைபார்த்து இருக்கிறான் கொம்பளையான்
 சந்தேதம்பார்த்து இருக்கிறான் கையலகைகள்
 முத்துகிறீற்றவந்தகரும் வேணகணக்கர்களும்
 கணக்குகட்டுதானெடுத்து கடுகவேவாரர்கள்
 கொம்பளையான்முன்னேவந்து கும்பிட்டுதெண்டனிட்டார்
 கைகட்டிநின்றார்கள் கட்டழகரெல்லவரும்
 மகுடத்துரைச்சியவன் வாழ்வாசியேதுசொல்வான்
 முத்துகொடுத்ததும் கிறீறகணக்குகளும்
 அண்ணாடங்கணக்குகளென் அம்பலத்தேவாராமல்
 எட்டுநாள் கணக்குகளும் எழுதியுடியமென்றான்
 எட்டுநாள்வாராமல் இருக்கவாய்ப்பென்ன
 ஒருமுத்து குகைத்தரிலே உயிர் உழுவில்மீபாட்டிடுவென்
 இருமுத்து குகைத்தரிலே கால்களத்திடுவென்

பாபாற்பொறிபறக்க வலதுகண்ணுனைவீச
 செந்தலைநாகம்போல் சிறிபெறிபார்தான்
 கண்ணுன்பொறிபறக்க காதலனைவீச
 பாபாற்பொறிபறக்க வலதுகண்ணுனைவீச
 ச்சம்பழம்போ லிருகண்ணுந்தான் சிலக்க
 கோவைப்பழம்போலே கொள்ளுகொண்டுவீசதுபார்
 கண்டச்சதைகளைக் கடித்துமிழந்தாளல்லியரும்
 கணக்குக்கடிகாரி கைகால்நெடுக்கிட்டார்
 ரட்டுநாள் கணக்குகளும் எழுதிமுடிக்கலுற்றார்
 கணக்குமேல்கண்ணு யிருக்கிறாள் கன்னியரும்
 ரூராலுக்கடியே ஆற்றவொண்ணுக்கோபமப்பா
 அந்தச்சம்பத்தில் அங்குவாராணபுலத்தினும்
 விதிவிலாசமது விளைபாடியேல்வேந்தன்
 தங்கத்தேரோட்டியே தனஞ்செயன்புத்திரனும்
 மிசம்பொந்தேரோட்டியே ஈத்திரவிதிபெல்லாம்
 முத்திந்தேரோட்டியே முடிமன்னர்விதிபெல்லாம்
 மாலிக்கத்தேரோட்டி மதுரைத்தெருவிதிபெல்லாம்
 தண்டைபடைசபலே சதங்கைத்தகதென்ன
 அகையடமுங்கிண்கிணியும் அசைந்துமிழல்காட்ட
 கணையாழிசோதியிட கண்டசாக்கள்மின்ன
 வட்டமிட்டநெற்றியிலே வலிகுட்டிநின்நிலங்க
 சருவாபரணங்களும் தாழ்வடமுந்தானையை
 சிங்காரயிதயடியும் சிங்காணிகிலுளும்
 பக்கமிருபுரமும் பட்டாசுழுட்டிவர
 கத்திட்டமென்னரெல்லாம் கைகட்டியேந்திவர
 கட்டியிடிமன்னரெல்லாம் இருபுரமுஞ்சூழ்துவர
 பொற்பரிசுமேலாகப் பிள்ளைவருகுதுபார்
 வெருசனங்கன்கடி நெருங்கிடக்கொள்ளாமல்
 அங்கேநெருங்கிவந்த அருமகனைக்கண்டிவிட்டாள்
 அப்பாவருக ஆணழகரபுத்திரனே
 வருகவருகவென் வாழ்வெவருகவென்றாள்
 திருவரும்புவே தேனேவருகவென்றாள்
 கண்ணின்மணியே கருளினமேநீவருக
 கண்மூன்றுடைய கைலாசநாதரே
 சொக்கத்திருவாசலுக்குந் தூண்டாமணியினக்கே
 வைகைக்கரைதனக்கு மண்கமந்தசொக்கரே
 தப்பலுஞ்சொங்கும் கறைதுறையுமுள்ளவனே
 அப்பாவருகவென்ற ஆவலுடன்முத்தமிட்டாள்
 வாரிபெடுத்தாளே மதிமுத்திம்முத்தமிட்டாள்
 மத்தியேந்திமுத்தியிலேவைத்திருத்தாள்

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனும்குறவான்
 போதும்போதமென்கூச்சி பிள்ளைபக்கொஞ்சினது
 மைத்தரைக்கொஞ்சினது போதும்மாநாவே
 தக்கத்தேர்த்தாரோ தனஞ்செயனாரென்பாட்டன்
 செம்பொந்தேர்த்தாரோ திழுவேந்தரென்மாமன்
 மாணிக்கத்தேர்த்தார் வளநாட்டுரசாக்கன்
 முத்துத்தேர்த்தார்கள் முடிபுணந்தராசாக்கன்
 சித்திரவீதி தெருக்கன்பதினியாமும்
 மதுரைப்பெருத்தெருவும் மட்டில்லாவிதிகளும்
 பவளத்தேரோட்டவென்று பத்தினியேகான்கேட்டேன்
 அவ்வார்த்தைகேட்டாளே அல்லிப்பெருமானும்
 அருச்சுனன்போனதொரு சேதியைப்பார்க்கலுற்றான்
 பதினாறுநாளாச்சு பார்த்திப்பன்போனதுவாம்
 மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாருமென்று
 மைத்தன்மேலாணியிட்டு மாயாபிபேராளே
 சூணைமறத்தவனும் சூர்மேலேஆகைகொண்டான்
 எங்கேஉல்லாசமாக இருக்கிறாரோவான்மிகையன்
 அவன்-எமலோகம்போனாலும் இட்டுவந்துசங்கரிப்பேன்
 பாநாளம்போனாலும் பார்த்திபனைக்கொன்றியேவன்
 சூரபம்போனாலும் அதப்பண்ணிப்போட்டியேவன்
 என்று-சிறியேகண்ணிவந்து சிக்கத்தின் குட்டியைப்போல்
 கையைக்கடித்து கண்ணியருந்தாதுமிழ்தான்
 உதிரமுஞ்சுதைபுமர்ப் உமிழ்தாளேபூமியிலே
 காட்டாண்போலாகத் தேன்மொழியாளல்லியரும்
 சிக்கத்தைப்போலாக தேன்மொழியாளல்லியரும்
 உருட்டினாளிருகண்ணை ஒதுக்குறொர்சாக்கன்
 சூக்கரிந்துபற்கடித்து அதட்டியெழுந்தாளே
 சூறறுக்கடிபே ஆற்றவொண்ணாக்கோபமுடன்
 பாண்டிவளநாடானும் பஸ்பமாப்பறக்குது
 பகல்வத்திபோலாக எறிபுதேயிருகண்ணும்
 மைத்தனியிடுக்கி வளநாட்டாள்வாறாளே
 அறுபதுபேரொழுத்து அக்கோமோடிவந்து
 அம்மா-எந்தகடென்று அறிவாவிளக்கொடியும்
 எங்கேயிருந்தாலு மிட்டுவாரோமர்ச்சனரை
 இங்கேயிருமம்மா இருசருகையகமே
 என்றதேட்டுமவளே துசொல்வாளல்லியரும்
 எனக்கெதிர்தொல்லாதே பென்னுணையாவே
 அரண்மனை நிறவுகோல் அண்ணரிடகைகொடுத்தான்

அல்லிபாசாணி அருச்சுனன்மேல் படைபெடுத்தது

சூரடாமந்திரியே அறிவுள்ளகாருபாதி

சூரோபிபரிவாரம் அடங்குணப்பயனமென்றான்

காலாளுஞ்சேனைகளுங் கடுகவேப்பணமென்றான்
 தேர்தொண்டிலாருமென்றான் துரிதமாய்ப்போகவென்று.
 சொன்னபொழுதிலே துரிதமாய்வந்தார்கள்
 சித்திரத்தேர்தன்னைச் சோடித்தாமுகுபெற
 ஆறுவண்டிநூறுசட்ட மழானருத்துக்கால்
 குத்துக்கால்சொப்பனிட்டு கொடுக்கைதிரைவளைத்து
 கும்பக்கைசுமும் குடைகளலங்கரித்து
 அம்புறுச்சீலைபது அலங்காரம்பண்ணினார்கள்
 பாறுசாரிபுரவிபென்று பஞ்சகலியாணிபென்று
 தேசியெனும்புரவிபென்று சீவரத்தினகுதிரைபென்று
 நாலுபுரவிதனை கலமாயலங்கரித்து
 குதிரைகளைகொண்டெயந்து கொப்பெனவேகட்டினார்கள்
 அலங்கரித்தோம்பீதரையென்று அடிபணித்துவின்றார்கள்
 பயணம்பயணமென்று பயணப்பிரிதானடித்தார்
 இப்போதுபயணமென்று யியல்பாகதானடித்தார்
 கானலுக்குத்தானெடுத்தார் கறுப்புநல்லகடாரம்
 வெப்பயலுக்குத்தானெடுத்தார் வெள்ளைநல்லகடாரம்
 பனிகளாக்குத்தானெடுத்தார் பச்சைநல்லகடாரம்
 யானையின்மேலேடராவும் குதிரையின்மேல்கண்டராவும்
 கறுப்புநிலசான்செகப்புநிலான் கலந்துபிடித்தார்கள்
 யானைகளாறுகோடி அசுவங்களைமுக்கோடி
 தேர்களைமுக்கோடி தேரணிகளமுக்கோடி
 அமரதருஞ்சமரதரும் ஆஸ்தானமகரதரும்
 கலிகர்க்குத்துங்கர்க்குளும் கன்னடியமராட்டியரும்
 ஈழத்துவங்கணரு மிளநாட்டுச்சேனையும்
 ஒளிவானபாகுதரும் ஒட்டியருஞ்சோனையும்
 சட்டைகழட்டாத சாமார்த்தியரானவரும்
 குப்பாயம்வரக்காத குலமன்னரானவரும்
 மட்டில்லச்சேனைகளும் மன்னர்பயணமானார்
 பட்டயமுஞ்சூரிகளும் பாக்கானகவுரிகளும்
 நிமிசரபெரியலகு நேரிசமம்பெரியகத்தி
 உலிசமுஞ்சூரிகளும் குண்டுதப்பாக்கிகளும்
 சக்கரமும்வேலுர் தடியும்பெருவுலக்கை
 உன்மட்கில்துஞ்சுண்டையில்துஞ் சிக்காணிய்ச்சிவில்து
 எண்ணுஞ் சூபுதமு மெடுத்தகாரிற்செட்டினார்கள்
 பாளையங்களுள்ளதெல்லாம் பயணங்களச்சுதம்மா
 ஆகையின்மேல்பிரிகை அடிபடுத்துமுதுகுமென்று
 ஒட்டையின்மேல்கப்பத்து ஓசைகளெம்புருது
 அண்டங்கிடுகென்ன ஆகாசம்கெஞ்சிட

அடங்காதகோபமுட னல்லிமலர்நாயகியான்
 அலங்கரித்ததேர்மேலே ஆரணங்கேறினான்
 இடுக்கியபிள்ளையுட னேறினான் தேர்மேலே
 மந்திரிபவனசேனை மங்கையவள்தானேறி
 தேவாதிருப்பினான் துசிதமாயட்சணமே
 சுற்றிக்குடைபிடித்தார் சூரியனைத்தான்மறைக்க
 பக்கங்குடைபிடித்தார் பகலானைத்தான்மறைக்க
 கவித்துகுடைபிடித்தார் கதிரோனைத்தான்மறைக்க
 அடிமெடுபேரினை அங்கரத்தானதிர
 எட்டுநிலைகடுங்க இளங்கொடியான் தான்வானான்
 இரதகசுதூரமுடன் நாலுலகைசேனைகளும்
 மவனியும்மாவனியும் மற்றுமுள் ஈராசபலன்
 வருகுதுவெருசனங்கள் மண் ணுவின் ணுங்கொள்ளாமல்
 செந்துளெழும்புகுது சூரியனைக்கப்புதங்கே
 கருந்துளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புதங்கே
 அண்டரண்டத்தானதிர அடித்தார்கள் பேரினையை
 பூமிமெடுவென்ன பேரினையைநாடிக்க
 கடங்கீச்சலிடலே காளின்னத்தானடிக்க
 அஷ்டதிக்கெங்கும் அதிரின்னத்தான்முழங்க
 அண்டமெடுவென்ன அடித்தான்பறையோசை
 ஆனைபணிகடக்க அரசமன்னத்தானடக்க
 குதிரையணிகடக்க குலசேதர்பின்னடக்க
 தெத்துக்கடந்து தெருவித்தான்கடந்து
 அங்காடிவிதியது ஆசிரந்தெருகடந்து
 குச்சிலியர்விதி குலமன்னத்தான்கடந்து
 பிண்காங்கடைத்தெருவும் பின்னிட்டுமுன்னடந்தார்
 வைகைக்கரைகடந்து மதராபுரிகடந்து
 பட்டணத்தைவிட்டு பரிவாய்கடந்தார்கள்
 கட்டுசெடிதாண்டி கரிபமலைதாண்டாண்டி
 ஆறுசுனைதாண்டி அரிபவனங்கடந்து
 சில்லன்றபூத்த செடிதன்வனங்கடந்து
 புன்னென்றபூத்த புலியின்வனங்கடந்து
 வேங்கைகிருக்கும்வனம் வெண்களப்பூத்தவனம்
 எட்டடியேங்கை கிருக்கும்வனங்கடந்து
 பத்தடியேங்கை பருத்தவனங்கடந்து
 அறுபத்தடியேங்கை படர்ந்தவனங்கடந்து
 சிங்கமுனையவனம் சிறுபுலிதாங்குவினம்
 சூனியுலையவனம் அன்னபட்சிதாங்குவினம்
 கெண்டபோண்டங்கள் இருக்கும்வனங்கடந்தார்
 பாநிரிமுண்டி பருத்தவனங்கடந்தார்

நுகராரைக்குறாரை உயர்ந்தகெரம்பிந்தானிருக்க
 நுகராரைக்கிரைதேடும் கதலிவனக்கடந்தார்
 மயிலைகைகேட்கும் மார்தோப்புதானடந்தார்
 சக்கள்துழையாத இருண்டவனக்கடந்தார்
 அண்டாறிபாத காண்டாவனக்கடந்தார்
 வேந்தாறிபாத வெளிக்காடுதானடந்தார்
 சந்திரர்களுக்குரியர்கள் காணாணக்கடந்தார்
 வெகுதூரம்வருகையிலே வேல்பொருதுங்கண்ணனும்
 பவளம்வினைவின்ற பாக்தானகாடுகண்டான்
 தூரத்தில்கண்டவுடன் செல்வனவனேதுசெல்வான்
 காக்களைப்போனது இக்காடோ ஆச்சிவென்றான்
 ஐயாவென்றுசொல்லவே அடித்தாள் தவடையிலே
 அடித்தபொழுதிலே பவறிப்புலம்பிவிட்டான்
 பாவியைநினைக்கவல்லோ பாவனைபாணடித்தேன்
 நான் று-மைந்தனைக்கொஞ்சியல்லோ மடிமேலேவைத்தாளாம்
 அப்போ-மதுரைப்பரிசனங்கள் மகாசேனதாண்டந்தார்
 மதுரைபடைத்தலைவர் மந்திரிகள் காரியக்காரர்
 சேனாபதியமுதல் சமர்த்தர்கள்குழந்துவர்
 ஐந்துபட்சக்குதிரைகளு மெல்லியகாசகுழந்துவர்
 ஆனைபவுந்தகளு மாரணங்கைச்சுழந்துவர்
 சேனாப்பரிசனங்கள் சொல்லமுடியாத
 இப்படியாக எச்சரித்துதானடக்க
 அப்போது-காடுபெறிகிறதும் கன்றுப்பிரட்டிரதும்
 ஆனைமேல்பாரி அசைகிறதும் குறுங்குவதும்
 குதிரையின்மேல்கடாரம் கடஅசைகிறதும்
 குதிரையிரியாமல் கடகடக்கதுற்றான்
 அப்போது அல்லியரும் ஆரணங்குமேதுரைப்பான்
 ஆனைகளை றுகோடி குதிரைகளேழுக்கோடி
 மதுரைபடைகளெல்லாம் மன்னுவருகுதடா
 மதுரைவளநாட்டின் மகாராசர்க்கேட்கதுற்றார்
 அப்போ-அம்மாவருகிறது ஆனைப்படைகளெல்லாம்
 பாண்டிவளநாட்டாளும் பலனக்காடுபோப்புருந்தான்
 வெய்யல்லிடாய்த் தவந்து கிழந்ததேசேனாகளும்
 மாதையடைக்கிறதும் கணையாவருகிறது
 காக்கைவாட்டுகிறதும் ஈடுதாக்கிழக்கிறதும்
 வாடிமயங்கினார் மயிலைபாள்சேனை பெல்லாம்
 அந்தச்சமயத்தி லாரணங்குதான்கேட்டு
 பாணையிறங்குமென்றான் பத்தினியளல்லியரும்
 கடாரம்போடுமென்று கொப்பெனவேயிரங்குமென்றான்
 பஞ்சன்னகடாரம் பவறிகைபம்போட்டார்கள்

விதிவிதிகளையே பமர்ந்தபாபிகள்
 ஆனக்குடேறவும் குதிரக்குகொட்டாவும்
 மாட்டுக்குத்தம்புகளும் மனிதருக்குடாரம்
 பாபிகள் தோறும் படிக்கொடுத்தாள்களியும்
 இப்படிபாக இருக்கின்றவேளையிலே
 கானகத்தினுள்ளிருக்கும் கனவேடர்வந்தார்கள்
 பாபியிரங்களை கைப் பார்த்தார்கள்வேடுவர்கள்
 இத்தனைகாலமாய் இதுகொண்டிருந்தால்
 இப்படிக்குப்பாபிகள் இவ்வுலகிற் கண்டதில்லை
 இப்பெரியகானகத்தில் இருக்கிறும்வெகுளாய்
 இவ்வனத்தில்கூடும் பார்த்ததில்லைவெகுளாய்
 இதுவென்னகாலமே என்றமனத்தினெண்ணி
 என்றல்லையேடுவர்கள் பெச்சரித்தவந்தார்கள்
 அப்போதுமத்திரிகள் கண்டார்கள்வேடுவர்கள்
 ஆர்ப்பாறிகளென்று கேட்டார்கள்ப்போது
 இந்தநல்லகானகத்தில் இருக்கின்றவேடுவர்கள்
 என்றமவர்கொல்ல பெச்சரித்தமத்திரிகள்
 பிடித்துக்கொட்டார்கள் பெண்பெருமாள் கண்டயிலே
 அவர்கள்-கும்பிட்டுகின்றார்கள் கொம்புண்பாள்முன்பாக
 மருடத்துகாச்சிவவள் வாழ்வாசென்றுகிட்டாள்
 எத்தலையேடுவரே எனக்கரியச்சொல்லுமென்றான்
 இந்தவனத்திலே ஏனம்மாயிற்றுந்தாய்
 கதண்டுகொளிகொட்டி காவலர்கள் தான்மடிந்தார்
 முகமறிப்பேகை மொய்க்கும் கதண்டன் தான்
 இந்த-கானகத்திலம்மா கதண்டுகளிகள் தான்
 பவளம்பெட்டவந்தார்கள் பாருகில்மெத்தவுண்டு
 கதண்டுகொட்டிமடிந்தவர்கள் கணக்குமிதயில்லை
 எங்கள்-ஆச்சியெழுப்பிவொன் அனந்தங்கேடிசேனைகளை
 என்றசொல்லவேடுவரும் யேந்திமுழப்போதுசெய்வாள்
 இதுபாருடைபாச்சியம் என்றாளே அல்லியரும்
 ஆனந்திளென்னுச்சி அடைவாகச்சொல்லுகிறும்
 சோம்புரசாக்கள் துரைகணகாரம்பதபேர்
 பிள்ளையிலுபென்று பெருந்தபகண்ணினார்கள்
 கைமத்தனிலுபெறு வருத்தித்தவகபண்ணார்
 குமாரனிலுபென்று கோடிதபகபண்ணார்
 ஆருக்கும்பிள்ளையிலு பென்றாளே பின்பரியாள்
 அப்போ-பாமகிவன்மனமெழுந்து பவளங்கொடிபாளை
 பாருகெய்யுண்டபண்ணார் பாமகிவன் ப்போது
 பவளங்கொடிபாளைன்று பேரிட்டாரின்பாணார்

அப்போ-சேரம்புராசாக்கள் துறைகளவெல்லோரும்
 பிள்ளைகலியினால் பெண்ணென்று சொல்லாமல்
 அவளை-பெடுத்துவந்தவளர்த்தார்கள் சேரம்புராசாக்கள்
 பெண்ணென்று சொல்லாமல் பிள்ளைபென்று தான்வளர்த்தார்
 அவள்-மீறிநடந்தாளே மெல்லிருதயானை
 பிள்ளைபென்று சொல்லி பேர்மருடஞ்சூட்டினார்
 அந்தமுடி கொண் டாளுநெருளிசாச்சிபததை
 பதினாறுதன்வருஷம் பட்டமரசாண்டாள்
 அவளை-கொள்ளவருவார்கள் கோடானகோடியுண்டு
 அவளை-மாலைபிடவந்தவர்கள் மட்டுமிதங்களில்லை
 நித்தியகண்ணியாகவே இருந்தாளின்னுள்வரைக்கும்
 குருட்டான் குருகுலத்தான் குத்திமகனருச்சனன்கான்
 சந்தனவடிவமுடன் தருமாசனத்தம்பியவன்
 தேமுனும்ராசனுமாய்த் தேசத்திலவந்தவரும்
 பவளக்கொடியாளை பத்தினியையமையிட்டு
 பதினாறுநாளாச்சு பத்தினியையமையிட்டு
 அந்த-ஆனந்தவாழ்மாரி யவளமுள்ளராச்சிபத்தை
 இராசமுடி தரித்து கலமுடனையாளுநெருள்
 அவ்வாந்தகைகட்டாளே அல்லிப்பெருமானும்
 சிறியெறிபந்து சிக்கக்குட்டிபோலெழுத்து
 கொக்கரித்துதானெழுந்தாள் கொள்ளுக்குருகியைப்போல்
 ஆடா தூதுவனே அழையுங்கன்யேடுவரை
 காலவிலைகையுமென்றான் கட்டழகவேடுவரை
 மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவருவேனென்று
 வந்தன்மேலானையிட்டு வந்தாரேவான்விசயன்
 மாலையிட்டுக்கொண்டு வாழ்த்தினாகாணாச்சே
 யமலோகம்போனானும் பிட்டுவந்துசுக்கரிப்பேன்
 ஆகாயம்போனானும் மாருபந்துகன்வருவேன்
 பாதாளப்பேரனானும் பார்த்துமேகொன்றிடுவேன்
 எரிபாந்துகன்சுவந்துளமுந்தாளேபத்தினியான்
 அப்போதுமாவரு மறிந்தாரேயிவ்வண்ணம்
 மோசன்கள்கந்து முடித்துதேயர்க்கனற்கு
 ஒன்பதவதாரம் ஒக்கப்பிறந்தாரே
 பத்தவதாரம் பாக்கப்பிறந்தாரே
 அப்படிப்பட்டதொரு அருக்கனராசனை
 சுக்கரிக்கவல்லவோ நினைத்தாளேகதபனக்கான்
 அண்டர்க்களத்ததைபெண்காம் பெற்றவளாரனக்கு
 சொக்கவலிகையுண்டு சுத்தியானல்விபற்கு
 அறிந்துமிருப்போமே அல்லிகல்லாள் சன்மர்த்தகத
 எமாந்தகாமிருந்தா விடுக்கவருமச்சனற்கு

சூரியனுடைய மூர்த்தியானவர் அல்லிபாசானியுடைய பாணியங்க
எல்லாவற்றையும் கொல்லும்படியாக கதண்டு
குளிகளை ஏகவிடுதல்.

என்று எழுந்தாரே எம்பெருமான்மேகவர்னர்
துவாரகையைவிட்டு சூரியமர்வந்துவிட்டார்
மாய்கையாய்வந்துவிட்டார் வனமாய்வனத்தனிலே
கதண்டு குளிகளைக் கடுவாவழைத்தார்
செங்குளிகளுக்குளகி சேரவாவழைத்தார்
அல்லிபரும்புத்திரரு மிருவரையுத்தப்பவிட்டு
சூனிகுதிரைகளை அடங்கவொண்ணுச்செனைகளை
அத்தண்டபேரையு மல்லவரைக்கொல்லவென்று
என்றது சொன்னார் எம்பெருமான்மேகவர்னர்

கதண்டு குளகி செனைகளைக்கொல்வது.

மாயவாரகைட்டு வருகுதுவண்டுகள்
பாணியத்தின்பாப்புதுது பதைக்கவேகொல்லுதுது
கண்டதண்டமாய்க் கடித்தமேபேடுதுது
கால்பிடுக்குதே எல்லவரைக்கொன்றிடுதே
குடலிப்பிடுக்குதே குப்பையில்தள்ளுதுது
அர்மாடி யத்தைபென்று அலரிவிடும்பாரும்
செத்துமடிந்தாரே சிவலாகம்போனாரே
அல்லிபரும்புத்திரரு மங்கிருனர் தப்பிவிட்டார்
மற்றபேரெல்லாரும் மண்ணுமடிந்தார்கள்
கண்டாளேபல்லிபரும் கனத்தகிராமிட்டு
இதவென்னபாவமிது ஏதுபறியேனே
அந்நீதமாகவே அந்நிலைவாரும்மாண்டார்கள்
எல்லாரையுத்தானெழுப்ப இளங்கொடியாந்தானினைத்தான்
ஆவ்வாய்சொக்க ஈண்டவனேவாருமென்றான்
மதுரைமீனாட்சியம்மன் வாழ்மதுரைசொக்கரே
ஆபத்ததீர்க்கவே ஆண்டவனேவாருமென்றான்
தொழுதுவணங்கியே தோத்திரம்பண்ணுத்தான்

சொக்கலிங்கரும் மீனாட்சியம்மையும் வருகிறது.

சொக்கராவறிந்து திடுக்கென்றுதானெழுந்து
அங்கபற்கண்மீனாட்சி ஆச்சியருந்தானெழுந்து
அல்லவரைத்தானெழுப்ப ஆண்டவருநீர்வருவார்
மாயாவறிந்து வந்துவிட்டார்சொக்கரண்டை
என்றுதையமைத்துனாரே எங்குநீர்பாரீரே
புருஷருந்தேவியுமாய் பேரவயனமென்ன
அல்லியுட்பாணியங்கள் அதமாய்மடித்ததுகான்
கதண்டுகொட்டிசெத்தவர்க்குக் கவனிபுலம்புகிறான்

அல்லவகாரானெழுப்ப ஆபரேபோரோனென்றார்
மாயன்பெருமானும் வார்த்தைகளே துரைப்பார்
இதுவொருகாசிமாய் கீர்போகாரணமென்
அடிபெனாகாதே நானெழுப்பமாட்டேனா
என்னுலையாகாதே எழுப்பிவிடமாட்டேனா
மயிர்க்கால்முறியாதே மாதரிடசேனை யெல்லாம்
எழுப்பிவிடுகிறேன் ஈஸ்வரரேதப்பாது
அரண்மனைக்குப்போக்கொன்று அனுப்பிவிட்டார்மாவரும்

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி அருச்சுனரை பழைப்பது.

சேரும்புராசாக்கள் சீமைநிலைவந்துவிட்டார்
அச்சதானந்தரும் அந்தநல்லவேளையிலே
காணிலித்தாமெழுந்து கால்கைகள் சுத்திபண்ணி
பூங்காவனத்திற்குப் போகிறவேளையிலே
மாயன்பெருமானே கண்ணென்க்கினார்
ஆயன்பெருமானே அடிபணிந்தாரெல்லவரும்
வாள்விசயனெங்கேயென்று மாவவனுக்கேட்கலுற்றார்
வம்பரவாருச்சுனனா ரெங்கேயென்றார்மாவரும்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணன் பவளக்கொடியாளருகே
சுதாரங்கமாடியே இருக்கிறான் தேர்விசயன்
வாள்விசயர்கோமானே வரவழைத்துவாருமென்றார்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமவர் அச்சதருமோடிவந்தார்
அருச்சுனனுத்தேவியரும் ஆசாரவாசலிலே
சொக்கட்டானாகிற வேளையில் தோழனவன்
கண்காட்டிதானழைத்தான் காண்மபனருச்சுனரை
கைகைபைத்தானறிந்து தேர்விசயன் தானெழுந்து
பூசைபண்ணிவாரோனென்று போய்கடந்தானருச்சுனனும்
அரண்மனைகளேழுகட்டு மந்தப்புறங்கடந்து
தெத்துகடந்து தெருவிதிவந்தபின்பு
ஆனழகனருச்சுனரே அரிமாயர்வந்தார் காண்
மாயன்பெருமானும் வரவழைத்தருண்னைபென்றார்
எங்கேயிருக்கிறா எம்பெருமாள் சொல்லுமென்றார்
பின்னைபார்கோலிவன்டை யிருக்கிறார்வாருமென்றார்

அருச்சுனன் வருவது.

என்றதுகேட்டுமவர் பிளவிசயன் தான் பார்த்து
பூங்காவனம்புருந்து புஷ்பமலர்பரித்து
மல்லிகைமூல்கை மலர்பரித்தேடிவந்து
மாயனிடபாதத்தின் வணக்கிபேதெண்டனிட்டு
கொண்மெந்தபூமலைக் குயிருபென்று தாண்டொரிந்தார்
மூக்காலடிபணிந்து முடிவணக்கிதெண்டனிட்டான்
அன்புபணிந்தான் அழகிபயர்வாறுவரும்

சூழிருஷ்ணன் சொல்வது.

தம்பியருச்சுணரே மன்னுபெழுக்கிரென்றார்
மூன்றாள் ளாறு பொழுதிலேவாரேனென்ற
மைத்தன்மேலானிடமிட வந்திரேவான்விசயா
மற்றமொருகன்னியரை மணமாலைகுட்டிணுப்
மகுடத்துரைச்சியவள் வனகாடிபொல்லாதான்
வெட்டிபெறிவாளே வீரமணிவாளாலே
கொல்லினைத்தாளே தொம்பினைபாள்மாதுகன்னி
வைகைநதிபாள் வந்தரேபடைகூட்டி
தன்மெடுத்துவந்தாளே தையலிளங்கொடியாள்
வடகொடியுறகத்தில் வந்துதண்டிற்விற்பது
ஆயிரம்கூடாரம் அங்கேவந்துபேரட்டார்கள்
என்செய்வீர்வான்விசயா என்றபெருமானும்

அருச்சுணன் சொல்வது.

ஆணுழமுகமன்னன் அருச்சுணனுமேதுசொல்வான்
மதிமயக்கமாச்சதே மாயவரேஎன்னசெய்வீவன்
எங்கேபோளித்து இருப்பேன் காண்மைத்துனரே
நான்-எமலோகம்போவேனோ ஏழலகங்கண்டவனே
நான்-பிரமலோகம்போவேனோ பெருமாளேசொல்துகென்றார்
நீ-சிவலோகம்போனாலும் நெர்வியராசாவே
நீ-பிரமலோகம்போனாலும் போப்பிடிப்பாளல்லியரும்
நீ-எமலோகம்போனாலும் இழுத்துவந்துசுக்கரிப்பான்
நீ-ஆகாயம்போனாலும் அம்புக்கொரியிவான்
நீ-பாதாளம்போனாலும் போப்பிடிப்பாளல்லியம்மாள்
இனிபென்னசெய்வீர்காண் என்றபெருமானும்
உன்-பாதாளமித்தத்திலே பாகநிசைந்திடுவான்
நான்-செத்துமடித்திடுவேன் சூரமரீபநிப
நான்-வல்லபிரானனை கல்லோடுமோதிடுவேன்
வேறேதெயிலில்லெபென்ற விழுந்தறிதெண்டனிட்டான்

கிருஷ்ணர் இருவரையு மாக்ண்டவர்போல்செய்தது.

ஆயன்பெருமானு மருளாணப்போது
எந்நாளுமுத்தனிட பிடிபோடாபெந்தனுக்கு
உன்னுலேபென்னபாக்கியம் உன்பெலன்கண்டேனடா
என்றத்தமாயவரும் இருவரைபுத்தானழைத்து
பலனாக்ண்டாட்டிலே பாராந்தார்கூட்டிவந்து
அருச்சுணன் தன்னுயிரு மச்சதன் தன்னுயிரும்
இருவர்உயிர்வாங்கி எம்பெருமானடக்கிவைத்தார்
கதண்டுகொட்டிசெத்தவர்போல் கதியமாதுன்பெண்ணார்
குடையிடுக்கியே குண்டிசரித்துவிட்டார்
வயிற்றைக்கிழித்து மணிக்குடையதொக்கவிட்டார்

குத்திசரித்து குடலெல்லாந்தொங்கிட்டார்
துண்டத்துண்டமாசுத் துணித்தாரிருவரையும்
நாய்க்கிள்கீண்டாத நன்னெரும்புமேயாமே
சக்கரத்தைத்தானெடுத்து சவாமிபார்க்காவல்வைத்தார்
பத்திரமாயிருமென்று பாரளந்தாரப்பேரது

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி ஓலைபெழுதுதல்.

மற்றமொருமாதத்தில் வந்துபெருமானும்
சேமக்குருத்தோலை வாரியத்தமாலவரும்
வண்ணக்குருத்தோலை வாரியத்தமாலவரும்
பொன்னினெழுத்தாணி பொருத்தவேகைபிடித்து
ஒப்பனமாகவே ஓலைபெழுதுகிறார்
சோம்புராசாக்கள் சென்றெழுதும்பாவியைபோல்
வெற்றிமதயாண விமனவந்தனக்கும்
நகுலசகாதேவ இராக்களையவருக்கும்
மந்தாரக்குத்தியற்கு மாளிக்பெருமாட்டும்
பொருசாலைப்பெற்றெடுத்த பதிவிரதைதுரோபதைக்கும்
ஆழாயிரவ கையன்மர்ப்பாண்டியற்கும்
மருடத்துரைச்சிவவன் வாழ்வரசியல்லியற்கும்
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளிரையிக்கும்
நாய்க்கிள்கீண்டெடுத்த நாககன்னிமங்கையற்கும்
சோரவளநங்கை சபத்திரையையிக்கும்
ஊருமதயாண உத்தமர்கள் தாற்றுவர்க்கும்
அக்கத்தரர்சுற்றத்தார் அரண்வோருத்தானறிய
உறவினமுறைபாரும் உள்ளவருத்தானறிய
வெள்ளிக்கிழகையில் விடியவைந்துநாழிகையில்
சோம்புராசாக்கள் துரைகனிபட்டணத்தில்
பவளம்வெட்டபோனிடத்தில் பார்த்தீபனர்க்கனனும்
அக்கதானந்த அன்புள்ளதேமுனும்
கதன்முகோட்டியாண்டார்கள் கட்டமுசென்றுசொல்லி
சாவோலைதானெழுதி தலைபுரத்தில்கட்டாரும்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் வெட்டியாரும் ஓலைவெட்டுபோருதல்.

அப்போது-ஆயன்பெருமானும் அருளாளரோதுசொல்வார்
வெட்டியாணப்போலாக வேடங்கொண்டபொம்பெருமாள்
கம்பளியைப்போர்த்து கையில் தடிபெடுத்து
தேட்டியைப்போலாகச் சாவோலைகைபிடித்து
ஒட்டப்படைபுரைய் வேடுகிள்கொப்பெருமாள்
அல்லிகல்லாந்தானிருக்கும் அவ்வழியேவாரூராம்
சண்டாளேதோட்டிதன்னை கட்டமுசெல்லியரும்
1. விதருயில்லாதே பவங்குளிறவேனையிலே
தேட்டியைக்கண்டவரும் துரைச்சிவவளையுரைப்பார்

ஸ்ரீகுமாரன் வெட்டியவருள் ஹிடென்டுபேரகர்.

அன்னாபடாதோட்டிபென்ற அழைத்தாளேபல்லியரும்
 வனம்மாளையழைத்தீர் என்றவனுக்கென் டனிட்டான்
 எவ்வுருதோட்டி எணக்கரிபச்சொல்லுமென்றான்
 சொம்புராசாக்கள் சிவையின்றோட்டிபென்றான்
 எந்தவுர்பூமிக்கு ஒலிக்கொண்டுபோதீர்கான்
 குருகாட்டுசெமைக்கு போரேனம்மா கொம்பினியே
 குருகுலவம்மிசத்தில் குந்திமனச்செனனும்
 தருமிடதம்பியாரம் தனஞ்செயனச்செனனும்
 வெற்றிமதயாளை விமருக்குத்தம்பியாரம்
 சொம்புராசாக்கள் துரைகளவர்பென்னை
 பன்தயகுரீர்கண்ணான் பவனக்கொடியாளை
 யதினறுகாளாச்ச பத்தினியைமாலையிட்டு
 கதண்டுகொட்டிமாண்டுகிட்டான் காண்டபனச்செனனும்
 ஆகையினாலே அனுப்பினாள்பென்னைபம்மா
 ஆல்கொண்டுபோறேன் உன் வந்தமியேபென்னாச்சி
 அவ்வார்த்தைதானே உட்டு அல்லியபரெறித்து
 ஒலையத்தாரும் உத்தமனேபார்ப்போமென்றான்
 எத்திழையாளமுன்னெடுத்து கத்தான்மடக்கோலை
 மடக்கோலைதனெடுத்து யாதித்துப்பார்த்தாளே
 அதிலிருத்தம்மமெல்லாம் அறித்துபுலம்பலுற்றான்
 விரித்தாள் தலைகூந்தல் விட்டெரிந்தாளம்பலத்தில்
 அப்பிகொண்டாளடிவறிற்றி லகர்த்துளையாள் திருமுரத்தில்
 கோட்டையிடிந்தாற்போல் குத்திக்கொண்டாள் தன்வயற்றில்
 பிச்சிகொண்டாள்மார்க்கைதைய பிடித்துகொண்டாள் தலைமிகை
 கோவேன்றசத்தமுடன் குமறிப்புலம்பலுற்றான்
 ஐயையோதெய்வமே அனியாயம்பண்ணீரே
 எங்கேயோவானம் இடித்ததுஎன்றிருத்தேன்
 தப்பாநெவானம் தலைவிவிடித்ததுவே
 தண்டெடுத்துவந்தேனே சண்டையிட்டுப்பிராட
 உயிரோடிருத்தால் உற்றசண்டைபண்ணுவனும்
 மடிந்தவர்தன் னுடனே வார்த்தைகளைமெனத்தனுக்கு
 என்-பந்தாவைபரிசெடுத்து பாரினிச்சிற்பேனே
 புருஷனை நானிழந்த பூமியிலெறிப்பேனே
 கூடமடித்தியேன் குலவயத்தினில்லாது
 மான்மெடித்தியேன் வைபுகத்தினில்லாது
 தீப்பாப்த்துபோவேனென்று சொல்லியழுதாளே
 உடன் கட்டையெறுவேனென்று உருவெழுதாளே
 அன்னாவேதோட்டியடா அழகுமைந்தன் தாரோடா
 மைந்தன்புலத்திராளை பேத்திரீமன்னவனே
 கொண்டுபோபென்மாலியிடம் குருகாட்டிச்செருமென்றான்

பயன்கொடியாலை.

பஞ்சவகாப்பெற்றெடுத்த பாணையாளன்மாயி
பாட்டியவன்கையிலே பாலையொப்பியென்றான்
அப்போதேதோட்டியவன் தூரிகழக்குறுதுசொல்வான்
அம்மா-அரண்மனைகனென்றால் அஞ்சுவோம்நாங்களம்மா
நான்-தந்தமடக்கோலை கைபலரே நானுமென்றான்
மடக்கோலைதான்கொடுத்தான் மாறுபிளக்கொடியும்
ஒலிவெக்கப்பிடித்து உத்தமனுந்தான்சுடந்தான்

புலந்திரன் சொல்வது.

பேரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமப்போது
மாதாவைப்பார்த்து மைத்தனுமதுசொல்வான்
அம்மா-நாளைவாவென்றால் அடித்தாயேவாய்மேலே
இப்போ-ஆரொன்றழுவிறீர் ஆனந்தவாழ்மாரி
புருஷன்மேல்சுண்டைக்குப் போவாரோகவபகத்தில்
நீ-தன்மெடுத்துப்போகிய தனஞ்செய்நூர்மாண்டிபட்டார்
நீ-வாளெடுத்துப்போகவே அவர்வைகுந்தஞ்செய்தாரோ
நான்-பயனத்தேத்தேட்ட பாவமல்லையெனதாயே
தேளமல்லவானிருந்தால் சம்மாயிருப்பாரே
எனக்காகயின்குவந்து என் தாய்ப்பா தான்மடிந்தார்
என் தகப்பன் தன்னுடனே என்னுடிகாரான்மடிப்பேன்
என் தகப்பன்மாண்டு இனியிருக்கேன்பூயியிலே
நான்-இப்பவேபென்னுடிகா இழக்கிறேன்மாதாவே
நான்-ஐந்துவயதம்மா அறிபாதபாலனுக்கு
இந்தயிதிபெனக்கு ஈஸ்வரனாகட்டியாயே
என்று-மண்ணில்லிழுத்து மைத்தன் புரண்டழுதான்
அப்போ-மைக்கனழுதிற பரிதாபத்தான்பார்த்து
ஐப்பேசியினபென்று அழுதிறபாலன் தன்னை
நாயகியான்கொன்றெடுத்து ஈல்லதநம்பியே
அப்பாமகனே அறிவுள்ள உண்மணியே
இந்தவயதிலே ஈஸ்வரனாகட்டியாயே
அறிபாதபாலனுக்கு அமைத்தாரோயிற்றுபாம்
இப்போ-பழிகாரியானே பாலன் புலந்திரனே
என்று-ஆறுதலுக்கமுடன் அழுதுகொண்டிரானிருந்தான்
விரும்பினர், தருமருக்கு ஒலிகொடுத்தது.

தோட்டியும்கூறுவாரகாபுரிவரசன்
சில்கென்றாடுகள் செடிதன்வனங்கடந்து
காடுகடந்து கரிபமலைதாங்கடந்து
அண்ணாமலையி லுசைத்துவருந்தாவேரி
வண்டாமலைமாதன் வணங்கசெல்லாந்தாங்கடந்து
துங்கபத்திரிகாடு துடந்தாரோதோட்டியரும்

குறையுதேசத்தில சொற்றவனும்போய்புருத்த
அன்புகடபதருமாவர் அரண்மனைக்குமுன்னேனந்த
சொற்றவனாதருமாவர் சொறுவுக்குமுன்னேவந்து
கதகட்டிநின்றவனுங் கடுகெனவேதெண்டனிட்டான்
தயவாகத்தோட்டிமுதம் தர்மருத்தான்பார்த்து
பாருகடபதோட்டி பென்றோ ஆணழகர்
தான்-சொரம்புராசர்கள் தேசத்துத்தோட்டிபென்றான்
இங்கேநீவந்ததென்ன எனக்கறிவக்கூறுமென்றார்
சொன்னவுடனேயவன் குறளோகைகொடுத்தான்

தருமர்முதலிய பாவரும்புலம்பன்.

மடக்கோகைட்டிழ்த்து வாசித்துப்பார்த்தவரும்
அதிலிருக்குஞ்செய்திபெல்லாம் அறிந்தாரோதர்மலிங்கம்
வாய்மூடிதருமாவர் வயிரெறித்துபுலம்பலுற்றார்
மாளவோகம்பியரே உன்னைப்பதுப்பிவைத்தேன்
சொல்லத்திருமுதமே தேர்விகைசபனருச்சனரே
தான்-கட்டிக்கூறும்பேரீ கருவிளமெயெங்கொளித்தாய்
தெடக்கிடையாத திரவியமெயெங்கொளித்தாய்
கவிரிவெழுதவொண்ணாச் சித்திரமெயெங்கொளித்தாய்
படத்திலெழுதவொண்ணா பார்த்திபாபெங்கொளித்தாய்
உன்னைப்பிரித்துகான் இருப்பேனெய்யியிலே
கொண்டெப்படிமனந்துணிந்து இருப்பேனெய்யிவிகைசபா
என்றதுசொல்லிய பெய்மெய்யுடலுற்றார்
வெற்றிமதயாநீ விமசேனகேட்டு
விம்மிபழுதான விழுத்தபுரண்டமுதான்
கவியழுதான சொற்றவனுமப்போது
நகுலனதுகேட்டு நலமுடனே போடிவந்து
மடித்திரோ அண்ணுவென்று மண்ணிப்புரண்டமுதான்
செத்தமடித்திரோ சிவலோகம்போனிரோ
மாண்டுமடித்திரோ வைகுந்தம்போனிரோ
உன்னையும்விட்டுான் இருப்பேனெய்யியிலே
என்று-தகையிப்புரண்டமுதான் தாக்குகடபாருலவன்
சாஸ்திரக்கொடிபுகடப சதாதேவன் தான்கேட்டு
அண்ணுவென்று அழுதபுலம்பலுற்றான்
குத்தியம்மாள் தான்கேட்டு குஞ்சாமெயென்றமுதான்
ஐயோமகனெயென்று அழுதபுலம்பலுற்றான்
பாஞ்சாலன் தன்மகளும் பத்தினியாள் தரோபகதையும்
மாரிழவுகொண்டு மயிகைவிடுத்துக்கொண்டு
ஏய்மெய்யுதானே இகடதவடம்புரன்
அன்னகரிதுள்ளோர் அனைவோருத்தாழமுதர்
வந்ததகும்வாணியரும் வந்துதுக்கக்கொண்டார்கள்

பவன்கொடுக்கமாலை.

திக்கெட்டுஞ்சிட்டெழுதித் தேசமெங்குநாட்டெழுதி
மாரிழவுகொண்டார்கள் மகாசேனையுள்ளவரும்
அங்கவாசன் துக்கம் அழுதுவந்துண்டார்கள்
எல்லோரும்கூடியே இறைத்தழுதுகச்சலிட்டார்
கட்டியழுதார்கள் கடலிறையுமவெள்ளம்போல்
எல்லையளத்த எம்பெருமாள் நான் பார்த்து
குஞ்சிரிப்புகொண்டு குலும்பிகளாகத்த
நீங்கள் நடவுங்கள் என்கு லோலவர்கள்

தருமர்முதலியவராவரும் பவன்கொடுக்கற்குவருவது

அப்போதுதருவலித்தம் அவசரமாப்தாநெழுந்தார்
தம்பிரமர்மூவரும் தானும்கடக்கலுற்றார்
குந்தியம்மாள் தானும் கடக்கலுற்றார்
பத்தினியாள் துரோபகதையும் மற்றுமுள்ளியேதியும்
சங்கவதியம்மாள் தானும்கடக்கலுற்றாள்
பல்லக்கின்கேமலேறி நடந்தார்பலப்பரும்
வேங்கையடந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
போக்குபருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
சிங்கமுலாவுவனஞ் சிறுபுலிகள் தூங்குவனம்
யானிகள்வாமுமந்த அவ்வனத்ததநாங்கடந்தார்
மயில்காசுடேடிக்குமந்த மாகத்தாப்புத்தாங்கடந்தார்
அண்டாநியாத தண்டவனங்கடந்து
வேந்தாநியாத வெளிக்காடுதாங்கடந்து
சந்திரகுரியர்கள் காணானங்கடந்தார்
அல்லியமமாந்தானிருக்கு மவ்வனத்திந்தாவந்தார்

தருமர் புலத்திரையவழைப்பது.

தாரார்புதழுதடப தரும்பெருமானும்
கண்டார்புலத்திரை கண்மணிபுலத்திரை
அப்பாபுலத்திரை அழகுள்ள கண்மணியே
தேனேபகங்கினியே தெயிட்டாததெள்ளமுதே
கண்ணோகவமணியே கந்தண்டேசர்க்காரையே
கொக்காநர்கோகிலுக்குத் தூண்டாமணியினக்கே
என்-தம்பிபுலத்திரை தனியிசயப்புத்திரை
வைகைகரைதனக்கு மண்கமத்தகொக்கரே
குருவிரம்பாண்டியர்க்கு அழகானபேரீளபா
வாரூபயகனே பென்று வாரியெடுத்தனைப்பார்
தம்பிவாடாபென்று தழுமொடுத்தனைப்பார்
போஞ்சாமனன் புலத்திரைந்தான்பார்த்த
பெரியப்பாவென்று பிரியமுடன்தெண்டனிட்டான்
அண்ணுவென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டான்
அந்தபணிந்தவிய வாரியெடுத்தனைத்த

கைத்திற்பெடுத்து மகிழ்மடியில்வைத்து
கட்டியனைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
கைமத்தன்புலந்திரனை மன்னவனுத்தான்பார்த்து
என்-தங்கக்களஞ்சியமே தார்பேந்தர்நூலுணமே
அரிபகிரோன்மணிபே அருச்சுனனாகெய்வென்றார்

புலந்திரன் சொல்வது.

போரஞ்சமன்னன் புலந்திரனுக்கருவான்
ஐயாவேரீர்கேளும் அடைவாகச்சொல்லுகிறேன்
எங்கள்-பாண்டியளநாட்டாளை பவளத்தேர்கேட்டேனப்ப
பாண்டியளநாட்டில் பவளக்கிடையாது
எனக்குதோஷித்ததென்று எழுதியெழுதிவிட்டான்
களைதாங்கிப்போச்சுதென்று கண்ணியெழுதிவிட்டான்
அப்போதுஐயரும் அவரின்கேவந்தாணையா
ஐயரைநானும் பவளத்தேர்கேட்டேனையா
எடுத்துமடியில்வைத்து என் கண்ணேகல்லதென்றார்
எப்போதுவருவீரென்று யான்கேட்டேனையாவே
முன்றுநாளாறு பொழுதிலாவாரேனென்று
என்பேரிலாவினவிட்டு எழுந்தருளிப்போனாரையா
சேரம்புகானகத்தில் செத்துமடிந்தாரையா
பவளத்தேர்கேட்டுநான் பழிகாரனுனைனயா
கம்மாசிறுந்தேனானால் சுமையிருப்பாரையா
ஐயாவேபென்று அவறினான்பாகனும்
தாரார்புகழுடைய தருமாவர்கேட்டு
பாலன்புலந்திரனைப் பார்த்துபுலம்பலுற்றார்
அறிவுள்ளஐயாவே ஐயாவேயென்றமுதல்
யெற்றிமதயனை விமனும்பார்த்தமுதல்
நருசகாதேவனென்னும் நுசர்புலம்பலுற்றார்
அங்கவர்களைல்லோரும் அழுதுபுலம்பலுற்றார்
தாரார்புகழுடைய தருமர்பெருமாளும்
மதுகாயைபாளுகின்ற மாறுமுதல்நோக்கி
கைமத்தருமீருமாய் கந்ததென்னசொல்லுமென்றார்

அல்லிபாசானி சொல்வது.

பிறையமுடி தரித்த பெண்ணாகிசொல்லுற்றான்
வந்தேன்மதிநூல்கேள் விதிவினிடதன்வசத்தால்
முன்னேகடந்த முறைபெல்லாம்சொல்லுற்றான்
போரஞ்சமன்னன் புலந்திரனிரியனும்
பவளத்தேர்வேனுமென்று பல்பேரைகண்டேட்டேன்
சேரம்புகானகத்தில் உண்டென்றார்செம்பவளம்
எங்களையாது எடுத்துவருவதற்கு
கைமத்தருமீருமாய் கந்ததென்னசொல்லுமென்றார்

பவளக்கேடி-மாலை.

கைத்தன்புலத்திரற்கு மகாபயம்வந்தென்று
நிலபெழுதிபெ வுத்தமரே அனுப்பியைத்தேன்
அதனுலே அர்ச்சனரும் ஐபரிக்கேவந்தாஸாபா
பாஸனபுலத்திரனும் பவளத்தெர்க்கெட்டாணியா
முன்றாணாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
கைத்தன்மேலாணியிட்டு மன்னவரும்போனார்
பதினாறுகளாயும் பார்த்தன்வரவிலையென்றான்
ஆரோவுதித்தியங்கள் பண்ணுகிறொன்றுசொல்லி
தண்டுள்ளமெடுத்து வந்தேனதஞ்சையோ
மதுரைப்படைத்தலைவா மராமுசுரத்தையும்
ஆனகுதிரைகளும் அண்டவொண்ணாச்சிறைகளும்
கதண்டுகளவிவந்து கொட்டிமடித்தது
கைத்தனும்நானும் மாம்போலின் றுவிட்டோம்
என்று-தருமாதுபாத்தத்தில் தான்விழுந்துதெண்டனிட்டு
என்னசெய்வேனென்று ஏங்கியிகவழுதான்
கைத்தன்புலத்திரனை வையதுவளர்த்ததிடுங்கள்
எடுத்துவளர்த்ததிடுங்கள் என்றத்த அல்லியம்மாள்
தீப்பாய்த்துபோவேனென்று சொல்லிபுலம்பதுற்றான்
பாறாளுத்தருமலிங்கம் பார்த்துமிகவழுதார்
மோதிரக்கையை முகத்தேதோடேவைத்துக்கொண்டு
மெத்தப்புலம்புகிறார் வேந்தர்தருமலிங்கம்

விருஷனன் அர்ச்சனன் இறந்துவிட்டதைக்கொட்டெதர்

எல்லியனத்தொரு எம்பெருமான் தான்பார்த்து
ஏன்சுண்ணாழிநீர்கள் இப்பெரியகானகத்தில்
மன்னவருச்சுனனார் மாண்டவிடங்கொட்டுமிறேன்
என்றுசொல்லிமாயவரும் எல்லோரையும்கைத்துவந்து
வாளிசெய்யினத்ததை வகையாகக்கொட்டதுற்றார்

தருமர்முதலிய பாவரும்புலம்பல்.

தக்ப்புகழுடைப தருமர்பெருமானும்
விசையந்திருமுடிப வேந்தர்வரவழைத்து
காண்டபன் தன்முடிபைக் கண்மலரினொற்றிக்கொண்டு
தம்பியடாவென்று தருமர்மிகவழுதார்
மீமாவ்பார்த்து மிகவும்புரண்டமுதா
நருசுகாதேவ ராசர்புலம்பதுற்றார்
அண்ணாவெபென்று அழுதுபுலம்பதுற்றார்
மந்தாக்குத்தியம்மாள் மாதபுலம்பதுற்றார்
சங்கோதியம்மாள் பார்த்தபுலம்பதுற்றார்
பாஞ்சாஸன்பெற்றெடுத்த பத்தினிதிரோபகதையும்
என்றபுலம்பிட்டமன்னாரோ மந்திரோகானகத்தில்

பவளக்கொடியினி.

என்றத்திரோபதையும் ஏவியவழகனற்றான்
மதுரைத்தறைச்சி மாதுநல்லாளல்லியரும்
காண்டபனருச்சுனணைக் கண்டமனங்கொதித்து
பார்த்துமேமாரடித்துப் பைவீனியும்நானமுதான்
கூடமடிவேணையா கொற்றவீனஎன்றசொல்லி
மெத்தப்புலம்புகிறான் மெல்லிகல்லாளல்லியரும்
அஞ்சுதன் தங்கை ஆரணங்குசுபத்திகரயும்
என்-கண்ணுனமைத்துனரே காண்டபனருச்சுனரே
கும்மையிடிகொண்பிரிந்து இருப்பேனெழியிலே
மாண்டிருந்திறத பன்னவீனநீதியுண்டோ
இனியித்தசெயின இழக்கிறெனென்றமுதான்
தோலென் நமுதான் கோபாலன் தங்கையவன்
தேவிமாரொல்லாருந், தரத்தரமாய்தானமுதார்
பொருஞ்சாமன்னன் புலந்திராறுப்போது
அகத-பாராளுத்தருமரைப் பார்த்தத்தபாலகனும்
ஐயகுடன்கூட ஐயரீவநான்மடிவேன்
நான் கூடமடிவேனென்று குழந்தையமுருகனும்
பாலையமுருக பரிதாபத்தானபார்த்து
மைத்தன்புலந்திரான் மன்னவருத்தானபார்த்து
அறிபாதபாலகனே அறிவுள்ளவப்பாவே
இத்தத்துவாரமும் வருவானேனுத்தனக்கு
இது-மாயர்மருத்துவமே மன்னவனேகாமறிபோம்
என்னு-மைத்தனைத்தானினைந்து மன்னவருத்தானமுதார்
வெற்றித்தயான விமனவன்பார்த்தமுதார்
கருலகாதேவ சாகாக்கன்தானமுதார்
முத்துமுடிதரித்த முருகுமலான்புத்திரான்
கட்டியமுதார்கள் கடனுடைத்தவெள்ளம்போல்
கட்டியமுதார்கள் கொம்பினமாரொல்லோரும்

சேரம்புராசாக்கன் பவளக்கொடியான அருச்சுனராசன்
என்கேயென்று கேட்குதல்.

சேரம்புராசாக்கன் தெருவினுலாவுகையில்
வடகோடிகானத்தில் வருவானேன்கச்சென்று
ஐம்பதபேருமாய் அரண்மனைக்குள்ளேவந்து
பல்பெருசீரென்னுள் பவளக்கொடியான
மாய்பிள்ளை ஐயனும் மன்னவருரென்கேயென்றார்
புகைபண்ணிவாரேனென்ற போராவர்கானத்தில்
வடகோடிகானத்தி லென்னமோகச்சென்றார்
அஞ்சலிலேது தவகா அனுப்பிகைத்தாரப்போது
அப்போதுதுதவர்கள் அடுத்தாரென்னவந்ததை

Gerrhurret 0000.

மாப்பிள்ளையார் வைகுந்தஞ்செர்தார்தான்
 பூசைபண்ணிவாரேனென்று போனாரவர்களுக்கத்தில்
 வடிகொடியாகுகத்தி லென்னியாகச்சென்று
 அஞ்சலிலே துவரை அதுப்பிவைத்தாரப்போது
 அப்போது துவர்கள் அந்நார்தளவ்வனத்தை
 மாப்பிள்ளையார் வைகுந்தஞ்செர்தார்தான்
 ஓடிவந்தாரதுவர்கள் ஓடுகொடிக்குள்ளாக
 துறவரும்வந்து கொழுதுமெதெண்டனிட்டு
 மாப்பிள்ளையார் வைகுந்தஞ்செர்தார்தான்
 அவர்களுடையேனாகும் அந்நவோருமவத்திறக்கி
 கட்டியழுமெருர் காண்கக்கொள்ளவில்லை

சேரம்புராசாக்கள் வருவது.

ஐம்பதுபேராசாக்கள் அபயம்பியாமென்று
 அவரை-முன்னறிபெய்ச் சனநியென் மும்மூர்த்திபான்வரை
 அனியாமென்றுசொல்லி அருஞ்சிறையாவதென்ன
 பங்கயஞ்செர்கண்ணன் பவளக்கொடியானும்
 ஐம்பதுபேராசாக்கள் அவர்களிடத்தையரும்
 எல்லாருங்கடியே ஏனென்றாரெனத்தில்
 காணத்தில்வந்து கதப்பியிவழுதார்

பவளக்கொடியான் புகம்பல்.

கட்டியழுதார்கள் கடனுக்கத்தென்னம்போல்
 அப்போ-பங்கயஞ்செர்கண்ணன் பவளக்கொடியானும்
 பதினாறுதன்வருஷம் பாசினையிருந்தேன்
 இந்தப்பழமொழியா ஈஸ்வரரோலிவதுவந்து
 என்னை-மாயைபிடச்சொல்லி மயக்கமல்லெபண்ணிரே
 அப்படியேமாயிட்டுடன் அருச்சுனரைநாயிப்போ
 அண்டமுலனாந்த ஆயர்பெருமானே
 நீ-எந்தனைஎன்காத்திருந்தீர் என்னைச்சிறையில்வைக்க
 எந்தனைபோசாக்கள் வந்தார்கள்மாயிடு
 என்-பாருக்குமாயிடுடென்னென்றிருந்தனிப்போது
 அருச்சுனரைமாயிட்டு அருஞ்சிறையானேனே
 ஐகையோதெய்வமென்று அறியமுந்ருள்
 அப்போதுஎம்பெருமான் ஆபரவர்பார்த்து
 மதுரைதுறைபல்லியின் மனதைக்கலக்கிவிட்டார்
 பிறவாமுடிதரிந்த பெண்பெருமானாரவியும்
 பங்கயஞ்செர்கண்ணன் பவளக்கொடியானே
 உற்றப்பார்த்த உளமுமிக்கலெம்
 வாய்ப்பிராயம் வபதுபதினாறுக்கும்
 வெரிப்பவளம் மின்னுகொந்தியைப்போல்

கோடி ரூபப்பிரகாசம் போலேயிருக்கிறான்
இவைகளெல்லாந்தான் நித்தான் இளங்கொடியின்கலியும்
வாழ்ச்சியுந்தோள்மேலே மாலைபிட்டாளுத்தமிழும்
நான்-காணாதாட்சிபெல்லாம் கண்டோமிதுதெனோன்
பதினாறுநூலிலே பாலிகைவைத்தார்களே
என்றுசொல்லியல்லியும் பேங்கிபழநாளே
தோராவடிவழி தோபகையுத்தாண்டேட்டு
பங்கபஞ்சீர்கண்ணன் பலன்கொடியான
கட்குயமுதார்தன் கலைப்புகாபகைப
அப்போது-ஐம்பதபேராசர்களு மவர்களுத்தானழவே
குறுயிரவர் அணிநிளாம்பாண்டியர்கள்
எல்லோருக்கடியே யிகைத்தழுதுகச்சலிட்டார்
அங்கவர்கன் துக்க மடங்கினபிற்பாடு
தகையுமுதலைய தருமாவரோதுசொல்வார்
இறந்ததோருக்களது யினிதும்பப்போறதின்கி
மான்டதோருக்களது மறபடியும்வாறதின்கி
என்றம்பிகைத்தானெடுத்த தகைக்கன்செய்யவேணும்
ஆரகைக்கட்டி அனுப்புவதுசொல்லுமென்றார்
அப்போதுஅல்லியும் அரசர்க்கெடுத்தகாப்பார்
ஆதினகர்த்தாவேஐயாவேநான்பாவி
ஐவருக்குப்பொதுவல்லோ ஆரணங்குதரோபகையும்
மேகத்திலவந்துதித்த யின்னொளிநாபகையன்
பார்ப்பான்மகளான பரிவுடைபேராவதி
நாகம்பயின்றெடுத்த நாகைன்னிநாபகையும்
அச்சதன் தங்கை ஆரணங்குபத்திநிகையும்
பங்கபஞ்சீர்கண்ணன் பலன்கொடியானும்
அன்னகடைமாதனை அக்கினியித்தன்னுமென்றார்
அப்போது-ஐம்பதபேருமாய் அனைவருமோடிவந்து
தாராயுமுதலைய தருமாவணங்கி
எங்கன்-ஐம்பதபேராசருக்கும் ஆண்டிருக்கபின்னாயின்கி
நாகன்-ஐம்பதபேராசர்க்கும் அருந்தபகபன்னாகையில்
எங்கன்-பயருக்கும்பின்னாயின்கி என்றநகைவானார்
பலன்கொடியமேலே புண்டுபண்ணுபாலகைப
பின்னாலியினால் பெண்ணென் தம்பாராமல்
பெண்ணென் றசொல்லாமல் பின்னபென்றநான்வளர்த்தேன்

பின்னாவென்று சொல்லி பெண்மருடஞ்ஞட்டினேம்
 வண்ணாட்சங்கோடியுண்டு மாலையந்தவர்கள்
 மற்றொருவர்கையில் மணமாலை நின்றெனன்று
 நித்தியன் னிவாகவே இராச்சிபத்தையாண்டிருந்தான்
 பதினாறுநாளாச்ச பாலிவந்து மாலையிட்டு
 அப்படிப்பட்ட அரசையனுப்பிவிட்டு
 தயங்கியிருப்போமோ நிருமகனைத் தானிழந்து
 எங்களைக்கூடவே யிளவரசே தளருமென்று
 ஐம்பதுபேராசர்களும் அவர்பாதம்போப்பணிந்தார்
 தாரார்புறமுடைய தருமாவர்பாத்தமல்லோ
 பாராளுந்தருமார்த்தப் பரிதாபம்பாத்தமல்லோ
 மோதிரக்கையை முதத்தோடாரத்துக்கொண்டு
 மகாராசர்தருமாவர் வயிறெறித்து மனங்கலங்கி
 என்ன செய்வென்வாள் விசயா என்று மியமுதார்
 அப்போவேளை யினை அரிசாமோது சொல்வார்

புரிநெய்யார் வைத்தியகுப்பருவது

பாராளுந்தருமிட பரிதாபம்பாத்தமல்லோ
 எழுமலையளத்த மெய்பெருமானப்போது
 எழுப்பிவிடவேனுமென்று பெய்பெருமான் தானெழுந்த
 மாயன்பெருமானும் மனமகிழ்ந்து வாரார்கான்
 மடிந்தமடிப்புரளும் மாணிக்கத்தெர்ப்பகையளும்
 பொன்னுலமிதிவடியும் பொத்திக்கோல்கையிடுத்து
 வைத்தியன்போலாக மருந்துகையதோவில்கைத்து
 ஆடாமன்வையனை பரவல்கானதத்தில்
 எவர்காணுமிக்கே இறைச்சென்னகானதத்தில்
 அப்போதருமர் அரசாளும்பாதுகா
 னாங்கன்-ருகாடுகை கூச்சல்கந்தென்று சொல்லார்
 தர்மமொன்று சொல்லுவார் தோடுதார்வேந்தா
 ஆமைபாடாந்தான் அவதிப்படுகிறேன்
 மாண்டதொருமன்னன் மன்னவகையார்காணும்

வைத்தியருக்கு தர்மம் சொல்லிபது

என்னோடேதான்பிறந்த எழில்கிசயன்க்கனர்கான்
 மாண்டதொருமன்னர்க்கிந்த மாதொக்காம்கிசயபெய்ந்து
 தாயாருக்குத்தியம்மாள் தங்கையவன்சங்கோதி
 இவ்விருவந்தாந்திய இயலானஐயாவே

பவனக்கொடியாடும்.

மற்றொருமாதரெல்லாம் மன்னிடதேவியர்கள்
சிவசிவாவென் றகொல்லி திருச்செவியில்கைவைத்து
கண்முன் றுமில்லையோ லைச்சந்தருக்கு
என்ற உலகளந்த எம்பெருமாள்மனமுருகி
வானவர்கள்தேவருக்கும் வைத்திபனாகாணும்
கதண்டுகொட்டிமடித்தவரை எழுப்பித்தருவினென்றார்
இறந்தொருமன்னவனை பெழுப்பியிட்டாமாடில்
எனக்கென்ன கொடுப்பீர்கள் பென்றாப்பெருமாளும்

தருமாச் சொல்வது.

அப்போதுதம்மர் அதிகமனமகிழ்ந்து
அப்படியேகீறும் எழுப்பியிட்ட மரையில்
அண்டக்குருகாடு அடக்கதுமும்முதென்றார்
அப்படியேசொன்னு லாகாதனுபாடுவ
எழுதித்தரவேணும் என்றாரேயெம்பெருமான்
தாமமுடியார் தம்புகுடுத்தகாரப்பார்
அந்நாடுகாடும் ஐந்துபக்காய்ப்பங்கிட்டு
கால்வரிடபக்கை நானெடுத்துதாரேனிப்போ
கில்லாளிபார்த்தன் விசுவன் பிழைத்தாக்கால்
அவன்-தந்தாரேயாமாடில் தாயேந்தாவாங்கிக்கொன்றும்
எக்லைளந்த எம்பெருமாள் தான்கேட்டு
சந்தேசுஷப்பட்டி நன்மன தில்லாண்டத்தி
மதுகாரகாரனும் மாதுமுகம்சொங்கி
உன்-பத்தாவைத்தானெழுப்பித் தாரோணுண்பைக்கிளியே
என்ன தருவாய் என்றாரேயெம்பெருமான்
அப்போதுஅல்லி ஆரணக்குமேதுசொல்வான்
என்-வாழ்பாண்டுகாடு மதுகாரப்பதினாடிரமும்
என்-அந்நகரகாடும் அடக்கதுமும்முதென்றார்
அப்படிக்குச்சொன்னால் ஆகாதஆரணக்கே
எழுதித்தரவேணும் என்றாரேயெம்பெருமான்
அப்போதுஎம்பெருமான் அதிகமனம்பூரித்து
ஆயுதம்போது அச்சனகாச்சுற்றிவந்து
வளைபத்திகாரபோடும் என்றாரேயெம்பெருமான்
வளைபத்திகாரபோடில் மன்ன வகரொண்டுவந்து
எடுத்திதிறத்திமன்றார் பெம்பெருமாள்மேகவன்னர்
எடுத்திதிறத்தினர் பிபகாணமன்னவகர
புரட்டான்மேகம் பகரினெப்பேணுமென்றார்

அப்படியேகொண்டுவந்து கொடுத்தார்களப்போது

வைத்தியர் சொல்வது.

ஓமம்வளர்த்தி உலகளந்தமாயவரும்
காயம்பட்டமேனிபெல்லாங் கையாலேதான் தடவி
மற்றுமொருவினைவாய் மாயவருமேதுசொல்வார்
பெண்டுகளைப்பார்த்தால் பெறுக்கமுடியாது
வசைபண்ணும்பெண்டுகளை உறுதிபண்ணிதாருமென்றார்
அப்படியேயல்லதென்று அரசாந்ததர்மதுரை
கால்வேறுகையேறாய் கடுக்கிடத்திவைத்து
எம்மோகம்போனவுயி ரிட்டெவந்தேனிப்போது
வந்ததொருவேன் வையுந்தம்போருதுகான்
எடுத்தடக்கிக்கொள்ளு மென்றல்லோஎம்பெருமாள்
எழுந்துகடந்தாரே எம்பெருமாள்மேகவர்னர்
அப்போதுதர்மாவர் அவர்பின்னேதானடந்தார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்பின்னோட
முன்னோடிவந்தவுடன் பெருமானுநின்றல்லோ
செந்தாமரைபுட்பம் தேவிதனைநோக்கி
வாளிசையகருச்சனனை வதைபெயர்ந்துமப்பண்ணெனந்து
நிச்சயமாப்பொன்னால் நிகமபெழுப்பிடுவேன்
என்றுரைக்கமாயவரு மேந்திகழவுஞ்சொல்லுவான்
எனக்கள் ஆறுயிரவர் ஐயமார்தம்மானை
அக்கவறகணம்மை அவருடைபசிர்பாதம்
என்செயுன்னகாலமெல்லாம் தீண்டினருச்சனனை
என்றுசொல்லமாது எம்பெருமான்சம்மதித்து
சோரவளநக்கை சுபத்திகரையத்தான்பார்த்து
நீளன்னசொல்லுமென்றார் நிகரில்லாமாயவரும்
என்கனன்னனுடசிர்பாதம் அவரைநாந்தீண்டலில்லை
அகமேதுபாற்கடலில் பன்னிகொள்ளுமச்சதர்கான்
நீஇட்டதோரனை எனக்குயிப்பாராமல்லோ
குடாமணிக்கடகத்தில் இருக்கின்றபூதமது
அதைவிட்டுவிட்டபானால் விசபனெழுந்திருப்பார்
மட்டேனென்றுசொல்லி மறுத்தான்சுபத்திகரையும்
ஆனைமறத்தானே ஆனங்குசுபத்திகரையும்
அப்போ-பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமான்நான்கேட்டு
கோபந்தனலாகி கொம்பின்பானப்போது
கிடுகிறபோயிலிப்போ வேல்பொருதங்கன்னாடு
உன்னொருத்திக்குமன்னர் உயிரிழந்தபோனாகால்

என்ற சொல்லியர்க்கு ராசனை நானெழுப்ப
முத்தந்தைவிட்டான் பெற்கொடியான் சபத்திரையும்
கவந்திபுனிய செருஷனர் அர்க்கனை பெழுப்புதல்.
அப்போது எம்பெருமா னக்கமிட்குளிர்த்து
அர்க்கனை ராசனை சுற்றிவந்து மாயவரும்
தட்டிபெழுப்பினார் தனஞ்செயரஞ்சகனரை
அண்ணரிடபாதம் அடிவணங்கி தெண்டனிட்டான்
வாரிபெடுத்து மார்போடே தானனைத்து
நீர்-கவருண்டம்போனீரோ வான்விசயனர்க்கனரோ
ஆகாயம்போனீரோ ஆணமுதலவர்க்கனரோ
என்று-கட்டியனைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
என்னையென்று தருமருஞ்சொல்லிக்கொண்டார்
அப்போது வான்விசய னடிதொழுது தானெழுத்து
ருத்தியம்மாள்பாதம் கொற்றவனுக்கெண்டனிட்டான்
ருத்தியம்மாள் தானுக் கொற்றவனைத் தானெடுத்து
கட்டியனைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டான்
வெற்றிமதயான லிமனவன்பார்த்து
விசையனருக்கனை வேல்பொருதுங்கண்ணான்
அவன்-கட்டியனைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
வேல்பொருதுங்கண்ண விசையாரீ எக்கோபொழுப்
பினிசருக்கரை செல்வமெய்யெழுபோனாய்
என்றுமேலிம னிருத்தானகமகிழ்ந்து
நருசைதேவன் இறசமுடிமன்னவர்கள்
அண்ணுவெயன்று அருசகனரைக்கட்டிக்கொண்டார்
பொன்மெனமகிழ்ந்து புலந்தீர்த்தாமிருத்தார்
மைந்தன் புலந்திரனு மன்னவனுமப்போது
அர்க்கனர்பாத மடிவணங்கி தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டமைந்தனை நோவிசையர்தானெடுத்து
அருக்கனர் புலந்திரனைக்கேட்டது.
காழ்த்திபெடுத்து மடியின்மேல்வைத்துக்கொண்டு
முகத்தோடே முகம்வைத்து முத்தமிட்டுபாசனை
என்தன்மொடிபெற்ற தரவேந்தன் புலந்திரனே
என்பந்தாயிடுகேயென்று பெழில்விசையர்தான்கேட்டார்

புலந்திரசொல்வது.

அப்போது புலந்திரனும் அர்க்கனர்க்கு சொல்லுந்ருன்
குருகாட்டில் தானிருந்து கொற்றவரேரிக்கனந்தான்
மதுரைக்குத்தாய்க்கனவந்த மன்னவரையிப்போது
பயனத்தேர்சொப்பிவிட்டு கொன்மொரோனென்ற சொல்லி
முன்றுகளாறு பொழுதினேவரோனென்று
பதினாறுகளாச்சு பார்த்தவரில்லைபென்று
காத்தாய் தான்கனநிலைமம் காத்தாய்ப்பலையுபெற்று

அந்ததாமமுடிபாளும் தன்னுள்ளமெடுத்து
 எங்களைப்போனவழி யிததானேவென்றுகேட்டேன்
 ஐயறென்றுசொல்லிய அடித்தாளேவாய்மேலே
 அப்படிக்கோபமாய் வரும்போது அல்லியரும்
 சேராமபுகானகத்தில் சென்றோம்தளத்தோடே
 தன்னுள்ளக்கொல்லாத தாபரித்துயாமிருந்தோம்
 இப்படியாக இருக்கும்வெளியிலே
 சேராமபுகானகத்தில் சேலிக்கும்வெடர்வந்தார்
 அந்தவேலுவரைப்போது வேந்தர்கள் தான்பிடித்து
 மாதிரிக்கும் மயிலைபாள்சுடாரம்
 கொண்வெறுதிட்டார்கள் கொற்றவரும்வேடவரை
 மதுரைக்காரனுமெங்கள் மாதாக்களப்போது
 நீங்கள் காணுமென்று அல்லியருக்கேட்டதற்குள்
 சேராமபுகானகம் சேலிக்கும்வெடரென்றார்
 இது-யாருடையசீமைபெனறு அருங்கிளிபாங்கேட்டாளே
 பலன்கொடுப்பானின் பைக்கிளிபாள்சீமைபிது
 எந்தந்தவேலுவரும் எந்திழைக்குச்சொன்னார்கள்
 அப்போதுமாதாக்கள எல்லியருஞ்சொல்லுதற்குள்
 மாதாக்களன்வியற்கு மணமாலைபாச்சுநடா
 பதினாறுநாளாச்சு பைக்கொடியைமாலையிட்டு
 ஒக்கவெருவ னுயிர்த்தோழனு வந்தான்
 அவருக்குமணமாலை ஆச்சுது அம்மாளே
 என்றதுகேட்டாள் இளங்கொடியு அல்லியம்மாள்
 கதம்பியெழுந்திருந்தாள் காட்டாண்போலாக
 அப்படியாயென்று ஆரணங்குரப்போது
 கோபந்தணலாகி கொம்பையுந்தானிருந்தாள்
 கதம்பிசுளவிகளும் காவலரைத்தானுமப்போ
 யாண்குதிரைகளை அடல்பெரியசேளையெல்லாம்
 கொட்டிமடித்தது கொற்றவரேல்லாரையுந்தான்
 மதுரைத்துரைச்சி மைந்தனைத்தப்பயிட்டு
 அத்தண்டசேளையெல்லா மங்கேமடிந்தார்கள்
 செத்துமடிந்ததை செல்வதியாந்தான்பார்த்து
 ஈஸ்வரியேபாள்வதியே என்றுபுலம்புதற்குர்
 வெத்திசாமாய் மெல்லியருத்தாயிருந்தார்
 சேராமபுகானகின் தோட்டிஒருவனவந்தான்
 நீ-எந்தவழிப்போயினீர் ஒருவிளங்கொடியும்
 குருகாசீமைக்குக் கொற்றவாழைகொண்டு
 மதுரைக்குத்தாய்கள்வந்து மணவரேயிப்போது
 பலனந்தேர்சொப்பணிட்டு கொண்வெறுமென்றுசொல்லி
 மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேமென்று
 பதினாறுநாளாச்சு பாத்தர்வரவில்லைபென்று
 எந்தன்மாதாக்களல்லியரும் வந்தான்பலபெடுத்த

அடித்துப் புரண்ட முதுதான் அன்னகைடபாளும்
 அன்னசெய்வெனென்று ஏம்பெழுதானே
 குருகாடுசீமையிலே கொற்றவருந்தேகிபரும்
 மாண்டபிடத்துக்கு மன்னவர்களைல்லோரும்
 எல்லோரும்வந்தார்கள் இறைச்சலிட்டுதானமுதார்
 அதனாலேயிக்குவந்தோம் ஐயாவேபென்றசொன்னான்
 பாண்டசொன்னவார்த்தைபெண்ணாம் பார்த்திப்பென்கேட்டானே
 மெத்தஅதிசயமாய் னேந்தர்களையுந்தார்
 அப்போதுபெண்களெல்லா மதிமனமகிழ்ந்து
 அச்சனத்தேகிமா ரெல்லோருந்தானமுதார்
 தருமிடபாதஞ் சாஷ்டாங்கத்தான்பணிந்தார்
 தெண்டனிட்டமாதர்களை சீர்பெறவேவாழ்த்தினார்
 தபரிமார்வத்து தாளினைபைப்போற்றிசெய்தார்
 கண்டோளிகுந்தார் காண்டபனருச்சுனனை
 அப்போது அல்லியரு மச்சனகாததான்பார்த்து
 பொங்கிமனங்குளிர்ந்த பொற்கொடியாளப்போது
 மூன்றுபாடாற்பொழுதில் வாரேனென்றிசைந்தாரே
 பதினாறுபாடாற்பார்த்திருந்ததினால்
 தகைதளபெடுத்து தார்குமுதும்வந்தேனிக்
 காண்டபனருச்சுனனே காணையேயும்மைபுந்தான்
 அங்கடல்பள்ளிகொள்ளும் ஆறுதாண்டறிந்து
 என்னசெய்வானே என்றமனநிலெண்ணி
 இவ்விதம்பண்ணினால் இளங்கொடியுமேதுசெய்வான்
 என்ற-மாவலனுசெய்த மயக்காமிதுவென்றிருந்தேன்
 அப்போது-எல்லவருக்கடியே யிருக்குமந்தவேளையிலே
 சோரம்புராசாக்கள் எல்லோருந்தானமுதார்
 தர்மகாததான்பணங்கி சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
 எங்கள்-வணம்பெரிபபட்டணத்தை வன்மைபாப்பீபர்க்க
 எல்லவரும்வாருங்கள் எங்கள்மேந்தபவுவைத்து
 சாஷ்டாங்கமாகவே தெண்டனிட்டராசாக்கள்
 தர்மமுதல் அனைவரும் அரண்மனைக்குப்போருதல்.
 அந்தப்பட்டணத்தைநோக்கி பரிவுடனேதான்வந்தார்
 அப்போதுதர்மதுகை அநிமனமகிழ்ந்து
 எல்லவர்களுக்கடி ஏகரித்ததானடந்தார்
 போரூர்களைல்லோர்கள் பொங்கிமனங்குளிர்ந்த
 போரூர்கள்எல்லவருமாய்ப்பொற்கொடியாளன்மனைகரு
 பாராளுந்தருமருக்கு பவளக்கொடியாளும்
 மாணிக்கசிகாசனம் மன்னருக்குசேடித்து
 குருகாடுஆளுகிறகொற்றவரேயிருமென்றான்
 வெற்றிமதவாணியிமதுகாராசருக்கு
 கவரத்தினசிகாசனம் கனமுடனேசேடித்து

இதன்மேலிருவென்று ரிளக்கொடியுமப்போது
 காமக்கொடியுடைப நகுனவன்றனக்கு
 சிந்தாசனங்கனிட்டு விற்றிரென்றாரப்போது
 சாஸ்திரக்கொடியுடைப சந்தேவராசருக்கு
 பொன்னிழைத்துவைத்த சிந்தாதனம்போட்டு
 இதன்மேலிருவென்று ரிளக்கொடியுளப்போது
 புல்திராசனுக்குப் போட்டார்சிந்தாதனங்கள்
 எடுத்தமவளவைத்து இருமைபாதம்பியே
 எந்தமவளசொல்லி இளக்கொடியுமப்போது
 விசையனூத்தேயிபற்கு விதவிதமாய்வார்த்தைசொல்லி
 அவரவர்க்குத்தக்கீதா ராசனங்கள்போட்டுவைத்தார்
 அப்போது-தேவியாரொல்லாருத் திறமுடனே தானிருத்தார்
 பார்த்திபனருச்செனனும் பன்னியரையுட்புருத்து
 அப்போது-பாருளுத்தருமதரை பார்த்துமனமெழ்த்து
 இத்தமாதல்கன்னியவள் மரியாதையுள்ளவள்தான்
 இறப்புக்கும்பிறப்புக்கும் இனியொருபெண்வேணுமோ
 என்றமனங்குளிர்த்து இருத்தார்ச்சத்தேவமாரை
 மதரைத்தரைச்சிவரும் மனம்பொருத்திவல்லிவரும்
 மாதிரிபட்டணத்தின் மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
 அரண்மனை யிருபுரமும் ஆஸ்தானமண்டபமும்
 பன்னியறைபெய்கும் பார்க்கமுடிபொகலில்லை
 அந்தப்-பவளப்புதுமைகளைப் பார்த்தானே அல்லியரும்
 இடம்பெரியவாசலது எழுதுறுகாதவழி
 தூணுக்குத்தூணுமங்கே தொண்ணூறுகாதவழி
 ஆயிரக்காதவழி அழகானவாசலது
 பவளக்கொச்சுப்பனிட்டு பாக்காவலங்கரித்து
 பொற்றாணும்கற்றாணும் குக்குமாற்றாணும்
 தூணுக்குத்தூணுமங்கே தூண்டாவிளக்கெரிய
 குளித்ததங்கத்தூணும் குக்குமாற்றாணும்
 தூணுக்குத்தூணுமங்கே தூண்டாவிளக்கெரிய
 இட்டிருக்குமாசனமு மேன்மணிச்சிக்காசனமும்
 வரடாததாமரையும் வந்துகிழல்காட்ட
 மூத்துமரகதமும் மூழுபவளத்தூணுமங்கே
 தங்கதாற்பொம்மைகளும் தனிவிரமால்களும்
 வாகுழாமுகளும் வண்ணபலாச்சேரிகளும்
 சேவையாட்டி செம்பவளத்தூணிருத்தி
 நின்றகிடத்தோறும் நிறைதாறுமச்சப்பாமும்
 கண்டகிடத்தோறும் கண்ணாமாலிகளும்
 காடைவிளக்குகளும் கையினக்குநீர்விளக்கும்
 தாமமுடியாருக்குச் சம்பாக்கவிளக்கும்
 பவளப்புதுமைதனை பார்க்கமுடியாது

கண்டவிடத்தோறும் கனத்தபவளமாலை
 சிறவாமுடிநித்த பெண்பெருமாள்நாயகிக்கு
 கங்கும்பவளமா லிருக்குதான்மனைக்குள்
 அப்போது-பங்கபஞ்சீர்கண்ணுள் பைங்கிளியாள்பார்க்கையிலே
 அத்தப்-பவளநிறமும் பாசித்தகண்ணமும்
 சோதிபழகுமவள் துப்பமுதத்தமும்
 அவள்-வடிவழகுமொப்பனையும் வையகத்தில்கண்டதில்லை
 இத்த-மா தினிடபசாணை மரிபாகைதான்பார்த்து
 மதுரைதுறைபல்லியரும் மனக்குளிர்ந்தப்போது
 பவளக்கொடியாளை பைங்கிளிகபத்தான்பார்த்து
 வாகுமிங்கேவம்மாவேன்று வார்த்தையிசுப்பேடு
 பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பைங்கிளியாள் துரோபகையும
 அங்கடவித்பன் னிகொள்ளும் அச்சதனூர் தங்கையரும்
 கொம்பனைமாரெல்லாரும் கூடியிளைபாடினார்கள்
 மலியிபார்க்குத்தியம்மாள் மருமகளைத்தான்பார்த்து
 மார்போடேதானனைத்து மருமகனைமுத்தமிட்டு
 னன்-அறிவுள்ளநாயகமே அழகுமுடிபொறுத்து
 னன்று-திருவடிபுதித்தார்கள் தேன்மொழிகப்பேரது
 னட்டுகொள்கே சிறுந்தார்கன்பாவருமாய்
 னிருந்துகன்பண்ணியே வெகுமானந்தான்கொடுத்து
 பவழத்தாற்பல்லக்கு பாசித்தார்பாவருக்கும்

பவளக்கொடியாள் புலத்திணுக்குச்சொல்வது.

பங்கபஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளும்
 கைமத்தன்புலத்திணை மடிமேலெடுத்துவைத்து
 னன்-கண்ணுள் கண்மணியே கண்மடபந்தன்மகனை
 குருகேட்டபாளுகிற கொற்றவர்கள் தன்மகனை
 தங்கமுடிபெற்ற தனஞ்சயனுப்புத்திரனை
 தவாத்தினபொன்முடியே வையியாள் தன்மகனை
 னன்று-கண்ணோடேதானனைத்து களிவாகைமுத்தமிட்டு
 வாரிபெடுத்து மடியில்கைவத்துக்கொண்டு
 மதுரைநாடாளுகிற மாதுதுறைமகனை
 னன்று-பவளக்கொடியாளும் பைங்கிளியாளே துசொல்வாள்
 னன்--தங்கக்களஞ்சியமே தார்வேந்தர்தம்பியரே
 உத்திரைத்தொட்டு உண்மைபெறவைச்சுதைவா
 லீபவளத்திரவேண்டியே பத்தாவைக்கிட்டதினில்
 னம்முடன்-பத்தாவையில்குவந்து பாசித்தார்கனைகத்தில்
 னன்-கனகத்தில்கைவத்துடன் கண்டுகிட்டார்பார்த்தாவர்
 அங்கிருத்ததேமுனும் அமுதெதைதான்கேட்டு
 னந்தாதிபகா-போய்வாருமென்று சொன்னேனெஹபாளே

தாதிபவன்பார்த்த தார்குழலையேடிவந்து
 ஆரோடுதரிபாது அரகப்படைவென்றவர்போல்
 காணுகுதுஎன்தாயே கடுகெனவேபோகவேணும்
 என்றதொவ்வியே பேறினென்றன்குமேல்
 அப்போதுபோயிரங்கி அவகாரைன்பார்த்தேனப்பா
 என்-மார்பின்சாப்பனிகை வாங்கியேகான்போட்டேன்
 தாதிபகாக்கட்டிமென்று தன்குமேல்வந்துவிட்டேன்
 கட்டியேதாதிபரும் கடிவியேபோடிவந்தான்
 அப்போ-மார்பின்சாப்பனிகை வாங்கிவாச்சொன்னேனைப்பா
 தாதிபவன்போய் சாப்பனிகைக்கேட்டாக்கால்
 தருகிறதின்குபென்றார் தனஞ்சபஞாப்போது
 தாதிபவன்வந்து தருகிறதின்குபென்றானப்பா
 அப்போதான்மனைக்கு வந்துவிட்டேனப்பானான்
 கொதுமுசச்சாவடியில் கொம்பனியுத்தானிருந்தேன்
 அன்னவடிவெடுத்து வந்தார்வெதுமுதத்தில்
 அவர்-குடனும்பாடலும் அதிசயந்தைத்தான்பார்த்து
 அவர்-கயுகிறவோகைகளும் குயிலென்றானிருந்தேன்
 என்-அன்னமென்றுதொல்லி அனைத்துபிடித்தவந்து
 தாதிபகாத்தானகைமுத்து கைபலவன்கைகொடுத்தேன்
 கூண்டிலகையுமென்று கொற்றவனெனென்னேனைப்பா
 அப்போது-அன்னவருமாறி அர்ச்சனஞானகாரபா
 மன்னவஞர்ச்சனனும் மதிபைக்குறித்தாரோ
 மனமாறுருட்டினார் மன்னவனெதம்பியென்றான்
 என்பத்தாவின்புத்திரனே பார்வேந்தர்தன்மனே
 குருகாட்டையானுகிற கொற்றவனார் தருமதகா
 வெற்றிமதபாண விமதகாராசர்
 காமக்கொடியுடைய நகுலவனன்றியும்
 சாந்திரக்கொடியுடைய சகாதேவஞ்சகாரபும்
 ஐவகாப்பெற்றெடுத்த அம்மாவேருத்தியம்மான்
 மதகாசாடானுகிற மாதாஸ்வனக்விபரும்
 பாஞ்சாலசபையினர் பத்தினியார்த்தேவரும்
 மாவாபர்த்தகை மக்கைசபத்தியும்
 விசயனார்த்தேவி மெல்லியர்கன்பாவகாரபும்
 என்சன்னுனியார்பார்க்க வந்ததென்குமனையே
 இல்லாமற்போனும் பிவர்களைபறிபேனைப்பா
 என்றவன்சொல்ல என்றவருத்தான்கேட்டு
 பெய்க்கிணக்குளிர்த்த பெய்க்கொடியுமொன்றேனும்

பவனக்கொடியான் புலந்திரனுக்கு பவனத்தேதர்கொடுத்தது.
 பம்பெருசேனனான் பவனக்கொடியானும்
 பவனத்தேதொன்று பவனக்குஞ்சொப்பனிட்டி

மெத்தவினோதமாய் வெருளாபலங்கரித்து
 கைமத்தர்புலந்திரற்கு வேண்டியதுதான்கொடுத்தான்
 பவளத்தேர்மேலே பாலகனைபெற்றிவந்து
 திருண்டுகழித்தாளே தேன்மொழியாளப்போது
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியானும்
 மாயியர்தூந்தியம்மாள் மலிவனைக்கப்போது
 பாதஞ்சரணமென்று பணிந்தாளேதேன்மொழியும்
 மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மருமகனைதானெடுத்து
 காழ்த்திகிடையெடுத்து மங்கையருமப்போது
 கட்டியனைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
 என்றஞ்சொஞ்சியியல் என்னாளுவாழ்த்திருப்பாக்
 அப்போது-பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியானும்
 பாறாஞ்சுந்தர்மருக்குப் பாதஞ்சரணமென்றாள்
 சாஷ்டாங்கமாகத் தையலருந்தான் டனிர்தான்
 வாழ்த்திகிடையெடுத்தார் விமலகாராசேவும்
 வெற்றிமதபாண விமலகாராசருக்கு
 கருகசக்தேவ காமமுடிமன்னருக்கு
 கைமத்தனர்க்கிருவருக்கும் மாதுசரணமென்றாள்
 என்பத்தாயின் தேவிமா செல்லவர்களுஞ்சரணமென்றாள்
 தருமாபுரீபாளஞ் தனஞ்சபனாரப்போது
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாட்கு
 வேண்டியவுடுப்புடனும் வேண்டியிலாடைகளும்
 பொன்னுலவங்கரித்த பொற்பவளதண்டுகையும்
 சந்தோஷமாகத் தையலர்க்குத்தான்கொடுத்தார்
 என்னாளுஞ்சுமார் யிருந்தாகுளுமென்றார்
 அப்போதிகிடையெடுத்தார் ஐயருமங்கிருந்தார்
 பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியானும்
 விசயார்த்த அர்ச்சனரை மெல்லியருத்தானபார்த்து
 குருகடுகைமக்கு கொற்றவரேபோரீசுரோ
 பதினாறுதன்வருடம் பாலிகிறையிருத்தேன்
 ஒன்றமறிபாமல் உத்தமியுரையிருத்தேன்
 கோடானகோடியுண்டு கொம்பனைபகைத்தவர்கள்
 மலிவிடவந்தவர்கள் மட்டுமிதயில்கையா
 ஆகையுந்தீண்டினென்று அருஞ்சிறையையிருத்தேன்
 எடுடுத்தப்பார்த்தவர்கள் ஏனென்றுகேட்டதில்கை
 ஆறுமில்லையெகத்தில் அர்ச்சனரோடுநின்றசெல்லி
 மனமாவியிட்டிரே மாயவர்தன்னருள்
 பதினாறுதனையில்கை பத்தாவேனத்தனையும்
 செய்பாதகோலமெல்லாம் செய்துகிட்டிராருச்சனரே
 குருகடுகைமக்கு கொற்றவரேபோரீசுரோ

என் றதெரெல்லிதன்னிவரு மேகவெழுதெருள்
 பொகவெழுதமே பொற்கெழுதாள் ப்போது
 மவ்வெழுதாள் மயிலெழுதாள் ப்போது
 அவளைப்-பார்த்தாரருச்சனரும் பாரமுடியாளை
 மவ்வெழுதெருள் மன்னவருத்தான்பார்த்து
 பொகவெழுதெருள் பேர்விசயந்தானறிந்து
 கட்டவெழுத்தானிவாழ்வமுத்தமிழ்
 மாணிக்கத்துப்பட்டியால் மாநிலிதன் தடைத்து
 நீ-அழுவெண்டிகாரியமேன் அன்னப்பசுக்களியே
 குருகாடுசெமைக்குக் கொற்றவனார் தம்முடனே
 நாடுகொழுவாய் நாயகமேநான் போய்
 அங்கே-பெயர்வெருஞ்சேர்ந்த இருக்குமந்தவெனியே
 நாடும்வருவேன் நாயகமேபென் றதெரெல்லி
 நான்-தெருவேனெழுதியிலே தரிப்பேனே அங்கேநான்
 என்-சோதிமணியினக்கே தயர்வியன்பிறையே
 தேனெழையினக்கே தெள்ளையினியானே
 உன்னைப்பிழிந்துதான் யிருப்பேனெழுதியிலே
 கடுகவருகின்றடி என்கட்டமுக்கொடியமே
 நான்-ஒடியவருவேன்டி ஒருநொடிக்குள்ளாக
 காண்கட்டவாமல் காற்றுவருவேன்டி
 என் றதெரெல்லியே இளங்கெழுத்து அச்சனதும்
 பவ்வெழுதிக்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளும்
 அப்போதுதெரெல்லியே அன்னப்பசுக்களியும்
 நான்-தக்கியிருப்பேனே தரிப்பேனெழுதியிலே
 நான்-என்னதெரெல்லியெனவென்கிசயா என் றமுதல்கொண்டிருத்தா
 இந்தக்கருத்துக்கே என்னைவந்துமாநிலித்தார்
 இப்படியெய் நிருத்தால் இனக்கேமென்னவென
 எனக்கென்ன தெரியாச் செவ்வெழுதகொண்டு
 என்வாரோபார்வதியே எனக்கென்னகிதித்தியை
 அண்டமுதலந்த ஆயர்வெருமாளே
 என்வருக்கடியே யிருத்தீரெய்த்தனுக்கு
 இந்தருமத்துக் கெனியென்னசெய்வெனயா
 என் றதெரெல்லியாது யினக்கொடியாந்தானழிவ
 காண்டபவர்க்கனதும் காணயவனப்பிபாது
 பவ்வெழுதிக்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளும்
 தக்கமுடிதரித்த தனஞ்சயஞ்சயமே
 நான்-இங்கேயிருப்பின்படி யினக்கொடியாபமே
 நான்குப்பெரியவர் இயலானவீரமார்
 அவருக்குமுத்தவர் அழகானதருவில்கம்
 இவர்கள்-பேசுக்கென் றநாயிருத்தால் பேசுக்கெட்டமக்கனா

பெறுக்கொடிக்கூடாது புத்தியுள்ளவர்கமே
அடி-அதனாலேகண்ணே அவசோடுவாக
போய்வாயின்பெண்ணே என்னுள்ளவரசன்
நுப்போதுமாது அருக்கியுமேதரைப்பான்
கடுவருவேனென்ற கட்டிழைபெத்தனக்கு
எனக்குநுநிச்சபக்கன் செய்துகொடுமென்றான்
இல்லாபிற்போனாளே இனிமேபெனென்றசொன்னான்
காண்டபனருச்செனனுங் காண்பவனேதுசொல்வார்
தர்மமேலானிடீடு கையலர்க்குததாக்கெடுத்தான்
இனியானுக்கம்புகையோ ஏலப்பசுக்கிளியே
பங்கபஞ்சீர்கண்ணன் பவளக்கொடியாரும்
மனதுகுழந்தாளே மாதுகல்லன் கன்னியரும்
அர்ச்சனனுமப்போது அதிகமனப்பூரித்து
மாதுகையினைபெற்று மன்னாடக்கலுற்றான்
அக்கேகிடைபெற்று ஐவருந்தானடந்தார்
மதரைநிசைநோக்கி வருகிறார் தரைகனெல்லாம்

ஸ்ரீகுருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அல்லியுட
பாணபந்தை பெழுப்பிகிடுதல்.

அண்டமுனைந்த ஆர்ப்பெருமாளும்
மதரைத்துரைச்சி மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
கதண்டிருளிகன் கொட்டிமடித்தவரை
சேனைபரிவாரம் சேனைகளுள்ளதெல்லாம்
பாணகுதிரைகளை அத்தண்டசேனை பெல்லாம்
நட்டிபெழுப்பிவிட்டார் தனஞ்செயலொம்பெருமான்
நாக்கிவிழித்தார்போல் துரைமார்கள் தானெழுந்தார்

தருமர்முதலியவரையும் அவரவர்கனிடஞ்செல்லுதல்.

எழுப்பிவிட்டமாவவகு ரோடுரைப்போது
தருமாபுரியாரும் தருமதுரைபெல்லாரும்
குந்தியம்மாள் தன்னுடனே கொற்றவருத்தேயியரும்
எல்லவருக்கடியே ஏகரித்தத்தானடந்தார்
அல்லிகல்லன்பாணபந்தில் வந்தார்களப்போது
செத்துமடித்ததொரு சேனைதளையுள்ளவரும்
எப்போதும்போல பிடுக்கவேகண்டார்வர்
மதரைத்துரைச்சி மனங்குளிர்தாளப்போது
பாணபங்களுள்ளதெல்லாம் பயணங்கரைச்சதப்பா
ஆனை குதிரைகளும் ஆள்பெரியசேனைகளும்
சேனைபவுத்தகளும் சேனைகனெல்லவரும்

கொடிக்கொடிச்சிலை குடைகளும் குழந்தை
 பாணகுதிரையின்மேல் அடிபடுதடக்காவும்
 ஒட்டையின்மேல்செபந்து ஒசைகளும்புகுது
 எக்காளஞ்சின்னம் எழில்பெறயேனதுவனும்
 பூசிகைமாரம் பூயிபதிருதக்கே
 அல்லிப்பெருமாளும் அழகுபுலத்திரனும்
 பாஞ்சாலையெயரன் பத்தினியன் தரோபகையம்
 மத்தார்க்குத்தியம்மன் மாமியாருத்தான்குட
 சூனியம்பாரிமேல் அனைவேருத்தானடந்தர்
 பார்த்தமுடிபோகலில்லை பைக்கொடியான்ராணவங்கள்
 காடுகொடிக்கன் கடுத்தனலாகுதக்கே
 கத்துகளும்முள்ளுகளும் கடுகெபொடியாகுதக்கே
 கருநாளுஞ்சொனாளுக் கடுரோணக்கப்புதக்கே
 பாணையம்போகிற அநிசயத்தைத்தான்பார்த்து
 கன்னபனருச்சன்னனும் கன்னையவந்தானினைந்து
 இப்படிக்குதுபிசயமாப் நியன்வரக்காரியமேன்
 இது-சமக்கரீலத்துநம்முபிகைக்கொல்லவல்லோ
 மாயனபெருமாளும் மகாதேவர் தருமத்தில்
 ஆயன்பெருமாள் அருளாளர்கிருபையினல்
 காம்-தப்பிப்பிகழத்தோம் தாய்வேந்தர் தருமத்தால்
 பாராளுத்தருமதுரை பக்கிபத்தால்வந்தோம்
 இளங்கொடியின்மாதருக்கு எதிரொருவரின்கையே
 தப்பாமல்தலைவறுப்பான் தாமமுடிபாளும்
 பொல்லாத அல்லியவன் போருக்கும்வல்லவன்சான்
 கைத்தன்மேலான மறத்தபாபியென்றுசொல்லி
 சத்தியத்தப்பினார் தாய்வேந்தன் றுசொல்லி
 கழுமாத்திலைநறி கடுஞ்சிறையில்வைப்பாளே
 என் றுமனதினுள்ளே என்னினுணர்ச்சனனும்
 அப்போ-எல்லோருக்கடியே ஏகரித்தத்தானடந்தர்
 அந்த-மதராபுரியில் வாழ்வாசுபட்டனத்தில்
 போனார்ணவருவாய் பொற்கொடியானன்மனைக்கு
 அச்சனாளுத்தேவிமார் எல்லோரும்போய்துமழந்தார்
 இத்தப்பாராளுத்தர்மருக்கு மற்றமுன்னமன் னவர்க்கும்
 கிக்காதனங்கள் சோடித்தானப்போது
 குருநாட்டையாந்தருமர் கடவேதான்கூந்தார்
 ஸ்வகையும்பெற்றெடுத்த ஆண்குருத்தியம்மன்
 பாஞ்சாலையெயரன் பத்தினி தரோபகையம்
 மற்றமுத்தேனியெல்லாம் வருமென்றதானகமத்தான்
 அவரவர்க்குஆனவன். பிபட்டாளையல்லியரும்
 அப்போது-முன் றானக்கே முடிமன்னர்நாயிருந்தார்

மிகுந்தமுதுசெய்த மெத்தவுபசரித்தான்
 எல்லவற்கும்வெவ்வேறுபு ஈந்தான்வெருமானம்
 வெருமானம்பெற்று விடைபெற்றுநான்டந்தார்
 அப்போது-பாராளுத்தருமதுகா பாலனைத்தானெடுத்து
 கட்டியனைத்து களிவாயைமுத்தமிட்டு
 நான்-போய்வாரேன்என்சென்னே பொன்னின்புலத்திரனே
 என்ருசெல்லிதருமர் இருமென்றாப்போது
 வெற்றிமதபாண விமதகாரகாலும்
 என்-அப்பாபுலத்திரனே அல்லிமகனானே
 என்-கட்டிக்கரும்பெ கானபுலத்திரன்
 போய்வாரேன்என்சென்னே புலத்திரனானே
 என்ருசெல்லிவிமர் இருமென்றாப்போது
 நாமக்கொடியுடைய நகுலாவப்பார்த்து
 தம்பிபுலத்திரனே தாவேந்தர்தம்பியனே
 குருகாடுசேமைக்கு சொற்றவனேபோய்வாரேன்
 என்றவாசெல்லி இருமென்றாப்போது
 சாத்திரக்கொடியுடைய சாதேவன் தான்மார்த்து
 தங்கமணிபே தாவேந்தர்புலத்திரனே
 குருகாடுசேமைக்கு சொற்றவனேபோய்வாரேன்
 என்றவாசெல்லி இருமென்றாப்போது
 மந்தரக்குத்திபம்மாள் மயிலனைபாளப்போது
 புலத்திரனைத்தானெடுத்துப் பெருக்கமாமகிழ்த்து
 ஐவர்கலிதீர்த்த என்னப்பாபுலத்திரனே
 குருகாட்டையானுநெ சொற்றவர்கன் தன்னுடனே
 நான்-போய்வாரேனென்ரு புலத்திரனமுத்தமிட்டு
 இருக்காணுமன்னவனே என்ருசென்னுக்குத்திபம்மாள்
 அச்செனனார்தேவிமர் என்னருமப்போது
 அப்பாபுலத்திரனே அதிருபதித்திரமே
 நான்கன்-பாவரும்போய்வாரெனும் என்னுள்ளப்போது
 என்ருசென்னாப்போது இயன்னதேவிமர்கன்
 கன்னபனருக்கனனுள், கன்னபனப்போது
 கமந்தன்புலத்திரனை மன்னனுத்தாசார்த்து
 போய்வாரேனென்ருன் போய்விதபாரகாலும்
 போகாமல்...ன் புலத்திரனுக்கற்றவன்
 அன்னுவேரீப்போனும் வாரதிக்கையானே

பொருள்வருவதில்லை என்றான்புலத்தினாலும்
 குணமும்கூட அச்சுறுத்தலுக்கூறலான்
 இன்னாறும்பேரே இனியிருக்கமாட்டேனப்பா
 உதவருவேனப்பா காண்புலத்தினாலே
 கம்புவேருவென்று கவிஞாபுலத்தினாலும்
 கம்பியிருவென்று காவகனுஞ்சொல்லினான்
 அல்லியனாப்பார்த்த அச்சுறுத்தலெனவான்
 பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் காவகமே
 குருகாடுசீமைக்குக் கொம்பனைபேயேய்வாரேன்
 அப்போது அல்லியரும் சூரணக்குதான்மயக்கி
 கண்ணீர்சொரியவிட்டான் கட்டமுடிபப்போது
 வேண்டாததான்மாதே விசாரப்படவேண்டாம்
 மெய்யாய்வருகிறேன் மெய்யிப்போகும்பென்றான்
 இந்நாளும்மேலே இராதேரீயங்கேபென்று
 பொய்வாருமென்றுசொல்லி பொற்கொடிபுத்தெண்டனிட்டான்
 மாதுகிடகொடுச்ச வள்ளியன் தாமெழுந்து
 தருமரும்மீமரும் தானடந்தார்பெட்டெனவே
 கட்டுசெடிதான்டி கரியமலைதான்டி
 பொல்லாவனங்கட்டிது பேய்ச்சேர்த்தார்துறாவிடு
 அவரவர்களுக்கிடம் அமர்த்தார்பஞ்சவர்சன்
 இத்தக்கதைதன்னை இவ்வுலகில்கேட்டவர்சன்
 கேட்டோர்வினை தழைத்தாக் கீர்த்தியுடன்வாழ்க
 ஆல்போந்தழைத்து அருகுபோல்வெருடி
 மூங்கில்போல்கற்றம் முகியாமல்வாழ்த்திருப்பார்
 வஞ்சி கிருத்தம்.

வாழிவாழிவானவர் வாழிவாழிமாமரை
 வாழிவாழிமாதவர் வாழிவாழிவைவமே.
 பவளக்கொடியுமலை,
 முற்றிற்று.